تصويرابو عبد الرحمن الكردي

چەند ھەنگاۋىك بەرەو بەختەۋەسى

نووسینی جی. پی. واسوانی

ودرگیرائی - مهدی مصطفی احمد

بِرْدَائِدَنَى جَزْرِدِهَا كَتَيْبَ:سَعَرَدَانَى: (مُنْتَدَى إِقْراً الثَقَافِي) لتُحبيل الواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْراً الثَقَافِي)

يراي دائلود كتابهاى محتلف مراجعة: (منتدى افزا التفافي)

www. lgra.ahlamontada.com

www.igra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ,عربي ,هارسي)

چەند ھەنگاويك بەرەو بەختەوەرى

چەند ھەنگاوپك بەرەق بەختەرەرى

ناوى كتنيب:

نووسيــنـــــــــــى: جي. يي. واسواني

> وەرگىرانى بۆ فارسى: فريبا مقدم

وهرگێراني بۆ كوردى: مهدى مصطفى احمد

نەخشەسازى ناوەوە: محمد على احمد

> ; Y.1. سالي جـــاب:

شويني جــاپ: به بروت _ لوبنان

(۱۲۹۹)ی سالی (۲۰۱۰)ی بهریوهبهرایهتی

گشتی کتیپخانه گشتیهکانی ییدراوه.

ژمــارهی سیاردن:

بازاری زانست بن کتیب و چاپهمهنی website: www.nareenpub.com E-mail: info@nareenpub.com

تەلەنتىن: ۲۵۱۱۹۸۲ ۲۲ (۱۹۲۶)

مة بايل: ١٦٤٦٠٠٤٠٥ ع٢٥٠٠

چەند ھەنگاويك بەرەو بەختەوەرى

نووسینی جی. پی. واسوانی

وهرگێڕانی مهدی مصطفی احمد

ئەم وەرگىرانە پىشكەشە بە:

- به دایك وباوكی ئازیزو خۆشهویستم كه ههمیشه چرای
 ریگا بوون بۆم له ههورازو نشیوهكانی ژیاندا.
- به ههموو ئه وانه ی که خهمخوری نه ته وه که یانن بو زیاتر هوشیار کردنه وه یان و ئه نووسن له پیناو پرکردنه وه ی که که که که که نیناو پرکردنه وه ی که که که که که که که نینه کانی کومه لگه که مان و ئه بنه مه شخه لی ریگاو به رچاو روونی گه ل بوگه یاندنیان به لووتکه ی به خته وه ری هه ردوو جیهان.
 - هەروەها سوپاسى هاوريى بەريزم كاريز قادر دەكەم.

پیشهکی ومرگیر

کاتیک سهیری واقیعی کرمه لگه که مان ده که ین، ده بینین روربه ی خه لک تووشی جوریک له بی نومیدی و پهش بینی و وهسواسی بوونه و ناتوانن به سهر نه فسی خویاندا زال بن. بیگومان هوکاری هه موو نه وانه ش ده گهریته و میز دوور که وتنه و ه خوای گه وره و گرتنه به ری پیوشوینیک که هیچ سوودیکی بو مروفایه تی نیه و روز له دوای روز خه لک تووشی نه خوشیه جهسته یی وده روونیه کان ده کات.

چرونکه به وهدواکه وتنی هه واو نه فس مروّق به خته وه ر نابیت،
به لکوو ته نیا کاتیک مروّق هه ست به به خته وه ری ده کات که
سنووره کانی خوای گهوره نه به زینیت و له و چواچیوه یه دا
بجرولایته وه که خوا بزی دیاری کردووه ، چوونکه مادام خوا خالیق و
به دیهینه ری مروّقه ، هه رخوشی به لیزانانه به رنامه و پروگرامیکی بو
به خته وه ری و گهیشتن به که مالی مروّقه کان داناوه که شیاوی
ئه وه یه په یره وی لیّوه بکریّت بو گهیشتن به به خته وه ری هه ردوو

به لام به داخه وه ئه مرق خه لك پشتى لهم به رنامه به پيره كردووه، هه ريزيه ش هيچ كات هه ست به ئاسووده يى و به خته وه رى ناكه ن، هه تا ئه وانه ش كه به رواله ت به خته وه رديارن و خاوه ن سهروهت وسامانیکی زورن، کهچی له ناخهوه ههست به بیزاری و نائاسوودهیی دهکهن و زوریشیان تووشی خو کوشتن دهبن.

من کاتیک ئهم کتیبهم خوینده وه کومهانیک شتی باشم لی بهدی کرد، وهکوو ئه وه ی باسی ئه وه ده کات چون مروّ به خته وه ربیت و به سه ر ترسدا زال بیت و پشت به خودا ببه ستیت و ... هند. بویه به باشم زانی که کتیبه که له زمانی فارسیه وه وه رگیرم بو زمانی کوردی به و هیوایه ی که ببیته مایه ی تیدا سوودمه ند بوون و که لک لیوه رگرتن بو خوینه رانی به ریز.

ویّرای وهرگیّرانی ده قی کتیّبه که، له و شویّنانه ی که به پیّویستم زانیووه تیّبینی و روون کردنه وه ی خوشم له سهری هه بووه بیّ زیاتر شاره زابوون له بابه ته که و هه روه ها بیّ کوّك بوونی بابه ته که له گه ل بنه ماکانی تایینی پیروزی تیسلام.

ئے ویش بے پیسی نہو ئایہ تہ کے خوای گے ورہ دہ فہ رمویّت: ((فبشر عباد الذین یستمعون القول فیتبعون احسنه)).

مهدی مصطفی احمد Mehdi_kurdistani@yahoo.com ۲۰۱۰/۱/۲

ئەگەن بەدىھىنەرى گەردوون

پێشهکی:

دله کانمان په نجاوه و په ریخشانه، ئایا که سیک ههیه ئارامی و ته سکینیک بداته دله کانمان، پووحمان په ریخشانه ئایا که سیک ههیه که په ریخشانی پووحمان لابدات و ئیمه وه کوو شنه بای کویستانه کان بال سووك و شاد بکات؟

ژنیکی نزیکه ی نهوه ساله م دهناسی که هیچ کات له هیچ کات له هیچ شتیک ناراحه ت نه نه نه و هیچ کات تووره نه ده بوو، به رده وام له سه رخو و چالاك بوو هه روه کوو ئاوی زولالی کانیه په نگاوه کان، هه میشه له ئارامیه کی خوایی ده ژیبا، له گه لا هه موو که س هه موو شت و هه تا خوشی له ئارامیدا بوو، پرسیاران لیکرد چون ده توانیت له هه موو بارود و خیک دا بیر ئاسووده بیت ؟ ژنه که وه لامی دایه وه: — (من هه موو شه و یک ده به منالیک و پیش خه و بن ده چمه کونجیکی ئارام و بی ده نگ، له بی ده نگیدا بیر له خوا ده که مه وه و هه موو نیگ رانیه کان و مه شغه له کان و کارووباره کانی روزانه یه ک به یه ک به خوا ده سییرم).

ئەگەر لەكارىك كەكردورمە يان لـە قسەيەك كـە ووتومـە ھەست بەتاوان بكەم. ئەگەر كەسىپكم رەنجانىدبىت، ھەموو ئەوانى ك خه لوه تسدا به خودا ده لنيم وبؤخسواي باس ده کسهم وه داواي ليْخْرْشبورونى ليدهكهم و بهخشينى ئهو قبوول دهكهم، ئهگهر له بارهی شتیکهوه نیگهران بم بهخوای دهسییرم و وازی لیدینم، ئەگەر ھەست بە تەنھايى بكەم يان گومان بكەم كەكەسىك مىنى خوش ناويت، ههموويان بهخوا ده ليم و نهو كات خودا من له باوهشی پر سۆزی خزی دهگریت، مهمیشهکاتیك که بهم شیوهیه واز له ههموی شتیک دههینم و به خودای دهسییرم ههست به ئاسوودەيەكى گەورە دەكەم، وەھەموو فىشارەكان، مەشىغەلەكان، تووړه بوونه کان له ناو دهچن. به لي دله کانمان قورسه ههندي جار که سهیری قوولایی چاوهکانی ئیوهدهکهم، دهردو خهمیکی قوول دەبىنم، ئەمرۆ بەئىرەدەلىم كە سەرچاودى ئەر دەردو خەمەي كە زهمهنیکه له دلهکانتان جیگیر بووه، ههست کردنه به جیایی و دووري لهخوا،

سهیری جوانی نهبینراوی خوا بکهن که بهردهوام به زمانه جیاوازهکان بانگی کردووه ((ئیّوه له بهندی ناخیّشی و گوناه رزگار

دهكهم، بارهكانتان سووك دهكهم، دلله بئ قهرارهكانتان ئارام دهكهم)).

زۆرىك لە ئىمە ھەول دەدەين كە بارى كىشەكانمان بە تەنيايى هـه لگرین یان چارهسـه ریکیان بـق بدوزینـه وه هـه ر تـه مرق تـه م قورساییانه دابنین و بهخودای بسییرن له خهانوه تندا کیشه کانتان يەك بە يەك بۆخىوا باس بكەن، دوعا بكەن ھەتا وەكوو ريكا جارهیهك بدوزنهوه، به دلسوزیهوه بپارینهوه، وه باوهرهتان ههبیت که خوداوهند ئیده به تهنیا جی ناهیلیت خوای پهروه ردگار لـ قورئاني يـ يرۆزدا فەرموويـ تى ((بانگى مـن بكـ هن) هـ ه تاو هكوى وهالمتان بدهمه وه))، بانگی ئه و بکهن که له ههر دایك و باوكیك بهبه زمیی تره، به خشنده و به ره حمه ، له ده رده کان و بچووکترین خواسته کانتان ئاگاداره، ئه و ئاگاداري هه موو شتيکه، که واته بانگی ئەو بكەن و ھەموو شىتىك بەر بسىپىرن ھەتارەكور رەلام وەرىگرنەوە.

ههموو روزیک که له خه و هه لدهستن دوعا بکهن ((ئهی خوایه، ئهی پهنای بی پهنایان ئهی خودای بیکهسان سووکانی ژیانی خوم به دهسته کانی پاریزراوی تو دهسپیرم، بو ههر شوینیک که ده ته ویت رینماییم بکه)). به دریدژایی روز،کاتی راپه راندنی کاره کان، ساتیک بوهستن و دویباره بپارینه وه ((ئهی پهنای بی پهنایان، ئهی خوای بی کهسان...هند.)) بهم شیوه به دهبینین که کیشه کان ناتوانن به سهر ئیره دا زال بن، زهخت و مشهوه شی و مه شغه له کان ناتوانن به به سهر ئیره دا زال بن، زهخت و مشهوه شی و مه شغه له کان ناتوانن به به سهر ئیره دا سه ریکه ون، ئه و کات پیکه نینیکی هه میشه یی به سهر ده مووچاوه کانتانه وه ده نیسشیت، چوونکه پیکهنین و مه شغه له کان ناتوانن له ته که دابن، هه رکات هه ست ده که ن مه شغه له کان ناتوانن له ته که یه کدابن، هه رکات هه ست ده که ن قه له قه و وه سواسی له ده روونتاندا زوّر ده بیّت، ته نیا پیبکه نن، به مشیوه یه وه سواسی مشهوه شیه کان تیک ده شکین و هه وره کانی وه سواسی لیک ده ترازین و خوری نارامی دووباره ده در دورشی ته وه سواسی لیک ده ترازین و خوری نارامی دووباره ده در دورشی ته وه سواسی لیک ده ترازین و خوری نارامی دووباره ده در دورشی ته وه

بەشى يەكەم

بۆچى مرۆڤە باشەكان ئازار دەچێژن؟

ل ه ه موو شوینه کان حیکایسه ت یه کیکه خه تکی ده نسین ((ئیمه راستگر بووینه و به جیدی هه و قمان داوه، ئازارمان به که س نه گه یاندووه، خراب به کارهینانمان به رامبه رکه س نه بووه، تا ئه و جیگایه ی که توانیومانه چاکه مان کردووه، به قام هیشتاش ئازار ده چیژین برچی ؟))

بۆچى مرۆۋەباشەكان ئازار دەچێژن؟

عادهتهن دهچمه ههر شویننیك، چ لههیندستان و چ وولاته کانی شر، ههموو خه لك لیم دهپرسین (بوچی مروقه باشه کان شازار دهچیژن)؟

لهگشت شوینه کان حیکایه ت یه کیکه مروّقه کان نازار ده چیژن برخیی ؟

پیاویّکی گهنجم دیّتهوهیاد که له شاری بهمبهئی(هیندستان) خهریکی کارو کاسبیهکی گهوره بوو له ههمان کات پوی له لایهنی مهعنهوی و دینداری کردبوو، بزیهش کارووباری خوّی راسپاردهی

جیکره باوه ریپکراوه کانی ختی کردبوو، به آم شهوان راست نهبوون خیانه تیان له خاوه نه کهی خوّیان کرد، بهم شیّوه یه پیاوه گەنجەكە توشى قەيرانىكى مالى ترسىناك بوويەوەو نزيك بوو تووشی نشووستی هینان بیت، بزیه وازی له کاروکاسبیه که ی خوی هنناو چوو بق ئەمرىكا و لەوئ فرۆشگايەكى كردەوە، بەلام بى ا شانسی ههر بهدوایهوهبوو له ویش ههرچیهکی ههیبوو دزیان، شهم پیاوه گەنجە لە نامەيەكدا بۆ من نووسى : (بۆچى ئەم رووداوانە بـۆ من هاتۆته پیش؟ من له زوربهی کاتهکانی روژ دوعا دهکهم و داوای بارمهتی و بشتگیری خودا دهکهم، ههموو روزین بهیانی که هەلدەستم دوغا دەكەم، ھەموق رۆژەكە بىر للە خودا دەكەملەرەق بهر لهکردنهوهی فرؤشگاکه دوعا دهکهم، بهدریّرایی رؤرّ بیر له خودا دەكەمەوەو بەردەوام ستاپشى دەكەم، شەوانەش يىيش نووستن دەپاريمەوە زيانم بەھىچ كەس نەگەياندووە، ھىچ كەسىم فريو نەداود، ھەرگيز خيانەتم نەكردوود، بۆچى لە نێوان ئەو ھەموق خەلكە دەبيت ئەم رووداوانە بق من بينه بيش؟)

کچێکی گهنجم بهبیر دێت که له سهنگاپووه ده ژیا، نه و شهیدای خودایه و یه کێکه له نه ندامه چالاکه کانی ڕێکضراوی یوٚگا، چهند مانگێك له مهوپێش لهگه ل بنه ماله کهی هاتنه هیندستان و چوونه زیارهتی شوینه پیروزه کان له ویدا که سه خواناس وپاکه کانیان بینی و دواتر گهرانه وه بر سه نگاپووره، چهند روزید له دوای گهرانه وهیان دائیره ی کاریان ئاگری گرت وههموو سهنه دو به لگه بایه خداره کانیان سووتا، کچه که له کاتیک دا فرمیسک له چاوی ده هاته خواره وه ده یگووت: ((بوچی ئهم رووداوه بو ئیمه دیته پیش؟ ئیمه بو زیاره تی شوینه پیروزه کان چووبووین، که سه پاکه کانمان بینی، بوچی ده بی نهم رووداوه بو نیمه بیته پیش؟)) ههندیک له خه لکی واگرمان ده که نیمه کومه لیک ئه رک وه زیفه ی تایبه تمان به رامبه ربه خودا هه یه وه نه گه رسه ریییچی و

چۆن بەرەنگارى ئازار بېينەرە؟

تووشي سزا دهبن،

ئهگهر جهختکردنه وهمان له سهر رهنج بیّت، ئه و کات ئازارمان زیاتر له وه ی که هه یه دیّته به رچاو، که وا بوو وا باشتره له میانه ی ئازاره کانماندا، نیعمه ته کان و هه بووه کانیشمان بر میّرین ئیّمه عاده ته ن ته نیا له به شیّك له ژیان ئازار ده چیّژین که واته زوّر شمی تر هه یه که ده بیّت سوویاس گوزار بین به هه بوونیان، وه ره قه بییّك

كەمتەرخەميان تيا بكەين خۆمان يان يەكۆك لە ئازىزەكانمان

هـه لْكُرن وهـه موو سُه و نيعمـه ت ويه ره كه تانـه ى كـه هيـشتا ليـي به هره مه ندن له سه رى بنوسن.

پیاویکم دەناسى که له هیچەوە دەسىتى پیکردوو دواتىر له کارهکه ی خویدا بووه که سینکی سه رکه وتو و یسیور به نام له ناکان دووچاری نشووستی بوو، پیش ههرکاریکی تسر وهرهقهیهکی هـه لگرتو هـهموو ئـهو نيعمـهت و بهرهكه تانـهي كـه هێـشتا لێــي بەھرەمەنىد بىوو ئەسبەرى نووسسى، شەو بىزى دەركەوت كەھىيىشىتا کۆمهلیّك شىتى زۆرى هەيە كە دەبیّت بە ھەبوونيان سووياس گوزار بيّت بۆيە ئەرجار بە نيەت ياكيەرە دەسىتى يىكردور سەركەرتورىتر له جاران بوو، که واته ئهگه رئیمه نیعمه ت و چاکه کانمان برهیرن ئازارەكانمان كەم دەبئتەوە، وەرن لىە ھەموو بارودۆخئكى ژياندا سوویاسی خودا بکهین، وهرن شهو سوویاس گوزاریه بکهیشه دیارده یه که د هه نگاوی هه رکاریک سوویاسی خودا بکهین، هه تا له میانهی ترس و نا نومیدی، قهله قی و وهسواسی و نانومیدی و خهموّکی، با ریکا بدهین که شهم ووشانه له ناخی دلمانه وه هـه لقرولنيت : ((خودايه سـووپاس گـوزارم، خوايـه گيان سووياست دهکهم)) وه شهو کات ههست به نارامیه کی سه رسبوورهننه ر د مكه بن، كاتيك كه له هه موى كاته كان - تال و شعرين - سووياسي

خودا بکهین پهیژهیه که زانیاری بن خومان دروست دهکهین که رینماییمان دهکات بن لووتکهی نارامی و ناسوودهیی.

ژنیک که پیاوه کهی زور نه خوش بوو، چووه لای چهندین پزیشک به لام هه موویان بی توانا بوون له چاره سه رکردنی پیاوه که یدا و پییان ووتبوو که پیاوه کهی ته نیا شهش مانگی تر ده ژیینت، به لام ژنه که باوه ریخی گهوره ی به خودا هه بوو وه هه موو روزیک هه زار جار سووپاسسی خصودای ده کسرد، بسه رده وام دوعسای ده کسرد: خودایه سووپاست ده کهم، خوایه شووکرم، خودایه سووپاست ده کهم که شیفای هاوسه رکه مت داووه و چاکت کرد و ته وه.

ئه و به م شیّوازه به رده وام بوو له سه ر دوعایه کانی به آلم هییچ نیشانه یه که باشتربوونی هاوسه ره که ی دیار نه بوو، چه ند مانگیک دواترکاتیک هاوسه ره که ی بی پیشکنینیکی تیر چیوه الای پزیشکه که ی، پزیشک پینی ووت: ((تق به شیّوه یه کی موعجیزه ئاسا چاک بوویته وه میّزی ئیمه وه بوونی هه بووه)). که مه رحاله تیک دابن، تووشی هه رناخوشیه ک بن، سووپاسی خودا بکه ن، به و کاره دابن فراوان ده بیت وه ناماده گی زورترتان ده بیت بو وه رگرتنی هیزه یارمه تیده رو شیفا به خشه کانی خودای گه وره . له پارمه تیده رو شیفا به خشه کانی خودای گه وره . له پارستید ا هه ر مروقیک پیویستی به کار هه یه ، نه وه که وره .

پیویستی به نه ریت و نایین و مهدره سه نه خلاقیه جزر اوجزره کان، به لام نایا نیمه رینمایی پیاوه گهوره کان له کارووباری ریزانه ماندا پیاده ده کهین؟

چهند روّژ له مهوبهر ژنیکی نهخوشم بینی که ئه و له ته واوی ژیانید اکتیبی زوری نهخویند بوویه و بیشت ئیشه یه کی زوری هه بوو، نهید متوانی دانیشیت و به ریّگادا بروات، یان خوی دابینیته و ها به بالم سهره رای هه موو نه وانه ش زهرده خه نه ی له سهر لیّو بوو و ه به منی ده ووت: ((هه ده بووایه نه م وه زعه بو من پیش بها تبایه چوونکه له پشته و هی نهم نهخوشیه و ه وانه یه که بو کامل بوونی رووحم و ه گهشه و به ده و پیش و هچوونم گرنگه)).

ئهگەر هەموومان باوەرمان وابووايە كە خوا ئاگاى لە ھەموو كردارەكانمانە، خۆمان لە زۆر كارى مەڭەر زيان بەخش دوور دەخستەرە،چوونكە زۆرتك لە ناخۆشيەكانى ژيان دەرەنجامى ئەر كارە خرابانەيە كە دەيكەين،لە راستيدا ھەركارتك كاردانەرەيەكى ھەيە، ئەگەر كارتكى زيان بەخش و ناپەسەند ئەنجام بىدەين، كاردانەرەيەكى زيان بەخش و نا بەدلمان رووبەروو دەبتتەرە وە ئەگەر كارتكى باش ئەنجام بىدەين دەرەنجامەكەمان بەباشى بىق

دهگه ریته وه . نهم یاسای کارو کاردانه وه پینی ده و تریت یاسای (karma) خودای گهوره یاسای جۆراوجۆری بـ ق هه لـسوراندنی گەردوون بەرىك و پىكى داناوە، ھەندىك لەم ياسايانە تايبەتن بە هه لسوراندنی کارووباری سروشت وهکوو یاسای راکیشانی زهوی، يان سيستهمي سووراني خوين لهجهستهي مرؤق و... هتد، بهالم یاسای (karma) حـوکمی سهرانـسهری گـهردوون و گـشت کارووبارهکانی ژیان دهکات له گهورهو بچوك، دیارو نادیار زود به ریّك و پیّکی كارده كات، یاسای كارما خاوهنی بنه مایه كی سروشتی و گشتگیره، بهپنی یهکنك له بنهماكانی ئهم یاسایه بیر له ھەرچى بكەنەوھ ھەربەم شىيوھيە دەبن، ئەگەر بەپاكى بىر بكەنەوھ دەبنە كەستىكى پاك، ئەگەر بىر لە نەخۆشى جەستەتان بكەنەرە تووشى نەخۆشى دەبن.

چهند سال له مهوبه ربق بینینی کاریگه ری هزر له سه رجهسته ی مرقق تاقی کردنه و هیه که سه رکومه لاک زیندانیانی خوبه خش نه نجام درا، له م تاقی کردنه و هیه دا سه ره تا چه قویه کی دروستکراو له داریان به سه رپشتی زیندانیه کاند! هینا، زیندانیه کان نه یان ده زانی که چه قوه که له داره و نابرین دواتر شله یه کیان به پهنگی خوین به سه رپشتی نه واند! کردوو و زیندانیه کان وایان ده زانی که خوین به سه رپشتی نه واند! کردوو و زیندانیه کان وایان ده زانی که

خوین له برینه کهی ئه وانه و ه دیته خواره و ه ، زوریک له وان بیه وش بوون، به لی کاریگه ری هزر زور به هیزه به هه رشیوازیک که بیربکه ینه و هه رئاوای لیدیت.

دووههمین بنهمای یاسای کارما دهلیّت : ((ههرچی بچیّنن ههر ئهوهش دهدرونهوه))

کهوابوو ههمیشه به باشی بیربکهنهوه کرداری چاك ئهنجام بدهن، خزمهت بکهن، خوشهویستی بکهن، بدهن، ببهخشن،شادی به کومه له کهسیکی زور ببهخشن دواتر شادی ههر بی خوتان دهگهریتهوه یاسای کارما ده لیت که نابیت درو بکهین، دری بکهین، دری بکهین، په شیوازه پهخنه له ئهوانی تر بگرین، شیتی خراپ بلیین، به شیوازه ناراسته کان وله سهرحیسابی ئهوانی تر شیتیك بهدهست بهینین، مافی کهسیکی تر بخوین، ئهوانی تر فریو بدهین، کاتیک خهانکی تر فریو دهدهیا ده دهدهیا یاسای کارمامان در بهخومان خستوته کارمامان در بهخومان خستوته کار.

بیناسازیّك که زاوای کهسیّکی دهولهٔمهند بوو، به فهرمانی باوکی ژنه که ی دهستی به دروستکردنی مالیّك کرد، بیناسازه که که پیاویّکی باش نهبوو، لهم دهرفه ته که لکی وهرگرت و به و پارهیه ی که باوکی خیزانه که ی بر کرینی پیداویستیه کانی خانوویه ره پیّی

دهدا، کهرهستهی ههرزانی پیدهکپی و بی دروست کردنی خانووبهره بهکاری دههینا کاتیک خانووهکه تهواو بوو، باوکی خیزانه کهی پینی پاگهیاند که ئهم خانووه وهکو دیارییه ک دهداته کیچه کهی که خیزانی کابرای بیناساز بوو، ئهو کات پیاوه بیناسازه که به خوی ووت: ((له پاستیدا من کاره له سهری خوم دهنا)) دهبینین که لهم به سهرها ته دا چون یاسای کارما له دژی خوودی که سه غهش کهره که و تو ته کار.

به لام برچى كەسە باشەكان ئازار دەچىتىن؟ لـه راستىدا كەسە باشه کان هه رگیز ئازار ناچیزن، ئهگه رکه سیکی باش تووشی رەنجىك بىت لە راستىدا لە شوىنىنىك لە ناخى وجوودىدە ناپاكى وتاریکاییه که مهیه که دهبیّت به هزی نهم نازاره وه که بزی هاتووه پاك و رووناك بنتهوه، مرؤڤى باش ئازار دەچنزنت هەتاوەكوو ئەم بهشه له سستى كه له ووجووديدا ههيه بكۆردرينت بۆ باشى و به هیزی، به لام سستی و لاوازی چون ده گزرین بو باشی و به هیزی؟ ريّك وهكوو زيّر وايه چوونكه زيّر له كوورهدا دهتويتهوه تاكو پاك بنتهوه، بهم شنوهیهش ئهگهر بهشنك له لاوازی و ناپاكی له ووجوودی ئیمه دا هه یه، دهبی به ناگری ره نج و نازار پاك بیته وه، باپیرهی خوشهویست ووتویهتی: ((ههر مرؤفیکی مهزن دهبی خاچەكەي خۆى بەكۆلى خۆيەرە ھەلگريت))

هـهروهكوو كريـشنا، بـوودا، عيـسى مهسـيح (عليهالـسلام) و پێغهمبهر محمد (ﷺ) هـهموويان لـه دوّله تاريك و ناخوشهكانى مهرگ تێپه پ بوون. كهواته ئێمه كێين كه بلێين دهبى لـه پهنج و ئازار بـهدوور بـين، بوّيـه ئێمهش دهبێت خاچـى خوّمان بـهكوّلى خوّمان پاكێشين وه لـه بيرمان بێت كـه ويـستى خـواى گـهوره ديتهدى وه بـههوى ئـهم ئـازارهى كـه دهيـچێژين، پـاك دهبينـهوهو ئاماده دهبين بو گهيشتن به دلّى خواى گهوره كه جگه له عهشق و نوورو شادى نهبراوهيى شتێكى تر نيه، عهشقى خودا لـه ههرشـوێن و هـهموو كاتێك بوونى ههيه بهلّام ئێمه ناتوانين دهركـى پێبكهين و تێيبگهين.

ئەزموونە بە ئازارو ناخۆشەكان لە بەرئەوە تووشمان دەبىيت ھەتاوەكوو بتوانىن ھەست بەباشى و عەشقى خوداى گەورە بكەين ,كەواتە ئازار بەرەكەتىكە كە خواى گەورە بى ئىيمەى دەھىينى ھەتاوەكوو فىدى ماناى پەحمەتى نەبپاوەو عەشقى نەبپاوەى خۆيمان بكات. خواى گەورە جىھانىكى سىرنج پاكىشى دروست كىردووە ئەو دەپەويت تاك تاكى ئىمە شادو بەختەوەر و سەركەوتوو بىين وە لە ھەموو ئەو بەرەكەتانەى كە جىھانى پركىردووە چىن وە لە ھەموو ئەو بەرەكەتانەى كە جىھانى پركىردووە چىن وە رە

ئامادەيىمان تىدا ھەبىت، لە پىشتەرەى ھەر دەردو ناخى شىيەك وانەيىك ھەيە كە بەفىربورنيەرە دەردو ناخى شى لە ناودەچىت.

هـ هـ مرکاتیک که نازاریکتان تـ ووش دهبیّت یـان پووبه پووی هـ هـ مرکاتیک که نازاریکتان تـ ووش دهبیّت یـان پووبه پووی هـ هـ کیشه یه دهبه ویّت چ وانهیه که فیّری مـن بکـات؟)) و ددواتر چاوه پیّی و درگرتنه و دی و دلامه که بکه ن.

رهنگه یه کیکی تر له هرکاره کانی سه رنه که و تن و خه م و په ژاره ژیر پی خستنی یه کیک له ریساکانی یاسای سروشت بیت. سروشت خاوه نی مه حکه مه و پاسه وان و دادوه ر نیه ، به لکو به ساده یی یاساکانی خوی جسی به جی ده کات ، نه گه ر نه فکار ، قسه و کرداره کانمان له گه لا یاساکانیدا بگونجیت به دلانیاییه وه شادو خوشبه خت ده بین وه ژیانیکی هاوسه نگ و خوشمان ده بیت ، چوونکه به گویرایه لی کردن له یاساکانی مه عنه وی ژیان ده کریت به سه ر ژیاندا زال بین .

چۆن خۆمان ئەگەل ريساكانى ژياندا بگوو نجينين؟

یه که م : هه رده م ناگاتان له هزره کانتان بیّت هه رچی نیّك بیر بکه نه و می در اوا ده بن هه ر کاتیّك که فیکریّکی خرابتان دیّت نیّو میّشك ، له میّشکی خوّتان ده ری بکه ن. یه کیّك له باشترین ریگا کانی

پیش گرتن له هزره خهرابه کان نهوه یه که به هاتی نه وان بی نیو میشکان قورینجیک له خومان بده ین پیغه مبه رمان موحه ممه در الله فهرموویه تی : ((وه سوه سه وه کوو ریبواریکه له ریگاوه دین ت له ده رگای دله وه ده دات و وا خوی پیشان ده دات که به ناوی میوانیکه وه دین و وره وه میانه که میوانیکه وه دین و وره وه ماله وه)). جهسته هه میشه له میانه ی سه رقالیه کان و کاره کان وه بیر خوتان به یننه وه که نیوه جهسته سه رقالیه کان و کاره کان وه بیر خوتان به یننه وه که نیوه جهسته دروست نه بووه نیب و وجودی نیبوه له گوشت، خاك و مادده دروست نه بووه نیبوه روجیکی ته واو و هه میشه یی و نه مرن، به درده وام نه م راستیه تان له بیر بیت وه به خوتان بلین : ((من به وه نیم، من نه وی ترم))

دووهم: ههرچیه بچینن ههر نهو دهدروونه وه، که واتا ناگاتان له ههرکاریکی بچووکیش بیت که ئه نجامی ده ده ن، هه موو روزیک کات و شوینیک دیاری بکهن که تیایدا له بی ده نگیدا به سه ری به رن. وه کاتیک خه لوه ت ده کهن هه موو نه م کارانه ی که له بیست و چوار کاتیک خه لوه ت ده کهن هه موو نه م کارانه ی که له بیست و چوار کاتیمیری رابردوودا ئه نجامتان داوه وه بیر خوتانی بهیننه وه، وا باشتره به شیره یه کی پیچه وانه وه به بیره وه ریه کانتاندا بچنه وه، بی نموونه بیر له و شته بکه نه وه که ده قه یه کی پیشتر ئه نجامتان داوه و

دواتر بیر له و شته بکهنه وه که کاتر میریک پیشتر ئه نجامتان داوه، ئینجا بی گومان بوتان ده رده که ویت که نه ده بوایه هه ندیک له و کارانه ی که ئه نجامتان داوه بتان کردبایه،

کومه نه هه نه یه کور هه یه که ده بی وه لایان بنین. ته و به بکه ن و بپارینه وه که خوداوه ند ژیری و هیزیکتان پی ببه خشیت که ببیته هوی ریگه گرتن له دووباره بوونه وهی نهم هه نانه.

ھەلسىكەوتىان لەگەل دەكەن، ئەگەر لەگەل كەسانىك دابنىشىن كە خودایان خوش دهوید. بی گوومان پاکی ئهم کهسانه کاریگهری و رەنگدانەوەى لەسەر ژيانى ئۆرەش دەبۆت وە ئەر كەسانە ووجودى ئیوه پر دهکهن له ئیلهام و خوشی و ئارامی. کهواتا هاورییهتی و هه لسان و دانيشتن له گه ل خه لك يه كجار زور گرنگه وه ده بسي بایه خی پی بده ین که ئایا هاورییه تی چ که سانیك ده که ین وه له گــه ل چ كهســنك دادهنيـشين. ((چــونكه پنغهمبــهريش (د.خ) دەفەرموويت حەشرى مرۆڭ لەگەل ئەو كەســە دەبيّـت كــه خۆشــى دەويىت، ئىنجا ئەگەر رەفاقەتمان لەگەل كەسانىكى نەشىياوو ناپاك کردبیّت بی گوومان له دونیای تر پهشیمان دهبینه وه و ده لیّین

خۆزگە فىلان كەسىم ئەدەكرد بە ھاورىيى خىقم وە لەگەل كەسە دىسۆزەكان ھاورىيەتىم دەكرد)).

چوارهم : ههول بدهن خوتان بهشتیکهوه بهند نهکهن و نهرکتان ئەنجام بدەن،واتا لە ناخەوە خۆتان بە شىتىكەوە بەنىد مەكمەن وە بزانن که هیچ شتیک پهیوهست نیه به ئیوهوه. له بینینی گهشهی ئەم جيھانەدا ئيوە تەنيا كاركەرو بينەرن وە دەبيت دوو رۆل ببينن که ئهوانیش بریتین له هونه رمهندی و بینه ری، کاره کانتان ئه نجام بدهن به بی ئهوهی بیر لهوه بکهنهوه که ئایا کهسیکی تریش ئهم كاره ئەنجام دەدات يان نا، ئيمە زۆربەي كاتەكان دەلىيى فلانە كەس ھەلسىوكەوتىكى باشى لەگەل مندا نەبورە، ئىيتر مىن بۆچى چاکهی لهگه لدا بکهم؟)) به لام نه خیر دهبیت ئه رکتان ئه نجام بدهن،بهم شیوهیه دهتوانن ههست به کارمای راست و دروست بکهن ((وه نابی بیر له توله سهندنهوهی بهرامبهر بکهینهوه، بەلكور دەبينت هـەردەم چاكە لـه گـەل كەسى بەرامبـەردا بكـەين ئەگەر چى ئەويش خەرابەي كردبنىت لە گەلىمان، ھەر وەكى خىوداي

۱ وهرگٽير.

گەورەدەفەرمويّت ((ادفع با التى هى احسن السيئه نحن اعلم بما يصفون)) .

كاتيك كهكارهكان بهويستى ئيمه ناچنه پيشهوه، بئ هيواو ماندوو دهبین، به لام ئهگهر بهبی خل بهند کردن به کاریکه وه هه ولی بۆ بدەين ئەر كات ئەگەر بە ويستى ئۆمەشەرە نەيەتەدى كاريگەرى خرابی له سهر ئیمه دهبیت ((بهو مانایهی که کاتیک ئیمه کاریک دەكەين مەرج نيە كە بەو شيوازەي كەئيمە دەمانەويت بۆمان بيتــه پێشهوه، به ڵکو رهنگه به ویستی ئێمه شته کان نهچنه پێشهوه، ههر بزیهشه خودای گهورهدهفهرموویّت ((ام للانسان ما تمنی)) واتا ئایا ئەوەي كە مرۆڭ تەمەناي دەكات مەرجە بـۆى بێتــه دى؟نـﻪﺧێﺮ مهرج نیم بنوی بنتهدی که نهمهش لهحیکمهتی خودای پەروەردىگارە كە خۆى دەزانى خىد له ھاتنەدى يان نەھاتنەدى کارهکهدایه))۲۰

که واتا بن ده ره نجام و به هره کار مه که ن، به نکوو بن عه شقی پاك به خواوه کار بکه ن، چوونکه کار ئامرازیکه له ده سستی ئهم هینزه گهوره یه ی بوونه و هره و شه مهموو شت به فه رمانی ئه وه .

۲ و هرگٽ .

۱ وهرکٽر.

پینجهم: ههتاوهکوو دهتوانن خوتان بدهنه دهستی خوداوهو بلین ((ئهی خودایه با وابیت که ویستی تو نهوه و ویستی من بیته دی)) ناوی خودا دووباره بکهنه وه به سوزه وه دوعا بکهنه عهتاوه کوو شته لاوه کیسه کان، ناخوشی و چیون نشووستی و سهرکه و تن تیبه پینن، چونکه تهنها لهم حاله ته دایه که نازارنا توانی کاریگه ریمان تی بکات وه ئیمه له گهل خومان و نه و کهسانه ی که له ده وروبه رمان دان له نارامی دا ده بین.

شهشهم: ئازاو بویربن، له ههموو ساته کانی ژیان ئازا بن وه له هیمو ساته کانی ژیان ئازا بن وه له هیچ شتیک مهترسن ههروه کوو بوودا که به شوین که وتووانی ده گووت: ((ئهگهر ووریا نهبن ویست و ئاره زووی نامرؤ قانه دیته ناو دلتانه وه، ههروه کوو باران که له سهربانیکی دراوه وه دیته ژووره وه ی ماله وه)).

حەوتەم: ھەتاكوو ئەو جێگايەى كە دەتوانن چاكە لە گەلا كەسانێكى زۆرتر بكەن و يارمەتى خەلكێكى زۆرتر بدەن ھەتاوەكوو بتوانن ئەو بارەى كە پێتانە لە پێگاى سەختى ژياندا ھەلێبگرن و لەكۆلى بكەن، پۆژێك كە تيايدا يارمەتى مرۆڤێك،بالندە ياخود ئاژەلێكتان نەداوە، بىي گوومان ئەو پۆژەتان لىە دەسىت رۆیشتووه،به آلم ئایا ده کریت کارمای خهراپ کهم بکه ینه وه یان مهر نهیهی آین؟

بینگومان دهکریت کارمای خراپ کهم بکریتهوه به هنوی زیکرو یادی خوای گهوره وه خزمه تکردنیکی بهدوور له خوویستی و خوبه زل زانین به لیقهوماوان و بینچارهکان، ههروهها له رینگای په حمهتی خواو پیاوانی خوا.

لەراستىدا ياساى كارما ياساى سزادان يان چاكسازى نيه، بەلكو ئەم ياسايە تەنيا يەكۆكمە لە ياساكانى خواق خواش بۆگومان عەشقە، وە عەشقىش ھەرگىز كەستىك سىزا يان تەمى ناكات، بەلام بەردەوام دەيەويت بينەرى گەشەو بە كەمال گەيشتنى مرۆشەكان بنّت، كەواتا ياساى كارما ئىنمە لە شوينىنك دادەنىنت كە سىوودمەند بین له ههلی به ره و پیشه وه چوون و کامل بوونی که سایه تیمان، که بنگوومان دەردو ناخۆشىيش ئامرازى ئەم كامل بوونەن وە ئەم شوینهی فیرکردن زوربهی جار کومهانیك ئهزموون له خو دهگریت که ئیمهی مروق بهدالمان نیه، بهالم له راستیدا ئه و دهردهی که لهم ئەزموونانـەوە سەرچاوە دەگريّىت، ھەر ئـەو پوختـەو كاملمان دەكاتو جۆرنىك لە ھىزو بەرگرىكردىمان تىدا دروست دەكات. ((ئـەو کاره خرابهی که ئهنجامی دهدهین له گهانمان دهمیننیتهوه و ئهو

کارهچاکانهشی که نهنجامی دهدهین ههر بر خرمان دهگهریته وه))،

باپیرهی خرشه ویست ههمیشه دهیووت ((ههمیشه ببهخشن،
ههمیشه بده ن ! من ته نیا زمانیکم ههیه، نهگهر ملیزنه ها زمانم
ههبووایه، به ههموویان دهم ووت بدهن و ببهخشن))، له راستیدا
ته نیا که سانیک که ده به خشن ده ژین وه نه وانه ی که نابه خشن و
نادهن ههر وه کوو مردووه کان وان، زوریک له مروقه کان وه کوو
مردووه کانن نهم جوره که سانه ته نیا به وهده ست هینان خوشحال
ده بن.

له دوونیادا دوو گروپ له خه لک ههن، که سانیک که دهده ن و دهبه خشن وه که سانیک که ته نیا وه رده گرن، وه رن با له تاقمی یه که م بین، وه رن بده ین و ببه خشین وه هیچ کات له به خشین ماندوو نه بین، ده بی به بی حیساب ببه خشین، به بی هیچ مه رجیک چوونکه به خشین و پیدانی مه رجدار وه کو بازرگانی و تیجاره تی لیدیت، وه کو نه وه ی که له به رامبه ر پیدانی پاره یه که به قه د نرخی نه و پاره یه که که داومانه که ل و په لیک بسینین، به لام له نیاسای عه شق دا نیمه ده بیت بده ین و ببه خشین به بی نه وه ی که داومانه که ل و به خشین به بی نه وه ی له به رامبه ردا ته نیاسای ته نیا چاوه رینی سوود یکی ساده ش بین، که سیک ده یووت ((کوّمه له شمنیا چاوه رینی سوود یکی ساده ش بین، که سیک ده یووت ((کوّمه له شمنیا خواه رینی سوود یکی ساده ش بین، که سیک ده یووت ((کوّمه له شمنیا نیگایه کی

تۆمەتبارانەم بى ھاتەرە)) وەرن با نەدەينە كەس يان شەخسىلك، به لکی ئه و که سه وهکوو وینه یه کی خودایی بزانین ، وه وابزانین ئه و شتهی که به کهسهی دهبه خشین له راستیدا بهخودای دەبەخشىن، لە راستىدا ئەو كەسە ھەروەكور سىندوقىكى بەرىدە، كاتيك كه نامهيهك لهناو بهريد دادهنين، گرنگ نييه كه شهم سندوقی به ریده کونه یان نوییه، جوونکه تهنیا نامه کهی تیا دادهنیّین وه دلّنیاین که نامه که دهگاته شویّن و مهبهستی خوّی، كه ليرهشدا مهبهستى ئيمه ههمان خودايه، كهواتا به وهها بیروباوه ریك بدهن و ببه خشن، ئه و كاته پیروز دهبن. كاتیك كه دەچـوومە قوتابخانـه، مامۆسـتاكەمان بەسـەرھاتى ژنيكـى بــق دهگنراینه وه کوړی ژنه که چوو بووه سه فه ریکی دوور وه چه ندین مانگ بوو که خهبهریان لینی نهبوو، ههر له بهر ئهوهش ژنهکه دوعای دهکرد که به سهلامهتی بگهریتهوه بن مالهوه، نهم ژنه ههموو رۆژنك بەقەد ژمارەي ئەندامانى خيزانەكسەي نانى دەكىردو وههموو جاریکیش نانیکی زیادهی دهکرد و لهپشت پهنجهرهی دادهنا هەتاوەكوو ريبواريكى برسى كه له ويوه تيدەپەرى نانەكەى هه لده گرت و له جنگای ئهوهی سووپاسی بکات دهیگووت ((ههر كاريكي خراب ئەنجام بدەن لە گەلتان دەمينىيتەوھو ھەر كاريكى

باشیش ئەنجام بدەن ھەر بۆخۆتان دەگەريتەوە)) ئەم رووداوه ههموو رۆژنك درنژهى ههبوو، ههتاوهكوو ژنهكه له ووتهكانى پياوه پشت چەماوەكە توورەو بينزار بور، ئەر بەخىزى روت ((ئەر نەك تەنيا سووپاسىم ناكات بەلكو ھەموو رۆژنىك ئەم ووشانە دەلنىت ودووبارهیان دهکاتهوه، نازانم مهبهستی چییه؟))، روزیکیان که ژنهکه له ووتهکانی پیاوه پشت چهماوهکه تهواو بیزار بوو بریاریدا له شهری پیاوهکه نهجاتی ببیّت، بوّیه نانهکهی ژههراوی کرد و به دەستانىكى لەرزۆكەوە لە يشت يەنجەرەكەى دانا، بەلام لـ ناكاو بهخزی ووت ((ئەوەچ كاريكە كە من دەيكەم؟))، يەكسەر نانەكەى هه نگرت و خستیه وه ناو ته ندووره که و نانیکی تری بن پیاوه پشت چهماوهکه دروست کرد، پیاوهکهش وهکوو ههر روّژیکی تـر هـات و نانهکهی ههدلگرت و قسهکانی جارانی خنزی دووباره کردهوهو بهرینگای خویدا رؤیشت، ههر ئهو شهوه له دهرگای مالی ژنهکه درا کاتیک ژنهکه دهرگاکهی کردهوه کورهکهی دیت که لاوازو داماو به جلیکی دراو له پشت ده رگاکه وهستاوه . نه و برسی، تینوو و ماندوو بوو، له کاتیکدا سهیری دایکی ده کرد ووتی : دایه، ئهگهر موعجيزه نهبووايه نهمده تواني خنزم بگهيه نمه لاي ئيوه، چهند كيلۆمەتريك ييش ئەوەي بگەمە ئيرەوە، ئەوەندە برسىي و لاواز

ببووم کهخهریك بوو بی هوش دهبووم، له ناکاو ریبواریکی پشت چەمارەم بىنى كە ھاتە لام، داواى پاروە نانىكم لىكرد ئەو نانىكى پیدام و ووتی ((ئەمە تەنھا شتیکه که من ههموو روزیك دەپخوم ئەمرۆ دەيدەمە تۆ چوونكە تۆ زياتر لـه مـن پێويـستيت پێيــهتى))، کاتیک دایکه که تهم رووداوهی گوی لی بوو، رهنگی زهرد هه لکه دا، وهبیری هاتهوه که له سهرهتاوه نانیکی ژههراوی بن پیاوه پشت چهماوه که دروست کردبوو وه ئهگهر بهگویی هاواری ویدردانی نەكردبايەر ئانىكى ترى بى پىلومكە دروسىت نەكردبايە، كورەكمەى نانه ژههراوییهکهی دهخوارد، بهم شنیوهیه بووکه ژنهکه مانای قسهکانی رۆژانهی پیاوه پشت چهماوهکهی بـێ دهرکـهوت کـه دەپيووت ((ھەركارىكى خىراپ كىه بىكەن لەگەلتان دەمىنىنىتەوەو هــهرکاریّکی باشــیش کــه ئــهنجامی بــدهن هــهر بــق خوتــان دهگەريتەرە)).

ده لیّن روّرژیک گورونانک Guru nank ده رزییّکی به پیاویّکی ده ولیّن روّرژیک گورونانک Guru nank ده وله مهند داو پیّی ووت که ناگای له و ده رزیه بیّت و له دونیای تر پیی بداته وه، پیاوه که ده رزییه که ی وه رگرت و بردیه وه بیّ ماله وه و به خیّزانه که ی ووت ((ئهم ده رزیه هه لگره کاتیّک که گوورونانک له دونیای تر ده بینم، ده بیّت ئهم ده رزیه ی پی بده مه وه))، ژنه که به

سهرسورمانه وه هاواری کرد ((چۆن شىتى وا مومکینه و دەبيد؟ ئيمه ههتا لاشهشمان له کاتى مردن لهم دونيايه دا به جى دەهيلين تق چۆن دەته ويت ئه و دەرزيه له گه ل خۆت ببه يته دونياى تر؟)).

به لی نیمه ناتوانین هیچ شتیك له و دونیایه له گه ل خیرمان ببه ین که واتا بی کاتمان بی کی کردنه وهی سامانیک سه رف نه که ین که له سنووره کانی مه رگ تیپه پر ده بیت و ده توانیت له هه موو حاله تیك و هه موو شوینیکدا پاریزه رمان بیت و نارامی و ناسایشمان پی ببه خشیت کی کردنه وهی نهم سامانه ش شتیک نیه جگه له خرمه تکردن به مروقه بی چاره و داماوه کان، باپیره ی خوشه ویست خرمه تکردن به مروقه بی چاره و داماوه کان، باپیره ی خوشه ویست ده یگووت : نه و خرمه ته که به خه لکی ده یکه ین، به شیراز یکی تر و له کاتیکی گونجاودا بی خومان ده گه پیته وه نه مه یاسای سروشتی ژیانه و به یاسایه کی تری خود ا ده ژمیر در یت.

باپیره پووداویکی بن ئیمه دهگیرایه وه که له پوژنامه یه کدا خویندبوویه وه، ئه م پووداوه له باره ی فروّکه وانیکی خه لکی پولونیا بووه به ناوی (رومن تروسکی Roman tresky) ئه و له نیروان شه پی جیهانی یه که م و دووه م به فروّکه که یه وه له به رزایی ئاسمانی ئه لمانیادا ده فری له ناکاو فروّکه که ی تووشی هه له ی ته کنیکی بوو، بویه به ناچاری له خاکی ئه لمانیادا نیشته وه،

فروکه که ی برده لای فیته ریّك و خوّی چووه ریّستورانیّك هه تاوه کوو لهویدا بمیننیته وه به بانی روژی دواتر کاتیک له ژووره کهی هاته دەرەوە، لە مەمەرى ئۆتىلەكەدا پياوىك كە بەويدا ھەلدەھات خىزى كێشا بهمدا، كاتێك ڕۅٚمن تروسكى سهيرى دهمووچاوى پياوهكهى کــرد بــینی کــهزور رهنگ زهرد و ترســاوه، پیاوهکــه ووتــی ((گەشىتاپوو! گەشىتاپوو)) لى راسىتىدا پياوەك لى پۆليىسى ئاسايشى ئەلمانيا ھەلھاتبوو، رۆمن تروسكى لە وەزعەكە تېگەيشت و پیاوه کهی برده ناو ژووره کهی خوی و له ژیر قه ره ویله که په وه شاردیهوه، یه کسه رالمه دوای شه و گهشستاپوو چوه الای رؤمن تروسكى وليكولينهوهى لهكهل ئهنجامدا بهالم چوونكه تروسكي زمانی ئەوانى نەدەزانى وازيان لى هينا.

تروسکی فرۆکەوان، به پیاوەکەی ووت کە دەتوانیت بە فرۆکەکەی خزی ئەر لەو شوینه دوور بخاتەرە، بەلام پیش گەیشتن بەشوینی مەبەست دەبوايە لە فرۆکەکە دابەزیبایە چوونکە پۆلیس فرۆکەکەی دەپشکنی، مەربۆيەش پیش گەیشتن بەفرۆکەخانەی مەبەست پیاوەکەی لە کیلگەیەك دابەزاند کاتیکیش کە گەیشتە فرۆکەخانەکه پۆلیس مەلسا بەپشکنینی فرۆکەکەی بەلام پیاوە

به زوویی شه ری جیهانی دووهم دهستی پیکرد وهیزه کانی ئەلمانيا پۆلۈنيايان داگير كىرد تروسىكى بەرەو بەرىتانيا فىرى و لەويدا پەيوەسىت بوو بەھيزى ئازادىخوازانەوە،ئەو پياويكى ئازا بوو که چهندین پیگهی سهربازی دوژمنی له ناوبرد، به لام روزیکیان له کاتی ئه نجامدانی ئه رکیکی فرؤکه وانیدا رووبه رووی هیرشی دوژمن بوویهوه و که و ته خواره وه، گروپی نه جات گهیشته ئه وی به لام رومن تروسکی له سهرهمهرگدا بوو، بۆیه ئهویان گواستهوه بـ نـ نـزیکترین نه خۆشخانه، پزیشکه کان هیوایان به زیندوومانهوهی نهبوو، چوونکه میشکی زیانی پیگهیشتبوو وههیچ نهشتهرگهریکی شارهزا لەوى نەبوو ھەتاوەكوو نەشتەرگەرى بۆ بكات. رۆژى دواتىر ھەوالى ئەم پووداوە لە پۆژنامەكاندا چاپ بوو، تروسىكى لـە بيھۆشىيەكى تهواودا بوو به لام كاتنك به هؤش خوى هاتهوه پياويكى لەسەرسەرى خۆى بىنى كەپئى ووت ((ئايا منت وەبىر دېتەوە؟ مىن ههمان ئه و كهسهم كه له چنگى گهشتاپوو نهجاتت دام، ئهمريق بهيانى ههوالى كهوتنى ئيوهم لهرۆژنامه خويندهوهو يهكسهر هاتمه ئیره))، تروسکی پرسی بۆچی؟ پیاوهکه ووتی بق ئهوهی که بیرم كردهوه رهنگه بتوانم يارمهتيتان بدهم،خهلك دهلين كه من باشترين نەشتەرگەرى مىنشكم، مىن ھاتمەئىردو كارى نەشىتەرگەرى ئىپودم ئەنجامدار كاردكەش سەركەرتور بور)).

کاتیک کرداریکی باش ئەنجام دەدەن، لـه بیرتـان بیّـت کـه باشـیهکهی بـق خوتـان دەگهرینتـهوه وئهگـهر تووشـی کرداریکـی خرابیش بن له گهنتان دەمیننیتهوه،

بەشى دووەم

چۆن بەسەر كىشەكاندا زال بىن؟

ئازار به شیکه له ژیان و فیرکه ره، ئهگه رئازارمان تووش نه بینت، باشترین وانه کانی ژیان فیر نابین به آلم به داخه وه که زوریک له ئیمه هه ست به م راستیه ناکه ین و ته واوی هه و آلی خومان ده ده ین که له ئه زموونه به رواله ت ناخوشه کان دووریکه وینه وه .

له قوولّایی ههر پووداوو ئهزمونیّکدا باشییهك شاراوه ته وه هه تا له و ئهزمونانه شی که بی ئیّمه ناخیّشن، ژبان تیّکه لّاوییّکه له پووداوه خیّش و ناخیّشه کان،خیّشی و خهم، ویلیام بلیك شاعری گهورهی ئینگلیز ووتوویه تی ((گریان شه ویّك ده خایه نیّت، به لّام سبه ی پوژی دواتر شادی دیّته پیگا))، خوّشی و خهم وه کوو شه و پوژبه دوای یه کدا دین به لّام کاتیّك که ئازار دیّت، کات و زهمه نی ناخی شدیکان دریّژدیّته به رچاوو وه پوژیّکی به ئازارله سالیّك دریّژتره.

ئازار به شیکه له ژیان و فیرکهره، ئهگهر ئازارمان تووش نهبیت فیری باشترین وانهکانی ژیان نابین به لام به داخهوه که زوریک له

ئیمه ههست بهم راستیه ناکهین و تهواری ههوالی خومان دهدهین كــه لــه ئەزموونــه بەرواڭــەت ناخۆشــهكان دووركەوينــهوه،كاتتك كيشهيهك پهيدا دهبيت ههول دهدهين ليني ههالبيين، بهالم دهبي بزانین که هه رگیز ناکری له کیشه کان هه لبین چوونکه رووداوه ناخۆشەكان تەنيا بى كاتىكى كەم پاشەكىشە دەكەن ودواتىر بە رووخساریکی جیاوازهوه دووباره بۆمان دهگهرینمهوه بؤیه به ختی دوورخستنهوه له کیشه، له راستیدا ئیمه کومهایک کیشهی گەورەتر بۆ ژيانى خۆمان بانگهنشت دەكەين. ھەندى لـ تاكەكان که دهزانن ناکری کیشه کان دوا بخرین خویان ته سلیمی کیشه کان دەكەن، ئەم جۆرە كەسانە دەلتن ((ئەرەى كە ناكرى چارەسەرى بکهین دهبی بهرگهی بگرین))، به لام ریکای سیههمیش بی رووبه روبوونه وهی کیشه بوونی ههیه، که شهویش تهنیا ریگای راسته، دوور کهوتنهوه له کیشه،بی سووده، تهسلیم بوونیش له بەرامبەرىدا نەزانىنىد، رىگاى سىنيەم ئەرەپ كە ھەر كىشەيەك وهکوو هاورێیهك بزانین که یهیام وانهیێکی بن ئێمه یێیهو بهو بۆچوونەوە يېشوازى لېوە بكەين، ھەول مەدەن لـ كېشە ھەلىن، چوونکه رێگايهك بر هه ڵهاتن له کێشهکان بوونی نيه، رێگا مـهدهن كمه كيشهكان بهئاساني بهسهر ئيوهدا زال ببن، به لكوو بچنه

پێشهوه هـهتاوهکوو رووبه رووی کێشهکه ببنهوهو پێی بڵێن : "بهخير بييت هاوريي من ! ج بهياميكت له لايهن خواوه بومن هنناوه؟ " وه ئه و كاته تندهگهن كه هه ركيشه يه ك ناما ژه يه كه بن يهكيك له خاله لاوازهكاني ئيوه كه دهبي چاكسازي تيادا بكهن وه یان داواتیان لی ده کیات که به گرتنه به ری هه لیسوکه وت و وه لامدانه وه یه کی راست، هه نگاویکی تر له ریکای راستی و چاکی بەرەو پێشەوەبچن، بەم شـێوەيە ھەركێشەيەك وەكوو سـندووقێك ديارييه كى بهنرخى تيدايه، ههر ئهزموونيكى ناخوش وهكوو بووخچهیه ک خه لاتی ژیری و هنیزی تندا شاراوه ته وه، که سنک که ئەم راستيە بزانيت بە پىكەنىنەرە بەخىرھاتنى كىسەكان دەكات، ئەو كەسىپكى شكست نەناسەورىكاى سەركەوتىنى گرتووەت، بەر، چەند سال لە مەوبەر پياويكى فرۇشيار كە لە شار چووبووه دەرەوە، لە دواى گەرانەوەى بۆى دەركمەوت كىه لىه غىابى ئەودا مال و فروشگایه کهی شاگری تیبه ربووه و سووتاوه، بهم شیوهیه ههموو سهروهت و سامانی خوی له دهست دابوی، به لام ئه و چی كرد؟ پيكهنى و چاوهكانى بـق ئاسمـان بـهرزكردهوهو ووتـى " خودایه! ئیستا چی بکهم؟ " رۆژی دواتىر لافیتهیهکی بهمال و فرۆشگا سووتاوەكەيەوە ھەلواسى كە لـ سـەرى نووسىرا بـوو:

فرۆشگاکه م سووتا! مالهکه م سووتا! که ل و پهلهکانم سووتا! بهلام ئیمان و بیروباوه په نه سووتاوه! سبه ی دهست به کار دهبمه وه"

بەشى سىيەم :

فيرى دوعا كردنم بكه

به هزی دوعا کردنه وه یه که مرز ف ده گات به خود ا و خودا ده چیته نێو مێشکی ئەو.چوونکه مرۆۋ پێويستى بەخودايه ھەرووەكو چـۆن پێويسىتى به ئاوو ھەوا ھەيە. شارێك ھەبوو بەناوى شارى (ھەموو شوین)،دکتور ئەلسکی کارل، بەیانىيەکى ساردى زستان ھاتە ناو ئەم شارە وە كاتىك كە لە شەمەندەفەر دابەزى بۆى دەركەوت كە ویّستگهی ئهویّ، وهکو ههموو ویّستگهکانی تـری شـهمهندهفهر یـر بوو لهخه لك وه خه لكي هه وليان ده دا له ميانه ي قه ره بالغيدا ريكاي خۆيسان بكەنسەرەر خۆيسان بگەيەننسە شسەمەندەفەرى مەبەسست. پیاوهکه بهویهری سهرسورمانهوه بینی که خه لکه که پیخواسن، هيچ كەس يېلارى لەيپىدا نەبور، ئەر لەرپىستگەكە ھاتەدەرەرە و سواری تەكسى بوو، لەناو تەكسىدا بىنى كە سايەقەكەش يىللوى لەيندا نيه، بۆپە پرسپارى لە شىۆفنرەكە كىرد: "بېورە، بۆچى ههموو خه لکی ئهم شاره به پیچهوانهی خه لکی شاره کانی تر پێڵاويان له پێدا نييه؟ " شۆفێرەكە ووتى : " بەڵێ، راستە بۆچـى ئیمهپیتلاو لهپی ناکهین؟ بۆچى ؟ " ، کاتبک پیاوه که گهیشته ئوتیل، بینی که خه لکی ئهویش پیخواسن، به ریوه به ر، ژمیریار، بارکیشه کان، خزمه تکاره کان و.....هتد، هه موویان پیخواس بوون، پرسیاری له یه کیک له وان کرد: " ده بینم که ئیوه پیتلاو له پی ناکه ن ئایا شتیک له باره ی پیتلاوه و ده زانن؟ "

خزمه تکاره که ووتی : " با ! پێڵاو دهناسين. "

ئەى بۆچى پىللو لەپى ناكەن؟ ((بەلى راستە بۆچى پىللو
 لە پى ناكەين؟))

له پاش ماوهیه پیاوه گهشتیاره که له ئۆتێل هاته دهرهوه و له ناش ماوهیه پیاوه گهشتیاره که له ئۆتێل هاته دهرهوه و له ناو شهقامه کانی شاردا پیاسه ی ده کرد، هه رکهسیکی که دهیدیت، پیخواس بوو. به یه کیکیانی ووت: " ئایا نازانن که پیلاو پی له سهرما ده پاریزیت؟ "، پیاوه که ووتی: " ههلبه ته که ده زانم ئایا ئه م بینایه دهبینی؟ " ئه م بینایه کارگهیه کی دروست کردنی پیلاوه ئیمه له ههبوونی ئه م کارگهیه شانازی به خومانه وه ده کهین وه ههموو روزانی یه کشه ممه له وی کو دهبنه وه هه تاوه کوو گوی له قسه کانی به ریوه به ری کارگه که بگهین که باسی سووده کانی پیلاو ده که اساسی سووده کانی پیلاو ده که کارگه بگهین که باسی سووده کانی پیلاو ده که کارگانی پیلاو ده که کارگه بگهین که باسی سووده کانی پیلاو ده که کارگانی به ریوه به کارگه که بگهین که باسی سووده کانی پیلاو ده که کارگه که بگهین که باسی سووده کانی پیلاو ده که کارگان تا "

ئەي بۆچى يېلاو لەپى ناكەن؟ ئاھ راست دەكەي، بۆچى پيلال له پي ناكه ين؟. به لي، وه كوو خه لكى ئه و شاره هه موومان باوەرمان بەدوعايە، ھەموومان باوەرمان وايـه كـه دوعـا دەتوانيّت زۆرىك له خواسىتەكانمان بىنىنىتەدى، دەزائىن كە دوعا دەتوانىت موعجيزه بخوولقيننيت، ئيمه بگزريت، ژيانمان بگزريت ونويمان بكاتهوه، ئيمه ئاكادارين له هيزى موعجيزه خولقينى دوعا، بهالم لەگەل ئەرەشدا بۆچى دوعا ناكەين؟ پرسىيارەكە ھەر لۆرەوەيـە كـە بۆچى دوعا ناكەين؟ ئەمرى زۆرىك لـ زانايان دانيان بـ كاريگـەرى ميزى دوعادا ناوه. دكتور ئاليكسيس كارل (Dr.Alexis carrel) پالْێوراو بق خه لاتي نوبل ووتويهتي : " دوعا، به هێزترين ووزهیه که مرؤهٔ دهتوانیت بهرههمی بهینییت، دوعا کردن وهکو ميزى راكيشاني راستهقينهيه، من چهندين نهخوشم بينيوه كه له جۆرەھا داوودەرمان ھىچ سىووديان وەرنىەگرتووە، بىەلام تىەنيا بهمیزی دوعا چاك بوونه ته وه . بزچی دونیای ئهمرو له لیواری ویدان بوون راوهستاوه؟ چوونکه خهلك دوعا كردنيان لهبير كردووه ئيمه سوود له قوولترین سهرچاوهی هیزو کهمال وهرناگرین و بهبی سوود ليوه رگرتن ليمان گهراوه و جيمان هيلاوه.

بابسۆن (Babson) ئامارزانى گەورەى سەدە نووسىويەتى :
" ئىمان، گەورەترىن سەرچاوەى سوود لۆوەرنەگىراوى دونيايە وە
گەورەترىن سەرچاوەى ھۆزى بەكارنەھاتووى جىھان دوعايە".

رۆژنكىان پىركورى (ھاوسەرى مارى كورى) يەكنكى تىر لە دەستنیشان کراوان بۆ خەلاتى زانسىتى نۆبل، لە تاقىگەكەيدا سەرى بهسهر مایکرؤسکۆبهکهیدا گرتبوو، یهکیك له قوتابیهکان هاته ژووره وه و مایکرؤسکۆبه کهی نه دیت گوومانی کرد که پیرکوری خەرىكى دوعا كردنه، بۆيە بەبى دەنگى چووە لاى دەرگاى چوونه دەرەوەى تاقىگەكە، بەلام پىركورى بانگى كىرد، قووتابى ناوبراو ووتى : " قوربان، وامزانى ئيوه سهرقالى دوعا كردنن " زاناكه به له سهرخویی جارانی خوی ووتی: " به لیّ من سه رقالی دوعا کردن بووم ". وه دواتر چووه لای مایکرؤسکربهکهی و ووتی : " ههموو زانسته کان، تویزینه و هکان و لیکولینه و هکانی تایبه ت به دوعا کردن بق ئەرەيە كە خودا رازەكانى ھەمىشەيى خۆيمان بق ئاشكرا بكات، چوونکه خودای گهوره چهند نهینیهکی ههیهو تهنیا کاتیک يەردەيان لەسەر لادەدات كە ئىنسسان بەتامەزرۆپيەكى زۆرەوە خوازیاری کردنه وه یان بیت و به دوایان دا بگه ریت . خودای گهوره

ههموو نهننییه کانی خوی ئاشکرا نه کردووه، به لکو به رده وام خوی، به رنامه کان و راستیه کانی بق ئه و که سانه ناشکرا ده کات که به دوای ئەودا دەگەرين "،.سبەينيى ئيمە پەيوەندى ھەيە بەمرىزمان و ئەمرۆشمان پەيرەندى بە چۆينەتى دەست پۆكردنمانەرە ھەيە. یه که م کاریّك که سهره تای ههر روزیّك ئه نجامی ده ده ین ته واوی رِوْرْه که مان پیک ده هینیت، له روریه ی کاته کاندا نیمه سهره تای رۆژمان بە ھۆى ئازارچەشتن لـ كارە ووردەكان تێك دەدەيىن وە بهم شيوازه ههموو رۆژهكهمان بهفيرۆ دەچينت، ئيمه دەبىي ئاگامان لی بیّت که سهروتای روّرهان به باشی دوست پی بکهین هەتاكوو رۆژەكەمان بەباشى بروات.

گفتوگی کردن له گه ل خوا دهبینت ههموو به یانییه ك وه پیش ئه نجامدانی هه رکاریک، گرنگترین و باشترین به شی به رنامه ی رفزانه مان بیت، گفتوگی کردن له گه ل خوا پینی دو تریت دو عا کردن، دو عا کردن کاریکی نالار نیه، زور زور ئاسانه وه کوو قسه کردن له گه ل هاورییک وایه وای دابنین که بریار وایه براده ریک بی بینین که نیوه بینی ههموو نهینییه کانی دلی

خوتانی بن باس ده که ن له باره ی خهیالات، ناره زووه کان و و میسته کان و پلانه کانی خوتان بوی ده دوین و ه داوای لیده که یارمه تیتان بدات.

خوداوهند هاوريي ئيمهيه، باشترين دوسته، له دوعاييهك كه له پێغەمبەر (د.خ) ھاتووھ، خوداوەند بەحبىب القلىوب (خۆشەويىسىتى دلهکان) ناوبراوه، خوداوهند تاکه هاورینی ههمیشهیی و نهگوره که ههموومان دەتوانىن لە تەوارى كاتژمېرەكانى شەوو رۆژ يەيوەندى ييّوه بكهن، ئهو ههموو كات ئامادهيه بن يارمهتيداني ئيمه، بهالم ئايا چەند كەس لە ئىمە لەكاتى يىويسىندا داواي يارمەتى ليدهكهين؟ بق دوعا كردن پيويست ناكات بچين بق پهرستگا، زيارەتگە، يان مزگەوت. چوون بۆ ئەم شوپنانە باشە، چوونكە ئەم شوینانه پین له شهیولی یاك و بیگهرد و بههیز، به لام بق ئهوهی بتوانین دوعا بکهین پیویست ناکات بچین بی شویننیکی تایبهت، چوونکه خوداوهند له ههموو کات و شوین لهگه لماندایه، تهنیا پیویسته که چاومان له سهریهك دابنیین و واز له دونیای دهرهوه بهيّنين و بير لهخودا بكهينهوه ئهو لهويّيه،، دوعا كردن بهقسهكردن لهگەل خوا دەست يى دەكات، بەلام كاتىك بىدەنگ دەبىن ئەو جار خوا قسه مان له گه ل ده کات، وه هه تاوه کوو ئه و کاته ی گوی له ده نگی خوا نه گرین زور پیش ناکه وین له دوعاکردندا.

لەسەرەتاوە ئىمە دەنكى خوا نابىستىن، بەلام وەرن با دلنىابىن که ئه و دهنگمان دبیستی، پیغهمبهری خودا، خودای گهورهی بهسامع الدعا (بیسهری دوعا) ناوبردووه، نیّمه خوا نابینین به لام ئەو ئىنمە دەبىينىت، لە زياندا ھەر لىكى لەرىك يۆزىك دادىت كەبتوانى خوا ببینیّت و دهنگی ببیستیّت، دهکری خوا ببینریّت، دهستی ليبدريت و ههستي پيبكريت، دهكري دهنگي خوا ببيستريت، بهالم نه ك به پينج هه سته كهى خومان، به لكوو خوداوه ند واقيعى تره له گشت ئەو شتانەي كەئيمە بە ھەستمانەو، دەركيان پى دەكەين، به لام بق ئەودى كە بتوانىن خوا ببينىن پيويستىمان بە ھەولا و ئىرادەيسەكى بسەرز ھەيسە وە ئسەم ھەولدانسەش بسى گومسان زیندووکردنه وهی شهوق و ویستنکی زور و ره غبه تنکی قووله بن خواوهند که چاوهکانمان ساریخ دهکات لهفرمیسك.

سری راماکریشنا پاراماهانزا Ramackrishna سری راماکریشنا پاراماهانزا pramahocnsa لیه خواترس وعارق گیهوره ی هیندستان ووتوویه تی : " بانگی خوا بکهن، ههروه کوو عاشقیّك که

مەعشوقەكەى دەويىت، وەكوو فەقىرىك كەپئويسىتى بەزىرە، يان خنكاويك كە داواى ھەناسەيىك دەكات"

پیّویست ناکات له ریّگهی دوعای دیاری کراو تایبهت لهخوا بیاریّینه وه به دلیکی پر بپاریّینه وه به دلیکی پر له مه دلیکی پرله سوز یان له عهشقه وه به رز بیّته وه وه دوغه سهیرکردنیکی پرله سوز یان تاخیکی قوول له لای خواوه ند به نرختر بیّت له هه زاره ها دوعای دیاری کراوی پوّژانه و قبولیش بکریّت. بو دوعا کردن پیّویسته دیاری کراوی پوژانه و قبولیش بکریّت. بو دوعا کردن پیّویسته ههست و سوّز هه بی چوونکه گرنگتر له و ووشانه ی که به زمان دهیانلیّین، شه پوّلی عهشقیّکه که ئه م ووشانه له خوّ دهگریّت و دایان ده پوشیّت.

کریکاریک ههموو روزی دوای تهواوبوونی کارهکهی له کارگهکه بی رختی بی بر نه نجامیدانی مهراسیمی دوعا و پارانه وهی عهسر ده چووه پهرستگا، روزیکیان له بهر هزییک له کارگهکه مایه وه و نه پتوانی بگاته ده ستپیکی مهراسیمه که، له دوای ته واوبوونی کاره کهی بی لای پهرستگاکه رای کرد، کاتیک گهیشته نه وی بینی که پووجاری (pojary) کاهین یا خود قه شه ی پهرستگاکه ده هاته ده ره وه، کریکاره که پرسی: "نایا مهراسیمی دوعا ته واو بووه ؟" پوجاری کریکاره که ناخیکی ووتی :" به لین، مهراسیم ته واو بووه "، پیاوه کریکاره که ناخیکی

خەمبارانەى ھەڭكىنشا، پووجارى بە بىنىنى خەمى ئەر ووتى :" ئايا دەتەرى ئاخى خەمبارانەى خىزت لەگەل پاداشىتى ئەنجامدانى مەراسىمى دوعاكە لەگەل مندا بگۆرىتەرە؟!".

پیاوهکریکارهکه ووتی :" به لی به خوشحالیه وه ئامادهم ئهم كارەبكەم ".كريكارەكە چوونكە ھەمىشە مەراسىمى دوعاكردنى ئيواراني ئەنجامدابوو ئەم مامەلەيەى قەبوول كرد بەلام پووجارى ووتى : " هـەر ئـەو ئاخـە پــر لـه ســۆزو سـادەيەى تــۆ لـه هــەموو مهراسیمی دوعاکردنی من بهنرختره که له ههموو ژیانمدا ئهنجامم داوه"، پێويـست ناكـات كـه خوێنـدهوار يـان نهخوێنـدهوارين هەتاوەكوو بتوانن دوعا بكەن، بى گومان نەخويندەوارى زۇر نابيت بەربەسىت لىە رېگاى دوعا كىردن، بىق نموونىە شىرى راما كريىشما نهخوينده وار بوو، ئه و تهنانه ت نهيده توانى ناوى خۆيىشى بنوسىيت له گه ل ئه وه شدا چه ندین کاترمیر به بی وه ستان به شیروازیك دوعای دەكرد وەكو بلايى لە بەرامبەر خودادايە، وەتەشبىيە نەبى (وللـەميل الاعلى)،به شنوازنك لهگهل خودا قسهى دهكرد ههروهكوو مندالنك که قسه له گهل دایکی ختی دهکات، پرسیاریان لیکرد:" نایا خودا دەبىنى؟" ئەو وەلامى دايەوە: " بەلى زۇر روونتر لەوەى كەئيرە دەبىنم".

بق دوعا کردن ههبوونی هونهرو نوسراوی مهعنهوی وه ئهنجام دانی ریورهسمی مهراسیم پیویست ناکات.به لکوو تهنیا دلینکی پاكو بیگهردو ره غبهت و ملکه چی دهوییت، دلیک که به پهروشهوه چاوه روانی خودا ده کات.

دوعا كردن چاوه روان كردنه بـ ق خـودا.چاوه رواني بـه بـي تامىەزرۆيى وبىه پىەرۆش بوونىەرە وە بىەبى غەشىق و سىۆزەوە، دووباره کردنه وهی دوعا دیاریکراوو باوه کانه و بی سووده، عاده ته ن دوعا له رووی کتیب دهخویننهوه.ئهم جوره دوعا کردنه بو سهرنج راكيشانمان بق لاى خودا سوود بهخشه، بهلام دووباره كردنهوهى ئوتۆماتىكى دوعا تەنيا بەفىرۆ دانىي كاتە، دوعاى زۆربەي ئىدمە تەممەننا و پارانەوەپ بىق خىودا، داوا لسەخودا دەكمەين ھمەتاكوو کاریکمان بق تهنجام بدات یان شتیکمان یی بدات که ییمان وایه يێويستمان يێيهتي، باسكردني يێداويستيهكانمان بێ خودا كارێكي زۆر باشه، چونکه جگه له خودا کیمان ههیه که پیویستیه کانمان بق بەدى بهنننت، بەلام ئەم كارە تەنھا لە قۇناغە سەرەتاييەكانى پەيوەندى كردن لەگەل خودا بەسوودە، كاتنىك كە فىرى رىيورەسىمى دوعا كردن دهبين تنگهين كه قوولترين ينداويستي ئنمه شته مادییه کان نیه که زهوی دهیدات و وهریده گریّت، به لکو گهورهترین ينداريستى ئنمه، باشتريني شتهكانه كه ههمان خودارهند خۆيەتى،

له و کاته دایه که فیر دهبین دوعای سوفی پاك، شیخی نه نساری بلنینهوه: " ئهی خودایه! شاباشی دلی من هیوای دیداری تویه، به هاری گیانی من، له سهوزه لانی گهیشتن به تؤیه، فیر کردنه کانی ماستير ئەكھارت، عارف و عاشقى گەورەي رۆژئاوايان وەكوو فيركردنه كانى گيتاو ئۆپانيشادا ناو بردووه و ههنديك لهو باوه دان که ئه و زانایه کی هیندستان بوو که به شیوه ی پیاویکی ئه لمانی دەرهاتورە، لىەم بېرمەنىدە گەورەپىەى رۆزئاۋايىيان پرسىسى: " مامۆستا! نیشانه کانی مرؤشی باك و خودایی چییه؟ چۆن ئهو كەسە بناسنەوە؟ " ئەو وەلامى دايەوە مرۆشى پاك و خودايى بە رِفِرْوو گرتن وسهدهقهدان وخوّهه لكيّشان وخوّ ئازاردان وبهخشين ناناسريتهوه،به لكوو دوعاكانيهتى كه ده رخهرى چاكى ئهو كهسهيه چوونکه دوعا کردن دانیاترین ریگای گهیشتن بهخودایه و قسهکردن له گه لا ئه و هه بوونی په يوه ندی سنوزدارانه يه . من پيم وايه که پیاوی دوعا باشترین مروقه. ریگای دوعا بق ههموو کهسیک فهقیرو دەوللەمەنىد گەنج و پىير، كىەس بازار و خويندەوار،نەخۇش و تەندروست گوناهبارو پاك، بيزمان و كوير كراوهيه.

بارودۆخى ماڭى، ھۆش و پلەى مەعنەوى ئۆوە ھەرچىيەكى بىنت ھىچ شتىك ناتوانىت ببىتە رىگر لە بەردەم دوعاى ئىدە، پىويست ناكات چاوه پوانى بارود و خيكى گونجاو بن، دهبيت ههرئيستا و ههر ليرهوه دهست يي بكهن.

دوعا هیزه، هیزیک که له ناخی ههموو کهسیک زیندانی کراوه و ههموو کهس دهبیّت ئهم هیّزه ئهکتیف بکات، دوعاکردن ریّگایهکی ئاسان و شنوازنكى راستهووخويه بن گهيشتن بهراستيهتى مروشه پاکهکان. لهدوعا کردندا پێويستيمان بهوهنيه که فێرى ئهسرارو نهیننی عیرفانی بین، تهنها شتیک که پیویسته عهشقه بهخودا و تامەزرۆييە بۆ بينينى جوانى ئەو. دوعا كردن گەورەترين يەنايە لـە بهرامبهر نیگهرانی و مشهوهشیهکان ئیمه چهنده کات و زهمهن بهفیرق دهدهین دهربارهی ئه شتانهی که برهان رووی نهداوه یان رەنگە لە داھاتوودا رووبدات؟ ھەر نىگەرانىيەك زەختىكى بىل سەر زنجیرهی عهسهبیه کانمان، ههرچی زیاتر نیگهران بین زهختیکه بۆسىەر ئەعساب ودەروونمان وئاسايش و ئارامى ميشك و دلمان تووشی خەلەل دەبنت و بەم شىنوەيە ھەر مەسەلەيەكى بىچووك ده توانیت به ناسانی ئیمه تووشی په ریشانی و گرژی بکات. به بی هیچ هۆیەك شەر دەكەین و ئەر كەسانە لە خۆمان دەرەنجىنىن كە خۆشەويستمانن بەلام وەرن لەجنگاى نىگەران بوون فنىر بىين رووبکهینه خوا بهشیوهی دوعا کردن و ههموو کارهکانمان بسییرین

بهو، بهم کاره یه کسه رهه ست به ناسایش و نارامی ده که ین وه دەتوانىن بەرۆحيەى تەسلىم بوون و ئارامى و بەوپلەرى بەھيزىلەوە رووبه رووی کیشه کان و هه ورازو نشیوه کانی ژیان ببینه وه . که سین ک كهدوعا دهكات كاتيك دهبينيت كه پياوان و ئافرهتان كاره قورسه کانیان به شان و پیله لاوازه کانی خزیانه وه هه لده گرن تووشى سەرسىورمان دەبىن، لەبەر ئەودى ئەوان دەتىوانن ئەو بارەقورسانەى خۆيان بسپێرن بەخودا كە ئەو دەتوانێت ھەموى بارهکانی جیهانی بوون هه لگریت، لهمیانه ی دوعا کردندا ئیمه له ناوهوه و دهرهوه ههست بهئارامي دهكهين. كهستك كه دوعا دهكات له گه لا هـ موو که س و له هـ موو شوينه کان له تاراميدايه چونکه دله که ی به یه کجاری بز خودای تاك و تهنیا یه کلابووه ته وه . نیمه که دله کانمان بی قه رارو نارامه و هکوو ئه و به له مانه ی که تووشی لافا و بوونه، مهرگیز لهگهل میچ کهس و میچ شویننیکدا مهست به ناسایش ناکەين. رِنگاى ئىنمە رِنگاى بەرخودانە ئىنمە درى ئەوانى تىر و بارود ۆخى ژيان شەر دەكەين رەخنە لە كەسانى تىر دەگىرين ئۆمە پێويستمان به گۆرانێكى ناوخڒيى هەيه وه ئەم گۆرانكارىيــه تــهنها له رێگای پهیوهندی کردن بهخوداوه دێتهدی. کهسێك کهدوعا دهكات له لايهنه گۆراوهكانى ژيان له ئاسايىشدايه.همهموو كارهكان

بغ ئەو پىرۆزە وە ھىچ جياوازيەك لەنتوان كارى باش وخرايتر ناکات، ئەر دەزانىت كەجۆرى كار گرنگ نىيە بەلكور جىزنىيەتى ئەنجامدانى كارەكە خۆي گرنگى ھەيـە.كارى ئـەم جۆرە كەسـە ههرچهنده ماندووکهریش بیّت، شهو جنوری کارهکه دهکاته پیشهینکی خوشهویستی بن خبودا. ئهم جنوره کهسه چ له كارگەيەكى پر لەھەراو دەنىگ ياخود لە دەشىتىكى ئارام و بەبى دەنگ كار بكات، لەھەرحالەتىكدا بىت ئاسايشى ئەم جۆرە كەسە تيك ناچيت. ئەو دەتوانيت له خەلوەتى پەرستگا ياخود لەسەر بهرده چنراوه کانی سه رشه قامیکی قه ره بالغ دوعا بکات، به لام ئاسايشى ناوخزيى ئەم جۆرە كەسە تۆك ناچۆت، ئەو شويننى خىزى لای خودا دۆزیوەتەرە و لەناو ھەمور روودارەكان ولەگەل ھەمور جۆرە خەلكىكدا لەئارامى و ئاسايىشدايە، ھەتاھەتايە لە ژىر بالى ره حمه تى خودا جيكيره، بن ههر شوينيك دهجيت خودا لهناخى خۆيدا لەگەل خۆى دەبات.

ئه و عهشقه ی له دلّی ئه و دایه له ههمو شویّن و ههمو کهسیّك رهنگ دهداته و سهیری هه ر شویّنیّك ده کات جوانی عهشق و سیماو ویّنه ی مهعبود و پهرستراوی خوّی دهبینیّت، شهم جوّره کهسه به تهنهایی سیمای خود الهناو ههمو و مروّقه کان و

دروستکراوهکان دهبینیته و و دهگاته ئاسایش. لهناخی ههرکام له نیمه کانیاوی خوشی و ئارامی شاراوه ته وه، له دوعا کردندا و له پیگای دوعاکردن دهگهینه ئاوی ئه و کانیاوه و لینی دهخوینه و و تینوییه تینوییه تیمان ده شکینیت و دووباره دیبینه و سهر خومان وگیانمان وهبهردیته و و و دوباره دیبینه و سهر خومان وگیانمان و به دوعا له دوعا له دوعا دوباتی ئه وه ی کهم کانیاوه ی ده روون سه راوژیر بکات و بیهینیته خواره و ه ، ده دوره و ته ته داللا.

چەند سال لە مەوبەر لەو رووداوانەى كەبىرم ھاتبوو، پىشەوە نارهحهت بـووم. دوعـام دهكـرد كـه بارودۆخهكـه بگۆرێـت، بـهڵام لەوپەرى بى ھىواييەرە دەمدىت كە ھىچ شىتىك نەگۆراوە،ئەوجار بهجدیتر دوعام دهکرد جههیوای شهوهی جههری هیدی دوعاوه بتوانين بارود قد ك بكورم، له كه لا ئه وه شدا هيچ كورانكارييه ك بهدى نهدهكرا.دوعا برّم ببوويه تهقهللا و درايهتى بهشيوهيهك كه ئیتر بریارمدا هیچی تر دوعا نه کهم، به لام له ناکاو تنگه یشتم که ئەمە بارودۆخى دەرەوە نەبوو كە دەبوايە بگۆپدرايە بەلكو دەبوايه گۆرانكارى له ناخى خۆمەوە رووى بدابايـه هـەتاكوو هـەموو شـتێك به و شنوهیه ی که ههیه ببینم. له راستیدا ههمو و شتیک ریک به و جۆرەپ كه دەبئىت وا بئىت، هەموو شىتئك لىەجىگاى تەواوى

خویدایه، ههموو شتیک باشه، باش بووه و باش دهبیّت، ته نها دهبیّت کهمال به هه ول و شهم باش و ریّه و پیکیه ببینریّت، ناکریّت کهمال به هه ول و ته قه للای مروّقه و ه دروست بکریّت، به لکوو کهمال هه ر له پیشه و ه دروست کراوه، ته نها دهبیّت ببینریّت.

لهم حالهته دا بزچی ئهم دونیایهی که دهبینین پرهله خه راپی، گوناه، ئازار، شىتى ناشرىن، تاوان و ناپاكى؟ هۆكارەكە ئەوەپ كە بۆچوونى ئىمە لىلى و تارىكە ئىمە ھەموو شىتىك بەسەراوبن و پێـچەوانە دبيـنين، ئێـستا كـه سـەرقاڵى نووسـينى ئـهم كتێبـهم لەپشتەرەي پەنجەرە سەيرى شەقام دەكەم، شووشەي يەنجەرەكە به ته واوی ساف و روون نییه به لکوو حاله تیکی شهیو لاوی ههیه بۆيە مرۆۋەكان، سەيارەكان، دارەكان، گياوگوول و ھەموو شىتىكى تىر بەخوارى دىنتە يىيش چاوو،ئەويش لىە بەرئەوەي شووشمەي پەنجەرەكەم روون نيە واتا ئەم وينانە بەخوارى وليللى دينـ يـيش چاوو چوونکه من له بشت شووشه یه کی شه پۆلاوی سه پریان دەكەم. دونيا ھىچ غەيبېكى نىيە، بەلكوق ئەق غەيبەي كە دەيبېنىن دەرەنجامى خويندنەوەي ھەللەي خۆمانە بۆ شىتەكان. ييويست ناكات دوعا بكه ين كه ئهم دونيايه بگزريد، به لكو ييويسته دوعا بکهین که بزچرونی هه آلهی ئیمه بگزریت هه تاوه کوو بتوانین ببینین که دونیا هه موو کات ته واو کامآله و شته کان له جیکای خزیه تی.

ئهم عهیبهی که له دهرهوه دهیبینین له پاستیدا له دهروونی خرمانهوهیه، زانیاری و شعوری ئیمه له چاکراکانی دانیاری و شعوری ئیمه له چاکراکانی خوارهوه دا کو بووهتهوه ئینجا دهبیت نهم ههسته بگاته چاکراکانی سهروو ههتاوه کوو لهگهل تهواری جیهانی بوون یه کبگریتهوه نهو کات چاوی تیپوانینی تیگهیشتنی پاستهقینهی ئیمه ده کریتهوه شامانجی شته کان وه کو نهوه ی کههان دهیان بینین، نهمه شامانجی سهرهتایی دوعا کردنه.

له دوعا کردندا ئیمه هه موو قورساییه کان و نیگه رانیه کانمان به خودا ده سپیرین و له به رامبه رداو له خه لوه تدا دلمان پ پ ده بیت له نووری خودا و میشکمان نائارامه کانمان له ناو عه شقی خودادا بی ده نگ و خامی ده بن و پهیوه ندی کردن له گه ل خودا کسه سه رچاوه ی ته ندروستی، ووزه، شادی، گونجاووی، جوانی، ژیری، شادی و ئارامیه، ده ست پی ده کات. وه ئه گه ر له بیابانیکی ووشك

۱ مەبەست ھەوت سەنتەرى زانيارى مرۆقە كە بە درێژايى برپروى پشت و لە لاى سەرەومى سەرى مرۆقدان.

بهریّگادا بروّین یان له کیّوهکان سهریکهوین هه نناخلیسکیّین و شکست ناخوّین.

نهيّني ئهم جوّره ژيانه، پهيوهندي بهردهوام و دووياته لهگهان کهسیک که ووجودی سهرتاپا رهحمهت و سوزه، ئه و تاکه کهسهی که سهرچاوهی پاك كردنهوه، سيما بهخشين، زيندووكردنهوهو نویبوونه وهی روح و میشك و جهسته له لایهن ئه وه وهیه، كهسی ييرۆز كەستكە كە خودا دەكاتە چەق و نتوەنىدى خىزى و دووبارە وهکوو کهسیکی بهردهوامی جیگیرروو دهکاته خوا. وهها کهسیک زۆربەی كاتەكانى سەرفى دوعا دەكات و خەرىكى دوعا كردنه وه به هزى دوعاوه شاكار دهخولقينيت . ئه وله دواى هيچ شتيك ناگەرىنت بەلكى ھەر شتىكى كە يىوپىستى يىپەتى لەخزمەتىدايە و دوعای ئەو بەشىنوەي جۆراوجۆر خۆى دەنونىنىت، ھەندى جار به شدیوهی نیگای تامهزرؤیی یان قسهییکی برله عه شق و خۆشەويسىتى، دانىيايى،بارەر و دەربرينى دانىيايى و زىرەكى. بەلام زۆر بەكەمى دەچىتە قالبى تەمەننا و پارانەوە لە بەر ئەوەى ئەو بروای وایه خوداوهند تاگای له ههموو شتیکه، زورتر و باشتر لهئیمه ینداویستی بهنده کانی خوی دهناسنت وهیچ کات دریفی و کهمته ر خەمى ناكات لـه دابـين كردنـى ئـهم يێداويستيانه، دواخستنهكانى

خـودا هـیچ کـات بـهماناو مهبهسـتی وه ـنام نهدانـهوه یـان دوورخستنهوه و گوی پینهدان نیه،به نکو نههه ر کاریکی خوداوه ند مانایه ك له په همه و سۆزی نه براوه ی خوی شاراوه ته وه، که سینك که دوعا ده کات به ره که تیکی گهوره یه بر بنه ما نه و کومه نگا، شار، و و ناحیا ده موو جیهان، ئه و خواپه رستیکی زیندوو و جوونات، وه دواجار ههموو جیهان، ئه و خواپه رستیکی زیندوو و جووناوه، خودا نه ناخی ئه ودا جینی بووه ته وه شهویش نه ناو په حمه تی خودا. ههموو نه ندامانی نه ش و هیزه کانی نه گه ن خودا کوکن، قسه ی خوامان نه زاری نه و گوی نیده بیت، نه چاوه کانیه وه نه وه نه ده ساته کانیه وه چاکی و به ره که تی خوامان به سه یری نیمه ده کات وه نه ده سته کانیه وه چاکی و به ره که تی خوامان به سه یری نیمه ده کات وه نه ده سته کانیه وه چاکی و به ده که تی خوامان به سه یرد ده باریت.

که سیک پرسیاری کرد: "باشترین کات بی دوعا کردن ج کاتیکه و باشترین شوین چ شوینیکه؟ "پیم ووت: "باشترین کات ههر ئیستایه و باشترین شوین ههر ئیرهیه" دهبیت ههر له و شوینه دهست پی بکهین که تیایداین، نهم پیشنیارانهی خواره وه له دوعاکردندا کاریگهرن:

 ۱. ههموو روزیک ساتیک بهبی دهنگی بهسه ربه رن و لاشه تان ئاسووده بکهن، بیرتان له کیشه کان دوور بخه نه وه، بیر له خودا بکه نه وه به نگوو به م شیوه یه لاشه و میشکتان بحه سیته وه. وه نامی هـهر كێـشهيهك لاى خـودا شـاراوتهوه، كاتێـك كـه بيراـه خـودا دهكهنهوه رێگا چاره ههربۆخۆى بۆ لاتان دێـت، ئهوهنده چـاوهڕێ بكـهن هـهتاكوو وهڵامهكـه وهردهگرنـهوه، هـهتا ئهگـهر چـهندين كاتژمێر بخايهنێت.

 ۲۰ قسه له گهل خودا بکهن ههر بهم شیوازه ی که قسه له گهل هاوریّتان دهکهن، دوعا کردن قسهکردنه له گهل خودا، قسهکردن لهگهل ئه و وه کوو ره فیقیکی میهره بانه ، وه رن با ساده و ئاسایی قسه له گهل خودا بکهن و ههرشتیکمان له دلدایه پینی بلیین، مەڭنىن كە خودا ھەموو شىتنىك دەزاننىت ئەي بۆچىي ئەو شىتەي كەخۆى دەيزاننىت بىزى دووبارە بكەمەوە! كاتنىك كەھەرچى لە دلتانه بهخوای بلین خوتان ناماده دهکهن ههتاکوو پهیامی خوداتان بۆ بنت، لەدوعا كردندا بير مەكەنەوە لەوەى كە دەبنت لە دهسته واژه و ووشه ی فه رمی و نه ده بی که لك و دریگرن، به لكوو بەزمانى خۆتان قىسە لەگەن خودا بكەن، ئەو زمانەي كەخودا خۆشى دەويت زمانى دله واته زمانى خۆشەويستى و عەشق.

۳۰ زۆرنے له خه لکی ههست ده کهن ئهوه نده ناپاك و گوناهبارن که ناتوانن له خودا نزیك ببنه وه به لام نازانن که خوای گهوره زور له دایك به ره حمتره بو مروقه کان.

ئهگهر مندالیّك بکهویّته نیّو چالیّکهوه و ههموو گیانی پیس بیّت، چی دهکات؟ دهچیّته لای دایکی وه دهلیّت: "دایه! من پسیس بسووم بمسفرهو وخاویّنم بکهرهوه! ".ئینجا مروّفی تاوانباریش دهبی روو بکاته خوای گهوره بو ئهوهی پاك بیّتهوه له تاوان.

- 3. دووباره و دووباره قسه له گه لا خودا بکه ن هه رچه نده ی ده توانن قسه ی له گه لا خوا بکه ن کاتیک که له ناو پاسدان، له نیرانی کاره که تان و یان کاتیک که خواردن ده خون قسه ی له گه لدا بکه ن، ده قه ییه ک چاوتان ببه ستن تاکوو دونیا له به رچاوتان دوور بیته وه نه وجا قسه یه که له گه لا خودا بکه ن برواننه ناخه وه بیته و هه ناسه یه کی پر له خوشه ویستیه و ه بده نه ده ره و ه ، نه م کاره ده بیته هوی نه وه ی که هه ست بکه ن خواتان لی نزیکه و هیچ کات ده بینا نین.
- ۵. کاتیک له ریگای دوعاوه داوای شتیک ده که ن هه رگیز ئه وه له بیر مه که ن که پرهنگه ئه و شتانه ی که داوای ده که ن شتگه لیکی باش نه بن بق ئیوه . بی گهیشتن به و شتانه دوعا بکه ن به لام به خودا بلین له حاله تیکدا داوا که تان قبول بکات که خوی پینی باش بیت چوونکه ویستی ئه و هه مووی بریتییه له خیرو باشه ی بیسنوور . دوعا

بکهن:" ئهی خودایه با وا بیّت که ویستی تیّ نهوه ویستی من بیّته دی "، خوداوه ند چوار وه لّامی بی داواکاری ئیّمه ههیه، یه کهمین وه لّامی ئه و نیجابیه مانای وایه وه لّامی داواکاری ئیّمه دهداته وه، به لام هه ندی جاریش خوداوه ند وه لّامی نه خیّر دهداته وه، سبیّیه مین وه لّام بریتیه له (چاوه پی به) وه وه لّامی چواره م ئه وه یه که (شتیّکی باشتر له وه ت بیّ هه یه).

كاتيّـك خــوا وهلّــامى پرســيارهكانمان دهداتــهوه، خۆشــحال و شـوكرانه بــژير دهبـين وه باوه رمـان بـههيزتردهبيّت. له راسـتيدا تیکهیشتن و قبوول کردنی سی وه لامه کی تری خودایه که دژوارهو بێگومان باوەرو ئىمانمان دەخاتە ژێـر ئەزموونـەوە كاتێـك وەڵـامى خوداوهند بق دوعاکانمان به شنوهی سلبیه دیاره رهحمهتنکی تندا شارارهته ره . جين ئينگلو jean inglow ورتوريهتي : " من وهکوو پیویست تهمهنم رابواردووه که سووپاسی خودا بکهم بی وه لام نه دانه وه ی زوریک له دوعاکانم "خودا عه شق و خوشه و پستی بەرامېلەر بەئىملە ھەيلە: ئلەن بىل ھلەركام للە ئىملە ئەخسسەن بەرنامەيلەكى ھەيلە ۋە نەخشەكانيىشى ھلەمۇۋيان تلەۋاۋن. ئەگلەر ئەوەى كە لە دوعاكردندا داواى دەكەين پێچەوانەى بەرنامەى خودا بنت ئەرە تەنيا لەبەر خنىر و چاكى ئىمەيە كى ئەر دوعايە وەلام نادرىتەرە.

ژنیک دهیووت : " من سووپاسی خودا دهکهم که وهالامی زوریک له دوعاكانى منى نهداوهتهوه كاتيك قووتابى زانكر بووم، شهيداى پیاویّك بووم وه به جدى دوعام دهكرد كه زهماوهندى لهگهل بكهم وشووى ينبكهم به لأم دواتر ئه و بووه كهسنكي قومارچي و بنكه لك، ئەگەر خواوەنىد دوعاى مىنى قبول بكرداييە زەواجم لەگەل وەھا كەسىك دەكرد " ئەفلاتوون دوعايەكى سەرسورھىنئەرى ھەيە كە دەلىن :" ئەي خوداي خودايان بە رېزەيەك چاكىم پى ببەخشە كە ئىيتر داواى نەكمەم ۋە مىن لىھ ناپاكى دۈۈر بخەرەۋە، ئەگەرچى داواشت لێنهكهم بـێ ئـهم كـاره"، كاتێـك وهڵـامى خوداوهند بـێ داواکانمان بهشیوهی (چاوه ری به) یه حیکمه تیکی گهورهی تیدا شاراوەتەوە.

کورنکی ۱۲ سالان داوای سهیارهی له باووکه دهولهمهندهکهی کرد، باوکهکهشی به ئاسانی دهیتوانی سهیارهکهی بن بکرنت، به لام لهبهر چهند هزیهکی روون پنی ووت:

من له کاتیکی گونجاوودا سهیارهیه کت بن ده کرم، له ههندیک له دوعاکان خوداوه ند ده لیّت: " شستیکی باشترت بن ههیه".

کریستۆف کلمب بهدوای دۆزینهوهی ریّگایهکی کورت بوو که بـهرهو هیندستان بچیّت،کهچی کیشوهری ئهمریکای دوّزییهوه ئهو له سەرەتارە دوعاى كردبور كە سەركەرتور بيت تاكور ئەم ريكايە بدۆزىتەرە، بەلام دوعاكانى وەلامىكى باشتريان درايەرە، ئەرە بور کلمب کیشوهری ئهمریکای دوزیهوه و باستور زانای گهورهی فهرهنسا دوعای کرد تاکوو دهرمانی ئهو نهخوشیه باوه بدوریتهوه که له نیو مهر و مالاتدا ههبوو بهالم له بهرامبهردا دژه ژههری هاری دۆزيەوه. وەلامى خوداوەند بۆ دوعاكانمان ھەرچىيەك بيت دەبيت به باوهرهوه قبولی بکهین وه سیقهمان به خوشهویستی و ژیری يەروەردگار ھەبيّت. تەنيا باسەكە ليرەدايە كە لە كاتى دوعا كردن و داخوازی و داواکارییهکانمان ئه و شتهی که دهمانهویّت به خودای گەورەي بسييرين، خواي گەورە خۆشەويستتر لەوەپ كە سىزامان بدات و ژیرتر لهوهیه که تووشی ههلهیهك بیّت. له ههموو کارهکانی ئەودا حیکمەت ورەحمەتیك شارارەتەرە ناوى خودا بەرزو پیرۆز

 ٦. ئەگەر خۆشەويستەكانتان لە ئۆرە دوورن خەمى ئەوانتان نەبۆت و بە باوەشى پر سۆزى خودايان بسپۆرن، ئىرە ناتوانن لاى ئەوان بن بەلام خودا دەتوانۆت. ۷. ههموو رۆژتك دوعا بۆ ئەو كەسانە بكەن كە هەلسوكەوتى خرابيان لەگهال ئىدودا ئەنجامىداوە يان خۆشىتان ناوين. رق لىنبوونلەو، بىلىزارى، داواى خىراب و تىوورە بىوون بەربەسىتىكى گەورەن لە رىگاى دووعاكردن.

۸. دوعا بکهن که خودا ئێوه بکاته هێکارێڬ بۆ وهڵام دانهوهی دوعای ئهوانی تر. کچێکی فهقیر دوعای دهکرد که له پۆژی جهژندا بهسته چکولاتێڬ وهکو جهژنانه وهریگرێت، جهژن داهات بهڵام له بهسته چوکلاته که هیچ باسیێڬ نهبوو، کچهکهش ئهم شتهی لای یهکێڬ له هاوڕێکانی باس کرد، لهو کاته دا پیاوێڬ که له تهنیشت ئهوانه وه تێده په پی گوێی له گفتووگێی ئهوان بوو وه دوو بهسته چوکلاتی پی بوو ئهوانی دایه کچهکهو پێی ووت: "خودا بهمنی ووت که ئهم دوو بهسته چوکلاته به تێ بدهم "له کاتێکدا که چاوهکانی کچهکه دهدرهوشایه وه ووتی : "ئهی خودایه گیان تێ چاوهکانی کچهکه دهدرهوشایه وه ووتی : "ئهی خودایه گیان تـێ ههموو کهسێکی منی ".

ژنێکـــی لــه خــواترس دهیــووت: "حــهز دهکــهم..... حهزدهکهم..... " پرسیاریان لێکرد حـهز لـه چـی دهکهیت؟ حـهز دهکهیت پهرستگا دروست بکهیت ؟ ئهو ووتی: "حهز دهکهم لـه بـهرزترین کێوهکانی جیهان سـهرکهوم وه داوا لـه خـودا دهکـهم

دهنگیکم پی بدات که بگاته قوولاایی زهوی، پییان ووت: "بهلی نیستا تیگهیشتین ده تهویت دهنگیکی بههیزت ههبیت که ناموژگاری پیبکهیت" نه و ووتی: "بهلی ناموژگارییه که ته نیا له یه ک رسته پیک هاتووه، نهویش بریتییه له وهی: دوعا بکه ن! دوعا بکه ن! دوعا بکه ن". با نه م رسته یه وه کوو جهرهسی پهرستگا له دلماندا بزرنگیته وه ، با خود ا به هوی دوعای بهرده وامه وه له ژیاندا بررنگیته وه ، با خود ا به هوی دوعای بهرده وامه وه له ژیاندا بینماییمان بکات، نیمه ههرچهنده دوعا بکهین پاک و به هیز ده بین تاکوو به رهنگاری کیشه و مهترسیه کان ببینه وه و خزمه تی فه قیران و دلشکاوان بکهین.

وهرن با دووبارهو دووباره دوعا بکهین، وهرن بی وهستان دوعا بکهین، دوعاکردن تهندروستی روّح و ووزهی ژیانه، نهگهر روّژیک دوعا نهکهین شتیکمان لهدهست داوهو نهگهر حهفتهییه دوعا نهکهین لاواز دهبین.

بهشى چوارهم

چۆن خۆشبەخت ببين؟

لهگهل پهیدابوونی تهکنهلۆژیای کۆمپیوتهر، مرۆ اله زور لایهنهوه سوودمهند بووه به آلم له بهرامبهردا باجیکی گهورهی داوه که ئهویش له دهستدانی ئارامی میشکیهتی، به هوی گهشه سهندنی سامانه ماددیه کان و تهکنه الوژیا، ئاسایشی میشک کهم بوتهوه.

ته کنه لاژیای پیشه سازی له بواره کانی سوّزو روّحانیدا داخراوه و گهیشتوته بن به ست و کوّتایی به لام ریّگایه ک بوّ رزگاربوونی ههیه، لهم سه رده مه ی کومپیوته رو پیشه سازی پیشکه و توو ده کریّت بگهینه خوشبه ختیه کی نوی : ده کریّت بگهینه خوشی و شادی راسته قینه ی ژیان،

چەند سالانك لە مەوبەر بوومەلەرزەيەك لەشارى ئىمەدا پوويىدا، ھەموو ترسابوون، ھەموو شىتىك تىكەلاو بوو، ھەندىك لەخەلكى ھەلھاتبوونە دەرەوەى مالەوەيان، ھەندىك لە ترسان دەلەرزىن، ھەندىكى تىر سىندوقى زىرو زيويان ھەلدىكى تىر سىندوقى زىرو زيويان ھەلگرتبوو، بەلام لەم بەينەدا كەسىك ئاسوودەو دانىيا بوو ئەويش

خووشکه شانتی (Shanti) بوو لێيان پرسي : " ئێوه ناترسن؟ " ئه و وهالمي دايه وه: " نا، خۆشحالم له وهي كه خواييكمان هه يه كه دەتوانىت زەوى بلەرزىنىت " لىرەدا كەسىك دەبىيىنى كە كەنھىنى خۆشى ژيان تېگەيىشتووە، سىنت ئاگۆسىتى چووە بازاپى شارىك خەلكى ديھاتەكانى دەورووبەر بۆ كرين و فرۆشتن ھاتبوون ئەوى، له و نيوانه دا پياويك هاته ييشه وه و به دهنگيكي به رز ووتي :" خەلكىنى وەرن بىل لاى مىن! مىن دەتىوانم مىسىكى ئىسوە بخوینمه وه"، خه لکی لهده وری کربوونه وه، ئه و بن ماوه پیه ك چاوه کانی لهسه ریه ک دانا، ئینجا به حاله تیکی پیشبینی کارانه و ه ووتى :" هــهمووتان بــير لهبهدهسـت هێنــانى ســوود دەكەنــهوه" خەلكى ووتيان : " ئەو راست دەكات، ئەو لەسـەر حەقــه! " بـەلام سنت ئاگوستن هاواری کرد : " ئهو راست ناکات، چوونکه زوریك له خه لکی که لیده کوبوونه ته وه، شتیکیان نیه که بیکرن یان بیفرؤشن، به لام ئهگهر ووتبای ههمووتان لهدوای ئهوهن بگهن به خۆشبه ختى ژيان ئەوجار راستى دەكرد، ھەمووتان دەتانەوى كە خۆشبەخت بن ".

به لنی راسته، ههموی دهیانهویت له ژیاندا شادی خوشبه خت بن له سهره تای په یدابوونی شارستانیه ت، مروّق به دوای دورینه وهی

خوشبه ختیدا بوو، ئهم لیکولینه وه به درید رایی زهمه ن درید و همه خوشبه خوشبه ختیدا بوو، ئهم لیکولینه وه به درید رایی زهمه ن درید همه بووه مروق بوی ده رکه و تو همه لدیت و سهر که و تن که مان کردن و خه یاله، ئه ی که و اتنا که سیک که ده یه و یت خوشبه خت بیت، چون ده بیت به ده ستی به ین یت که ده یه و یت که ده بیت به ده ستی به ین یت که ده یه و یت که ده یه و یت که ده بیت به ده ستی به ین یت که ده یه و یت که ده یه و یت که ده یه و یت که ده یه یت که ده یه یت که ده یه یت که ده یه یت که ده یت که یت که ده یت که ده یت که یت که ده یت که یت که ده یت که یت که

سى پىياى بەدواى خۆشبەختى دەگەران ئەوان پرسىيارىيان دەكرد: خۆشبەختى لەكويىيە؟ نهينى خۆشبەختى چىييە؟ چەند كەس لە مرۆۋەكان گەيشتورنەتە خۆشبەختى راستەقىنەى ژيان؟ "

یه کیّك له وان پیّی وابوو که خوشبه ختی له چیّردا شاراوه ته وه و ته نیا له کاتی به ده ستهیّنانی چییژدا ده کسری شاد بین، بوّیه سه رتاپای ژیانی خوّی ته رخان کردبوو بو گه ران به دوای چیّردا ئه و که پیاویّکی ده ولّه مه ند بوو قه سسریّکی مه زنی دروست کسرد و قه سره که ی به جوّره ها ئاسه واری هونه ری رازانده وه، له ناو ئاسایش و جوانیه کاندا ده ژیا و باشترین خواردن و خواردنه وه کانی ده خوارد، پیاوه ژیره کان له شویّنه جیاجیا کانی جیهان ده ها تنه نه ویّ، موّسیقا ژه نه کان، و هونه رمه ندانی ناسراو ده ها تن بو قه سسری ئه و، له کتیب خانه که یدا باشترین و جوانترین ئاسه واری جیهان ده ست ده که وی به م

شیّوه یه سامان و ژیانی نه و ببوه شتیکی خه یالی، له گه نجیه تیدا ژیان بوی زور به چیژ و جیگه ی بایه خ بوو، به لام که تهمه نی ده چووه سه ره وه تیگه یشت که له هه ر چیژیکدا، ده نکیّکی ده ردو ره نج شاراوه ته وه، کاتیک ژیان ته رخان کرا بیّت بو وه ده ست هیّنانی چیّژ، زور ماندوو که ر ده بیّت بویه نه م پیاوه ش سه ره رای نه و چیّژو ده و له مه ندییه ی که هه پیوو، له ناوه وه به ته واوی به تال بوو وه نه و جوّره ژیانه بو نه و بی نرخ بوو، نه و نه که پیشته خوشی ژیان و خوشبه ختی نه دوزیبوویه وه.

ماوهییه که مهویه رگهنجیّک هاته لای من، باوکی چوار سال که مهویه رکوچی دوایی کردبوو وهسامانیّکی زوّری به جیّهیّشتبوو، ئه و که که که سیّکی هه رزه کار و پیّنه گهیشتو بوو، سامانه که ی خوّی که که سیّکی هه رزه کار و پیّنه گهیشتو بوو، سامانه که ی خوّی له پیّکای خوّشی و رابواردن سه رف کرد و رووی کرده قومار و مه ی خواردنه وه، بق هه ر شویّنیّک که ده چوو هه ندیّک که هاوریّکانی لهگه لی بوون وه وه کوو شازاده یه که هه لسوکه و تیان لهگه لا ده کرد تا وه کوو له ماوه ی سیّ سالدا سامانه که ی ته واو بوو وه به ناچاری شتومه ک و مالی خوّی فروّشت و به م شیّوه یه یه کجاری فه قیر و دهست به تال بوو. ئه و هاوریّیانه ی که هه میشه که ده ورووبه ری بوون وازیان لیّهیّنا. گه نجه که که کاتیّکدا فرمیّسکی له چاودا بوو، بوون وازیان لیّهیّنا. گه نجه که که کاتیّکدا فرمیّسکی له چاودا بوو،

بهمنی ووت : " من تهنیا ماومه ته وه، مالیّکم نیه که تیایدا بخه وم، كەسىپكم نىيە كە پەناى بى بېيەم، سامانەكەم لە دەسىت داوه دەمەويّت خىزم بكورژم". بەلى زۆرجار رىيانى بەچىيى سەرەيق سەردەكىنىشىنىت بىق خۆكۈشسىتن. چىنىڭ وەرگىرتىن نابىنىسە ھىقى خۆشىبەختى، درەنىگ يان زوو كەسسەكە تۆسدەگات كسە خۆشبەختيەكەى لە بەدەست مننانى تام و چىن دەكاندا نىه، چ کهسیک زیاتر له شازاده سیدارتا که دواتر نازناوی بودای درایه پال له ههموو چیزوو پیداویستیه ماددیه کان به هرهمه ند بوو؟ نه و پیشانی جیهانی دا که خوشبهختی له ژیانی ئاسووده و جوانی و خےشلادا نادۆزرینتهوه، باوکی که ناوی شاسودودانا (sidhod haina)بوو، سے کوشکی بن ئے دروست کرد تاکوو له ہور وهرزيكدا لهقه سريكى جياواز ژيان بهسهر بهريت. بودا له ههموو پێویستی و دەولامەندیێکی دونیا بەھرەمەند بـوو، بـەلام بـەردەوام لـهدلى خۆيـدا پرسـيارى دەكـرد: "خۆشـبهختى راسـتەقىنەو هەمىشەيى لەچىدايە؟"

گواتما بودا لهگه ل یه کیک له جوانترین کچه کانی وولاته که ی زمهاوه ندی کرد ئه وان مندالی کیان بوو که ناویان لینا (Rahoala) که به مانای زنجیر دینت، گواتما ووتی : " ئه م ژیانه و ه کوو

زنجیریکه که منی ئهسیر کردووه دهمهویت پزگارم بیت و بهدوای خۆشبەختى راستەقىنەدا بگەريم و بزانم خۆشبەختى لە كويپەو چۆن بەدەست ديت ". بۆيە شەرىكيان لە كاتىكدا كەھەموق خەوتبوون لەكۆشك ھەڭات و بەرەو دونياييكى پىر لە ناخۆشى و خهم به ريكه وت تاكوو خرشبه ختى راسته قينه بدوريته وه. له بەسەرھاتى يەكەم بينيمان كە يياوە دەولەمەندەكە لە دەرەنجامدا بۆى دەركەوت كە خۆشبەختى راستەقىنە لە چىزۋە دنياييەكاندا نييه بوودا تێگهيشت که چێژ کاتيپهو زوو تێدهپهرێت وهکوو بڵقێك که دهتهقیّت و تهواو دهبیّت، خهیالهو جیّگای رهزامهندی نیه، ئهو گەيشتە ئەر قەناعەتەي كە بۆ دۆزىنەرەي خۆشىبەختى دەبى واز لهدونیا بهینید، ئه و بووه خوپاریزو له خواترسیك که هیچ پەيوەندىيسەكى لەگسەل دونىسا نسەبوو و هسىچ كسەس دەسستى نەدەگەيشىتى، بەلام ئەويش بەل شىرە خۆشىبەخت نەبول چولىكە دلّی بق مروّقه کان تهنگ دهبوو، له بهرئه وهی ژیان بهبی هاودهم و هاوری وهکوو بیابانیکی ووشکی لیدیت و خزیاریزی و گزشه گیریش ریکایه ک نیه بق کهیشتن به خوشبه ختی ژیان، به نام پیاوی سیپهم خۆى لـه زيادەرەوى دوورخستەوە ئـەو چـێژى بەھـەموو شـتێك نەزانى ولەھمان كاتىدا وازيىشى لەدونيا ئەھينا، بەلگور بىزى

دەركەوت ئە شوينەى كە ئاۋارەو ھەراى تىدا نەبىت، سەركەوتنىشى تىدا نابىت. ئەو ژىانى خىزى تەرخان كىرد بىن ئەنجامدانى ئەركەكانى بەرامبەر بە بنەمالە، كۆمەلگا، مرۆۋايىەتى و باقى ئافرينراوەكانى تر، واتا ئاژەڭەكان، باڭندەكان، گياو گوول. ئەق سىۆزۈ خۆشەويسىتى بەرامبەر بەخودا و ھەموق بەندەكانى ق ههروهها دارو گول، رووبارهکان و ئهستيرهکان، زيندهوهرهکان و ئاژەڭەكانى دەردەبىرى بەم شىيوەيە گەيىشتبوويە خۆشىبەختى راستهقینهی ژیان، ئه و بنی دهرکه وت کاتیک که دل پر بیت له سۆزو خۆشەويسىتى، ژيانىش پردەبىت لە خۆشبەخىتى، ئەو وازى لە چێژهکانی ژیان نههێنا، بهڵکوو بههرهمهند بوو له چێژه سادهو جۆراوجۆرەكانى ژيان بەلام ھەموو رۆژنىك كاتنىكى لە خەلۇەت و بيدهنگيدا بهسهردهبرد وه لهخهالوهتي خويدا سهرقالي دوعا و پارانهوه دهبوو. لهم پارانهوانهدا ههولی دهدا له مانای رازهکانی ژیانی تنبگات بهم شنوهیه تهمهنه کهی تنبه ری و له کاتی مردنیدا ووتى : " مىن مرۆۋىكى بەختەرەرم،من نهىيىنى بەختەرەرىم دۆزىيەوە" مرۆۋ ھۆشتا نەپتووانيوە تۆيبگات ھەندى لە خەلكى زۆر بەبى ئۆقرەپى بەدواى بەختەرەرىدا دەگەرىن ھەندىك لـ مرۆشەكان که سروشت و چیهتی جیهانی ماددیان بن دهرکهوتووه، یهنا

دەبەنە بەر گۆشەگىرى، بەلام كەمن ئەوانەي رۆگاي مامنارەنىدى دهگرنهبهر وه ژیانی خزیان تهرخان دهکهن بن نامانجیکی شەرىفانەو پىرۆز. لەراستىدا كاتۆك كە رۆگاى مامناوەندى نەگرىنە بهر، وا دەزانين ژيان شتيكى پووچه. ھەندىك لە خەلكى دەلدىن كە دونيا شاياني ئهوه نيه كه تيدا باثيت. وا پيده چيت ئيمه گەيىشتوونەتە سىەردەمى دانتەنگى و بنىزارى و خىەمۆكى. بىەلى زانست گهشهی کردووه وه سهرکهوتنی گهورهی زانستیمان بهدهست هنناوه،نهننی ئەتۆممان دۆزيوهتەوه، نهننی لاشەو جەستەمان ناسيووە، نەخۆشىيەكان و چارەسەرەكانيان دەزانىن، به لام له راستیهتی ناسنامه و ئامانجی خوّمان بی ناگاین، مروّهٔ ئەمرۆ كە تووشى تەنياييەكى ترسناك بورە وە مىشكى پر بورە لـە هەزارمها ترسى شاراومو ئەروتراومو ئەناسراو،

میژوو نووسی مهزن، ئاپتۆلد توینبی (Arnold Toynbee)
له و باوه په دایه که مروّق به هوّی گهشه سه ندنی پیشه سازی سوودی
زوّری به ده ست هیّناوه، به لام له به رامبه ردا باجیّکی گرانی داوه وه
ئه م باجه ش له ده ستدانی ئارامی و ئاسایشی میّشکیه تی. به هوّی
سامانه ماددی و ته کنه لوژیه کان، ئاسایشی میّشک که م بووه ته وه
گهشه ی لایه نی سوّز و نه فسانی گهیشتوه ته بن به ست و کوتایی،

به لام ریکایه ك بن رزگاربوون ههیه. لهم سه ردهمه ی كرمپیوته ر و پیشهسازی پیشکهوتوو دهکریت بگهینه بهختهوهریهکی نوی و خۆشى راستەقىنەى ژيان. بەلام بەراسىتى چۆن دەكريت بگەينە ئەم بهخته وه ريه؟ ليّره دا حه ز دهكهم باسي شيّوه كاني عهمهلي و یراکتیکی به دهست هینانی به خته وه ری بکه م، دیاره که ده بی به م بگەينە ئەم شىنوانە ھەتاوەكوو بگەينە ئەنجام و دەرەنجام، بەلام ئە پیشنیارانه که جی بهجی نهکرین وهکوو ئەو داوودهرمانانه وایه كه دەدرينه نەخۆشەكە، بەلام نەخۆش بەكاريان ناھينيت، جەند حەبیکم دایه یهکیک له هاوریکانم که گرنگیهکی زوری به تهندروستی خۆى نەدەدا چەند رۆژنىك دواتر ھەوالى تەندروستىم پرسى، وەلامى دایه وه که تهندروستی زور باش نیه، لیم پرسی نایا ئه و حهبانهی خواردووه که پیم داوه؟ ووتی: " نا حهبهکان له باخه لم دایه" دیاره ئەو دەوایەى كە لە باخەلدا بمینیتەوە هیچ كاریگەرىيەكى بىق نەخۆشى نابىت بەھەمان شىرەش ئەم پىشنىارانە كاتىك كارىگەر دهبن که به کارببرین.

پیشنیاری یه کهم: زوّر ئاسانه نهگهر ده تانه ویّت به خته و هر بن خوّتان دوور بخه نه وه هه رچی بکوژی شادی و خوّشیه، یه کیّك له و فاکته ره بکوژانه، بیّزاری و رق لیّبوونه و هیه، ریگا مه ده ن بیّزاری

بچیّته ناو دلّتانهوه، کاتیّك که بیروّکه یه کی پر له رق و قین دیّته ناو میّشکتان، بیخه نه دیرو و میشق و چاکخوازی له جیّگای ئه و دا دانییّن.

چهند سال له مهوبهر پیاویکم بینی که دهمووچاوی له تورهییان رهش هه لگه رابوو ئه و دهیووت: "ئاگریک له ناخمدا هه لگیرساوه ههتا ئه و پیاوه نه کوژم که بزته هنری مردنی باوکم ئهم ئاگره ناکوژیته وه "به لی رق و قین وه کوو ئاگره، تا ئه و کاته ی که ئهم ئاگره له ناختاندا ده سووتیت ناتوانن هه ست به شادی بکه نهروه کوو بوودا ووتویه تی: " رق و قین به رق وقین له ناو ناچیت، به لکوو ته نیا خوشه ویستیه که رق و قین له ناو ده بات "کاتیک که فیکریکی تیکه لا بوو به رق و قین بولاتان دیت، بیخه نه ژیر پیوه و فیکریکی تیکه لا بوو به رق و قین بولاتان دیت، بیخه نه ژیر پیوه و فیکریکی تیکه لا بوو به رق و قین بولاتان دیت، بیخه نه ژیر پیوه و فیکریکی تیکه لا بوو به رق و قین و خوشه ویستی بکه نه وه .

پیاویکم دهناسی که ژیانیکی ناپاکی گرتبوویه بهر، هاوسهر و مناله کانی بی نارام کردنه وهی روّحی نهم پیاوه ده هاتنه لای باپیره ی خوشه ویست. روّژیکیان پیاوه که خوی هاته لای باپیره و به شیوه ی هه ره شه نامیز پنی ووت: "خوزگه بتزانیبایه که چهنده لیت بیزارم ورقم لیته "

باپیره ی خوشه ویست به نیگایه کی پر له سوزه وه سهیریکی کرد و ووتی :" خورگه بتزانیبایه که چهنده خوشم ده وییت " نازانم چی له قسمی باپیره دا همه بوو که پیاوه که خوی داهینایه وه بو لای ئه ژنوی باپیره و له کاتیکدا که فرمیسکی ده رشت داوای لیب ووردنی له باپیره کرد، له و روژه به دواوه ریزه وی ژیانی ئه و پیاوه گوراو له باپیره کرد، له و روژه به دواوه ریزه وی ژیانی ئه و پیاوه گوراو هه سیحیه کان ده لین حه زره تی عیسی (سه لامی خوای لی بیت) کاتیک گهله که ی ده یان ویست له سیداره ی بده ن ئه و دو عای بی ده کردن که خوایه لییان خوش به چوونکه ئه وان بی ناگان .

ا هەرچەندە ئىمە وەكور موسلمان باوەرمان وايە كە مەسىحىيەكان حــەزرەتى عيــسايان لــه ســـىدارە نــەداوەر قورئــانىش باســـى لىـــوه

پارچهت دهکهن "، ئهم جوزره کهسانه نموونه بهرزهکانی مروّقایه تین. ئهوان پق و قینیان به خوّشهویستی وه آمام داوه ته و سه لماندوویانه که خوّشی ژیان له خوّشهویستی کردندا شاراوه ته وه نهگهر ده تانه ویّت له به خته وه ری راسته قینه به هرهمه ند بن، خوّشه ویستی له گه لایه کتر بکه ن به عهشق و لیّبوردنه وه به ره نگاری پق و قین ببنه وه.

یه کنکی تر له فاکته ره کانی نه هنیشتنی به خته وه ری، پق لنبوونه وه و دژایه تی کردنه، تا نه و کاته ی که پق لنبوونه وه له ناخماندا هه نگرین، ناتوانین بگهینه به خته وه ری، ژیان پ په له نازاره بچووك و جزراوجزره کان که پق و دوژمنایه تی دروست ده کات. پق لنبوونه وه به ربه سته له به رده م به خته وه ری.

زانا هیندیهکان دوعایان دهکرد:" با وابیّت که له هاوپی نهتوریّین، له دورهمن نهتوریّین، له ناسراوهکان نهترسیّین و له نهناسراوهکان نهتوریّین، با وا بیّت که شهوو پوژمان به دوور لهترس بیّیت " ترسانیش یهکیّکه له ئاستهنگه بههیّزهکان لهبهردهم بهختهوهری، بوودا دهیووت:" کاتیّك ترس بهسهر مندا زال دبیّت، ههرگیز بی دهنگ نابم و دانانیشم، ناخهوم و ناچمه پیش و بی دواوهش ناگهریّمهوه ههتاوهکوو به سهرترسدا زال دهبم " بویّری و

ئازایی پاریزگاریمان لی ده کات له به رامبه ر مهترسیه کان و پزگارمان ده کات، سروانتس وتوویه تی: " ئه و که سه ی که سامانی له ده ست داوه، که سیکی د قرپاوه وه ئه و که سه ی که بویری له ده ست داوه هه موو شتیکی د قرپاندووه " هه موو ئه و هقرکار و فاکته رانه ی سه ر پیگاتان لاببه ن که ده بنه هی له ناوبردنی شادی. ئه گه ر هیشتا نه گه یشتوونه ته شادی، د لانیا بن له شوینی یکی قروالایی میشکتان، یه کیک له و هوکاره سلبیانه هه یه و ئه کتی شووه.

پیاویک که به کیک له ددانه کانی پزیوو بوو چووه لای دکتوریکی ددان، کاتیک که دکتوری ددان بهشه پزیوه کانی ددانی لاده برد، مهته پزیستکی ددان هه ولیدا هه موو مهته کا، پزیستکی ددان هه ولیدا هه موو به شه کا، پزیستکی ددان هه ولیدا هه موو به شه کانی مه ته له پدووی کابراکه بینیته ده ری به لام نزیکه ی سی سال دواتر پیاوه که تووشی مل ئیشه بوو، پزیستکه کان نه یانتوانی هی کاره که ی بدوزنه وه دووباره پزیشکه کان نه یان توانی هی کاری ده رده که ی بدوزنه وه نزیکه ی دوانزه سالی تر پیاوه که تووشی ده ست ئیشه بوو که و کاته له دوای ئیشاعه گرتن به هی تیشکی ئیکس چه ند پارچه یه کی بچووک له لاشه ی ئه و بینرا که ئه وانیش هه مان وورده مه ته کانی بچووک له لاشه ی ئه و بینرا که ئه وانیش هه مان وورده مه ته کانی

۱ مهته ئامنریکه که شتی پی کوون دهکری

پزیشکی ددان بوون به م شیّوه یه کاتیّك ترس، بیّزاری، حه سوودی، خوّزگه و پق و قینه له میّشکی خوّمان هه لده گرین ناتوانین شاد بین. ده بیّت له میّشکدا به دوای به ربه سستی شادی بگه ریّین و هه رچه نده بچووکیش بیّت بیدوّزینه و هو ده ری بهیّنین.

پیسنیاری دووهم: له بارهی یهکیک له خرابترین داب و نهریته کانه که شادی له ناو دهبات نهویش داب و نهریتی بیرکردنه و به کارووباری سلبی و قسه کردنه له بارهی نهوان.

تاجریّا دهناسی که ههموو پوّژ بهیانیان لهسه پارچه وهردقه یه دهنووسیّت: " نهمروّ هیچ قسه و بیریّکی خهرام نابیّت " نهو ههموو پوّژیّك بهیانیان نهم پسته یه دهنووسیّت و وهردقه که له گیرفانی خوّیدا دادهنیّت، نه و دهیووت: " له دوای یه ک سال مهشقی بهرده وام، تیّگهیشتم که ژماره ی بیروّکه و واژه ی سلبی که به کاری دههیّنم زوّر کهم بووه ته وه، پیشتر هیچ چیژیّکم له ژیان نه ده کرد بهلّم نیستا له ژیاندا بوّچوونی سلبیم نیه، وه زوّر شاد و له سه دخرم".

کهسیّك که به ئیجابی بیر ده کاته وه و قسه ده کات، ژیان پر له شادی و به خته وه ری ده بینیّت، به لام زوریّك له ئیمه عاده تمان

کردووه که ژیان به سلبی ببینین و پیشبینی به دبه ختی و داماوی ده که ین که رهنگه هیچ کات تووشمان نه بیت.

رِفِرْيْـك رُن و پياويْـك دەيـان ويـست برادەريْـك ببيـنن، مـالْي برادەرەكەيان چەند كىلۆمەترىك لەمالى ئەوان دوور بوو، وەبق گەيشتن بەر شوينە دەبورايە لـ پرديكى كۆن تيپەر بورنايه، لـ ك نیوهی رِیْگادا ژنهکه بیری کردهوه که پردهکه تهمین نیه، لهو روانگهیهوه نیگهران بوو وه بهمیردهکهی ووت :" نهم پرده کون و قەدىميە من ناويرم ينى لە سەر دانيم وە لەويش بەلەميكى لى نىيـە که بمان باته ئه و به ری رووباره که"، پیاوه که ووتی : " من هیچ کات بىرم لله پىرد نەكردۆتلەر، ئەگلەر ئلەر كاتلەي كلە ئىلمە يىلىدا تيدهپەرين برۆخيت، بيگوومان له رووبارەكەدا دەخنكيين " ژنەكە ووتى : " يان ئەگەر يەكنىك لە تەختە رزيو مكانى پرد مكه له ژير پنى تۆدا بشكيت، ئەو جار ييى تۆش دەشكيت ئەو جار كى چاوديريت ليده كات؟ " پياوه كه ووتى : " نازانم، به لام رهنگه له و حاله ته دا تـ ق له تهنیاییدا تووشی شوك بیت و بمریت "، بهم شوهه نیگهرانیه کانی ئه وان دریژه ی کیشا هه تاوه کوو گهیشتنه برده که و بینیان که پردیکی نوی لهویدا دروست کراوهو به سهلامهتی پیایدا تێيەرين. پیشنیاری سیپهم: دلّی خوتان پربکهن له خوشهویستی، عهشق بهخودا و هاوجوری خوتان، ثاژه لهکان، بالندهکان، سروشتو خوتان. لهههر شوینیک که عهشق ههبیت بهختهوهریش لهوییه، زیندوو بوونهوهی خوشهویستیه که ده توانیت ههموو خهان له شهوه تاریکهکان پزگار بکات.

کریکاریکی کانزاییک که به متی دارمانی سهرهوهی کانزاکه عاسى ببوو، له كۆتا ساتەكانى ژيانيدا نامەيەكى بى ھاوسىەرەكەى نووسى :" زياتر لەوەى بزانىي خۆشىم دەوپىيت، ئاگات لە مناله کانمان بیت ئەوان بەجۆریك پەروەردە بکە كە خۆشەويسىتى بكهن لهگهل خودا و خزمهت بكهن، من تهنيا نيم ووجودى موبارهکی خودا له لای خوم هه ست پی ده کهم و هیچ ترسیکم نییه و به به خته و هریه و ه ده مرم "، ئه م یا داشته که له ناو دالان و گوزه ره تاریکهکانی کانزاکهدا نووسراوه، پپه له خوشهویسسی و هیواو بویّری. کریّکاری کانزاکه دهیزانی که ههتا له سهروویهری مهرگیشدا چۆن شاد و خۆراگر بنت، دانى پر بوو له خۆشەويسىتى بى خودا، بنهماله، هاوسه رو هاوجۆرانى، ئەو شوينەي كە عيىشقى لييه، بهخته وهرى و ئاراميشى لنيه.

ههندیک که س چیژ وه رده گرن له ئازاردان و گالته پیکردنی خه لک و به م کاره شاد ده بن، ماموّستای من کاتیک سهروکی پهیمانگایه ک بسوو له باکووری هیندستان زوریه ی جار ده چوو بو شوینه جوراوجوره کان و قسه ی بو خه لک ده کرد.

قوتابيه كانى ههميشه له گه لى ده چوون. يۆژنيك لـه گـه ل يـه كتر چوونه شوینیک که ههندیک کریکار لهوی سهرقالی ئیش کردن بوون، كريكارهكان پيلاوو جلهكاني خويان دهرهينا بوو له گوشهييكيان دانا بوق. قووتابیه کان بن ئەوھى خۆشى و رابواردننىك بكەن، پىللاقى كريكاره كانيان هه لكرت و له كوشه ينكدا شاردبوويانه وه . كاتنك ماموّستاکه بهمهی زانی بهوانی ووت :" وهرن من پیشانتان دهدهم کے چیزن دلخزشیه کی باشترتان هیهبیت" ئے وجار داوای لے قووتابیه کان کرد که ییلاوه کان بگهریننه وه بن شوینی خویان وه له ناو ههرکامیان سکهییکی پاره دابنیین وه دهمووچاوی کریکارهکان ببینن له دوای دوزینهوهی سکهکان، قووتابیهکان ههروایان کرد و كاتيك كريكاران سكهى پارهيان لهناو پيلاوى خويان ديتهوه، سهريان سورما و خوشحال بوون.

پیشنیاری چوارهم: هیچ کات تهنانهت کهمیکیش بیکار مهبن و کاتتان بهبی کاری بهسهرمهبهن. ویلیام کاوپر (William

Cawper) دوو سه ده له مه وبه رووتوویه تی: " نه گه رکارنه که ن حه سانه و ه نیه ، میشکی سه رگه ردان و بیکار ، میشکیکی په ریشانه " هه موو کات چالاک بن . باشترین چالاکی به خشینی ئاسایشه به دل شکاوان و خوش حالا کردنی که سانی خه مبار و هه وژاره ، ئه و خوش حالیه ی که به که سانی تری ده به خشین هه ربی خومان ده گه ریته و ه ری به خته و ه ری ده گه ریته و ه ی به خته و ه ری به خته و ه ری به شین و یه کات و ده گاته به شین و هه ربی خومان ده گه ریته و ه ده ست بی ده کات و ده گاته به وانی تر و هه ربی خومان ده گه ریته و ه .

پزیسشکیّك دهیسووت یسه کیّك لسه نهخوّشسه کانی، کسچیّکی حهقده سالان و ده ولهمه ند بوو، ئه و روّر خه مبار بوو، ره نگی زهرد هه لگسه رابوو، چسه ندین پزیسشك پسشکنینیان بو کسرد به لام نه گهیشتبوونه هیچ ئه نجامیّك، چاوه کانی کچوّله که نیبوه کراوه بوو،سسه ری داخسستبوو وه وه کسوو په یکسه ریّکی بی جوول بوو،سسه ری داخسستبوو وه وه کسوو په یکسه ریّکی بی جوول لیها تبوو پزیشکی ناوبراو به ئاسانی هوّکاری ناراحه تیه کهی زانی، کچه که له قه فه سی زیّرینی خوّیدا ئازاری ده چیّشت چوونکه هیچ کچه که له قه فه سی زیّرینی خوّیدا ئازاری ده چیّشت چوونکه هیچ کیات نه چووبوویه لای هه وزاران هه تاوه کوو دلّیان خوّش بکات. پزیشکه که داوای له کچه که و باوکی کرد که له گهلیدا بروّن، له دوای دروست کردنی که میّك خواردم ه نی چوون بو یه کیّك له ناوچه دروست کردنی که میّك خواردم ه نی چوون بو یه کیّك له ناوچه

فەقىرىشىنەكانى شار، دەگەيشتنە ھەرماڭنك يزيشكەكە كەمنك خواردهمهنی دهدایه دانیشتووانی ئهم ماله و دواتر داوای له کچهکه کرد که ئەویش ئەو كارە بكات، كچەكە يەكەمىن جار ئەم كارەى ئەنجامدا و پشتى چەما، لە دووەم مالدا پىشتى بە تەواوى راست بوویه وه اه جاری سنیه مدا له پنش باوك و پزیشكه كه دا رای دەكرد وە بە خۆشحاليەوە خۆراكەكەى دەدايە ئەندامانى ماللەكان، ئەو ھەموو رۆزنىك چاوەرىنى دەرفەتنىك بوو تاكوو خەلكى تىر شاد بكات وه بهم شيوهيه له دواى ماوهيهك بهتهواوى چاك بوويهوه، بۆیه کهسانیّك که له ژیاندا بی ئومیّد و دل ساردن و ههست دهکهن که کهس ئهوانی ناویّت، دهبیّت ههمان ریّگا بگرنه بهر، ئهو کات دهگهنه سهرچاوهکانی خوشی و بهختهوهری له ریکای ژیاندا كەسانتكى زۆر ھەن كەبارى قورس ھەلدەگرن، كاتتىك كـە يارمـەتى خەلك بدەن و قورسايى بارى كۆشكەكانيان كەم بكەنەوە، دلتان پې دەبيّت له خوشى و هەست كردن به بەختەرەرى.

پێشنیاری پێنجهم: له ههموو کهسێکدا چاکیهکان ببینن، هیچ کهسێك نیه که بی بههره بێت لهچاکی، چاکیهکانی خهڵکی تر ببینن و لهخهربهکانیان خوٚش بن. یه کیّك له ئه دیبه مه زنه کانی ئیران ووتوویه تی : " ئهگه ر که سیّك نو چاکه و یه که عهیبی هه بوو، بیرله نو باشیه کی بکه نه وه و تاکه عهیبه که ی له بیربکه ن، وه ئهگه ر که سیّك نو عهیبی هه بوو، وه ته نیا یه ک لایه نی باش هه بوو، نو عهیبه که ی له بیر بکه ن و بیر له تاکه چاکیه که ی بکه نه وه "

بنگوومسان چىەمكى ئاشسىتى، چىەمكىكى زۆر يسيرۆزە، مايسەي به خته وه ری و خوشبه ختی و پیشکه وتنی ووالاتانه، وه به بی بوونی ئاشتى و تەبايى و يەكرىزى يىك ھاتە جۆراوجۆرەكانى نىو وولاتىك، مهحاله ئهم وولَّاته ييّش بكهويّت، ((هـهر بزيـهش خـواي گـهوره زوّر گرنگی به ینکه وه ژیان و یه کتر ناسین و ته بایی داوه له نیوان خه لكدا وهكوو دهفه رمويت : "و تعاونوا على البر و التقوى و لا تعاونوا على الايم والعدوان" واتا له سهرجاكه و جاكهكارى هاوكارى يهكترى بكهن بهالم لهسهر گووناهو دوژمنكاريدا هاوكارى يهكتر مه که ن، وه له ئايه تنکي تردا ده فه رمونت : ئنمه ئنوه مان له (نند و مینک خوولقاندووه و ئیوهمان کردوته چهندین نه تهوه و قهبیلهی جیاواز بق ئەوەى تەعاروف له گەل پەكترى بكەن و پەكترى بناسىن " به و مانایه ی که خوای گهوره دهیهویت مروّقه کان به ناشتی و تهبایی لهگهل په کتریدا برین، چوونکه بیگوومان هیچ لایهنیك

واتا چاکه و ئاشتی با و بکردنه و ه نیوان خه اکیدا له سه رووی عیباده ته کانی تره و ه کوو نویژوو پیژوو و ه تد، بی ه ناته بایی و خوین پشتن شتیکی زور گه و ره و تاوانیکی مه زنه له لای خوای په روه ردگار، هه ربیه شه له قورئانی پیروزدا ده نه رمویت: " من قتل نفسا بغیر نفس او فساد فی الارچ فکانما قتل الناس جمیعا" واتا کوشتنی نه فسیکی بی تاوان وبی به رامبه رویلا و کردنه و هی فه ساد و خه رابه کاری له سه رزه وی له لای خودا و کوو کوشتنی هه موو به شه دریه تا وایه، وه به پیچه وانه شه و ه و من احیاها فکانما احیا الناس جمیعا" واتا پرگار کردنی مروق شیک، وه کوو پرگار کردنی هه موو الناس جمیعا" واتا پرگار کردنی مروق شیک، وه کوو پرگار کردنی هه موو

به شهریه ت وایه ، بزیه مرزق که ریّن کلیکیراوه که لایه ن خواوه پیّویسته قه دری خوی بگریّت و به ناشتی و ته بایی مامه که که که که کتری بکتری بکه ن ، بو نه وه ی مرزقایه تی بگاته نه و په پی کووتکه ی به خته وه ری و سه رفرازی و پیسشکه و تن و باشتره که جیاتی عه قلیه تی عنف و توندوتیژی ، پهیپه وی عقلیه تی ته ساموح و لیک تیگه یشتن و دیالؤگ بکریّت و که سه رئاستی نیّو ده و که تیشدا پهیپه وی مفاوه زات و زمانی گفتوگی بکریّت که جینگای

پهنا بردن بۆ بهکارهێنانی چهك و توندوتیژی، بۆ نموونهلهساڵی ۱۹٦۲ که کێشه کهوته نێوان یهکیهتی سۆڤیهتی پێشوو و ئهمریکا له ووڵاتی کووبا، خهریك بوو جیهان له لێواری شهرێکی ئهتۆمی نزیك بێتهوه، بهڵام دواتر بههۆی لێك تێگهیشتنهوه کێشهکه چارهسهر کرا، بۆیه بۆمان دهردهکهوێت که ئاشىتی و تهبایی فاکتهرێکی سهرهکیه بۆ پێکهوهژیان و پێشکهوتنی گهلان) .

یادیسشترا (Yadhishthra) یسه کیّك لسه فسه رمان و هوایانی سه رکه و تو و لیّها تووی به شیّك له هیندستان بوو شه و له ماوه ی شیانی خوّیدا رووبه رووی کوّمه لیّك کیّشه ی گهوره بوویه و ه دروارییه کانی زوری تیّه راند، به لام به رده و ام شاد و رازی بوو، له و

۱ وهرگێر.

لاشهوه فهرمانږهوايه كې تر كه ناوى (Daryodhana) بوو وه له لووتكه ي هيزو ناوبانگيدا بوو.

به لام هیچ کات رازی و خزشحال نهبوو، ئهم دوو فهرمانره وایه له منالّیدا له لای یهك ماموّستا دهرسیان خویّند بوو، لهو كاتهدا روزیکیان ماموستاکه بانگی بودیشترای کرد و بینی ووت:" برو شارو خه لکی جۆرارج قر ببینه، کاتی ئیواره بگهریوه و بلی که خرابترین که سی ئه وان چ که سیک بوو " ماموستاکه دواتر بانگی دوريوداناي كردو پيي ووت : " كوړهكهم برق شارو خه لكي جقراو جۆر ببینه و کاتی ئیواره بگهریوه و بلنی که خرابترینی ئهوان کی بـوو" كـاتى ئيّـواره يوديـشتراو دوويودانـا گهرانهوه،يوداشـترا بـه مامۆستاكەي ووت :" ئوستاز، من خەلكى جۆراوجۆرم بينى، لەھەر كامتكياندا خەسلەتتىكى باشم دۆزيەرە كە لە خۆمىدا بورنى نەبور، ههر كهسيك شتيكي ههبوو كه له من باشتر بوو، كهواتا خرابتريني ئەوان خۆم بووم " دوريودانا ووتى : " مامۆستا من له ھەر كەستكدا عەيب و خالنكى سلبيم دۆزيەوە، ھەر كەسىنك خاوەنى لايەننكى لاواز و عهيبيّك بوو، كه له مندا نهبوو كهواتا باشتريني ئهوان خۆمم".

يێشنياري شهشهم : ههموو شتێك به باشترين شێوه ئهنجام بدەن، ھەر شىتىك كە ئەنجامى دەدەن، باشىترىن لايەنسەكانى ووجودى خۆتانى بى تەرخان بكەن، كاتنىك بچووكترىن ئەرك و کارهکان به تهواوی و ریّك و پیّكی ئهنجام نهدهین، كاریگهرییهكی خەراب لەسەر ھەموق جيھان بەجى دەھىنىلىت. شاعىرىكى عەرەب ووتوپهتی :" ئهگهر تى بىناسازىت و خانوو دروست دەكەيت، بهشیوهیهك دروستی بکه که وهك بلیّی خوشهویستهکهت لهویدا ژیان بهسهر دهبات، ئهگهر بهرگدروویت، جلهکه به شیوهیهك دروست بکه که وهك بلني خوشهويسته کهت له بهرى ده کات " وه ئەمە نهيننى خۆشبەختى راستەقىنەيە، بەر شىيرەيە كارەكە ھىچ كات ماندووكهر نابيّت، به لكو دهبيّته مايهى خوشهختى و خۆشحال بوون.

پیشنیاری حهوته م : گهوره و کویخا بن نهوه کویله و بهرده ، سهروه ری رووداوه کان، ههسته خرقشانه کان و ویست و حهزه کانی خوتان بن نهوه ک ببنه کویله ی نهوان که واتا فیربن به سهر نه فسی خوتاندا زال بن، ریکوپیکی فیر بن، که سیک که کویله ی ویست و داخوازییه کانی بیت ژیانی به قورسی دیته به رچاو، ریگه مهده ن

ببنه كۆيلەى كۆمەلىك شت كە دەتوانن بەسەرياندا زال بن، مەھىلىن شكستيان لى بخۇن وشكستتان بدەن.

پیشنیاری ههشته م: واز له ههموو شتیک بهینن و به خوای بسپین نهگهر بی هیوا، پهشیو، دلسارد، پهنجاو و خهمبارن، نهگهر دهبینن که ویپای ههولهکانتان سهرکهووتوو نهبوون واز له ههموو شتیک بهینن و بهخوای بسپینن، لیگه پین با خوا ختی سهرپه رشتی و پینمایی ههموو کارووباره کانی ژیانتان بگریته نهستوی خوی، نهگهر نهم کاره بکهن کومه لیک موعجیزه ی بی ههرمارده بینن.

ههر ئیستا به خوتان بلین: "واز بینن، واز له ههموو شتیك بینن و بیسپیرن به خودا "ههر لهو كاتهی كه نهم دهستهواژه كاریگهرانه به بی دهنگی و یا بهدهنگی بهرز دووباره ده كه نهوه، پیگایه ك بی خوتان ده كه نهوه بی هاتنه خواره وهی په حمه تی خودا وه نه و كاته پیروز و موباره ك دهبن.

پیاویّک زوّر نهخوّش بوو، باشترین پزیشکه کان نهیانتوانی چارهسه ری بکهن، هاوسه ره کهی فرمیّسکی ده پشت و دوعای ده کرد، به لام چاره بیه ک نه دوّزرایه وه، حاله تی پیاوه که خرابتر بوو تاوه کو پیاوی که به ژنی پیاوه کهی ووت: "واز بیّنه، واز له هه موو

شتنك بننه و بهخودای بسينره" ژنهکه پرسی:" مهبهستت چيپه؟"، ئەو وەلامى دايەوە:" واز لە مېردەكەت بېنه، خوتى يېوه بهند مهکه، میردهکهت مولکی تق نیه، بهلکوو مولکی خودایه، ئهو تەسلىمى خودا بكەو لىكەرى با خودا ويستى خىزى جى بەجى بكات " ژنهکه بهگوێی ئامۆژگارىيەکىهى كىرد.... يياوەكىهى بەخودا سیارد، به زوویی حالی میرده کهی باشتر بوو وه وورده وورده چاك بوویهوه،، ئایا تووشی بارود فخیکی دشوار بوونه؟ ئایا گرفتاری لافاوه کانی ژبان بوونه؟ ئایا کیشهی مالیتان ههیه؟ کهواتا وازی ليُمننن، وإز له ههموو شتيك بينن وه ههموو شتيك بهخودا بسييرن ليْگەرين با ويستى خودا بيتەدى، ئەو كات خودا ئيوه نائوميد ناکات، دەبىلىن كە تىرس و نائومىدىلەكانتان وون دەبىن، بهربه سته کان و ئاسته نگه کان تیك ده شکین، فشاره کان و خهمه کان لهناو دهچن وه ئه و کات دهرفهت و رینگا چارهکانی نوی پهیدا دهبن، ویستی خودا له ریکای ئیوهوه دیته خوارهوه تاکوو باشترین شت له ژبانتاندا ئەنجام بدەن، واز ليهينان دەبيت هـ قى ئـەوەي ویستی خودا بکهویته کار، نووری خودا بدرهوشیتهوهو هیزهکانی خودایی ئەكتىق بن وە رىكووپىكى خودایى، مىشك، لاشەو ژيانتان يىرۆز و موپارەك بكەن.

بەشى پينجەم:

چۆن بەسەر ترسدا زال بين؟

له ژیانی پوژانه دا، ده رگای خودامان له بیر کردووه، ئیمه پوحیه ی منالایمان له ده ست داوه ، منالایمان له ده ست داوه ، منالایمان له ده ست داوه ، منالایمان له ده بوونه له هموو په خنه و ئیراد گرتنه، چیژ وه رگرتنه له ژیان، شه ریك بوونه له هه موو شته چاکه کان له گه لائه وانی تر، خوشه ویستی کردن و پیکه نینه، ئیمه واده زانین که گه وره بووینه و ئیتر پیویستمان به باوه شی پ پ سوزی دایك نیه به لام پیویسته دووباره منالا بینه وه له گه لاه مه موو که س دوست و میهره بان بین، نه وه ک په خنه گر و ترساو.

ئسهمرق دوو کهسسم وهبیردیست یسهکیکیان تویوهیکی و کاگاوا(Toyohiko Kagawa) یه که زور به پهروشهوه پهیپهوی فهرمان و دهستوورهکانی خوای دهکرد کهدواتر ناویان لینا (غاندی یابان) وه من پیم وایه سنت فرانسیسی سهردهمی بیم بوو. ئیمانی منالانهی ئهو، سادهیی و خوشهویستی بو فهقیران، سوزی بهرامبهر به پهنجاوهکان و پیشت گوی خراوان، خوشحالی لهنیوان ئازار و بویری له پووبه پوو بوونه وهی کیشه و مهترسیهکانی ژیان من وهبیر ئهم پیاوه پاکه واتا ئهسیز (Asis)

دەھێنێتەوە.كاگاوا لەم سەردەمەى تەواوى ماددى، بوێرى ئەوەى ههبوو کهشوین کهوتووی حهزرهتی عیسی (سهلامی خوای لی بینت) بوو، خۆشەويسىتى بكات و باۋەرداربىت. ئەو لايەنگرى ھەۋارى، ئارامی، سادیی و له خوبووردهیی بوو، ئه و دهیووت هه ژاری و فهقيرى رەھاييكى موتلەق، كاتيك ههموو شتيكى خوى جيهيلاق رۆيىشت بۆ ئەوەى لە گەل ھەۋاران بىۋىت، زۆرنىك لـە برادەرەكانى بهشيّتيان دەزانى مەتا مەندىك گومانيان كرد كه بەراسىتى عەقلى خوّى لهدهست داوه به لام كاگاوا پيده كهنى و دهيووت: "شهيداى عەشقى سەروەرەكەم بىووم، وە لـەو بارەيەشـەوە شـانازى بـەخۆم ناكهم چوونكه هيچ رينگهچارهيهكي ترم نهبوو "، وه كهسيكي تریش که تهمرق لهبیرمه، دوستیکه که لهو دواییانه تووشی جەڭدەي دان بىووە، ئەو مرۆۋىكى ئاساييەو وەكوو ھەموومان تووشى نيگەرانى و مەشغەلەكانى ژيان دەبيت، چەند رۆژ لەمەوببەر له خەستەخانە داخىل ببرو، پېش ئەوەى بچېتە نەخۆشخانە ھاتـە ئێره،نيگەرانى و دڵەراوكى لە دەموڧچاويەوە ديار بـوو دەيـووت :" دەترسم كە بەزىندوويى لە نەخۆشخانە نەيەمە دەرەوە"

ترس نیشانهی ناسینهوهی مروّقی سهردهمی ئیستایه، ئیمه له داهاتوو دهترسین، له هه ژاری، بیکاری، بی ئیحترامی، کهم سوّزی،

نهخوشی و مهرگ دهترسین، ئیمه ههتا له خودی ژیان دهترسین، بەردەوام دەترسىن كە ھەر شتىكى بچووك كە ھەمانى لىە دەسىتى بدهین وه لهگهل تهم ترسهوه ژیان بهسهر دهبهین، ژنیکم دهناسی كەھەمىشە سىندوقىكى بچووكى لەگەلدا بور، ئەر كۆمەلىك زىرو زیری له و سندوقه دا هه لده گرت. نه و که بن ماوه یه ک میسوانی ئيمهبوو، ئهم سندوقهى لهخوى جيا نهدهكردهوه، ههتا شهوانه چەندىن جار لەخەر ھەلدەستا ھەتاكور دانىيا بىتەرە سىندوقەكەي نەدزراوه، بەلى ئىم لەترسدا بەسەر دەبەين، لە ترسدا كار دەكەين و له ترسیشدا به ریّگادا دهروّین، لهترسدا قسه دهکهین، له ژیاندا لهترسیکدا دهچینه لای ترسیکی تر و لهژیر باری نهم ژیانه خهفهت بارهدا وورد و ويسران دهبين، بهالم ههنديكيش ههن كه لهم سهردهمه ترساو زراو چووهدا، نماد و نیشانهی بویری و نازایهتینه، كاوگا يەكۆكە لەو كەسانە، ئەو لە نەخۆشىخانە داخيىل كرا بوو وە خەرىك بور بىنايى چارەكانى لەدەسىت دەدا، چەندىن مانگى لە ژووریکی تاریکدا بهچاوهکانی برین پیچهوه تیپهراند، بهویان ووت:" ساغلهمیت خهرابه، بیناییت لهدهست داوه، ئایا لهمردن ناترسی؟ " ئەر بە ئارامىيەرە وەلامى دايەرە:" لەم دونيايە فراوانەدا كە ئەسىتىرەكانى خودا رووناكىان كردۆتەۋە ۋە پىرە للە مىھرەبانى

خودا لههیچ شتیک ناترسم، کاتیک که لهم ژووره تاریکه داخیل كراوم، خوداوهند رووناكيم يئ دهبه خشئ، دهرديك وهكوو تاگرى دۆزەخ دامدەپۆشى بەلام ھەتا لەو ئاگرەشىدا رەحمەتى خودا كە هـهموو گهنجـهكاني دونيـا لـه بهرامبهريـدا هـيچ نيـه، بهسـهرمدا دهباریت و لهباوشم دهگریت. له لای من ههموو شتیك قسهده کات، جنگای نووسستنم، فرمنیسکهکانم، هسه لمی ئسهو ئسامیرهی لهسه رچاوه کانم داده نین، سهقف و خواره وهی ژوور، ده نگی پەرەسىڭلكە.و.... ھىد، ھەموويان قىسە لەگلەل مىن دەكلەن خىوداو هەروەھا شتە بى گيانەكانىش قسەم لەگەل دەكەن، بەم شىيوەيە هه تا لهم تاریکیه شدا به هیچ شیره یه که هست به ته نیایی ناکه م بهویان ووت : " تن ئازاریکی زورت چیشتووه و ناتوانی ببینی، ئایا لهم حالهتهی خرّت ناراحهت نیت؟" ئهو وهالامی دایهوه بهلی بهالم ئايا خه لك له بهر ئهوهى بالنيان نيه ناراحهت نين؟ئهوان لهجينگاى بال فرؤكه يان دروست كردوه، ههر ئهم شتهش لهبارهي چاوي فیزیایی وماددی راست دهردهچینت، ئهگهر خهلك كویر بن دهبیت چاوی دلیان بکهنهوه. خودای من خوی نووره، وه لهگهل ئهوهشدا که دونیای دهرهوه له تاریکیدا رؤچووه، به لام لهمالی دلمدا، نووری هەمىشەيى خودا دەدرەوشىيتەوە، كاوگا لەو باۋەرەدا بوۋ ئەق

ئازارانهی که تووشمان دهبیّت بهشیّکه له بهرنامهو ویستی خودا که له ژیانی ئیمه دا جی به جی ده کرین، دروستکه ری جیهان و عاشقی ژین و ههستی، نایهویّت زیان به کهس بگهیهنیّت، له راستیدا ههر پهریشانی و خهمیک که تووشتان دهبیت دهرسیکی لهخو گرتووه كه ئيمه ييويستمان به فير بووني ههيه، به لام ئهم حهقيقهت و راستیه تهنیا بر کهسیک ناشکراو ههست پیکراو دهبیت که به خزشهالیه وه هه رچییه کی بنی دیته پیشه و ه قبورلی بکات و ههول دهدات له هیچ شتیک ختی دوور نهخاتهوه، قبوول کردنی ویستی خودا بهخوشحالی و رهزامهندییهوه، رینماییمان دهکات بق ياكي و ئارامي. رينگايهك كه بهرهو خودا دهچينت رهنگه بهخهم و ئازارەوە داپۆشرابىت و ھەمواركرابىت، بەلام ئەن كەسەى كە ھەموق ئەزموونەكانى ژيان بە رۆحيەتنكى دروستەو، قبول دەكات، بەرى و به دوور دهبيت له مموو ترس و هه له كان، بق وه ها كه سيك هيچ كيشهو ئازاريك ماندووكهر نيه. ييويست ناكات چاوهريي قهيرانيكي گەورەبىن تاكوو بزانىن كە ئايا فىدى قبوول كردنى ويسىتى خودا بووینه یان نا! به لکوو دبئ بهخوشحالیهوه بهخیرهاتنی ویسسی خودا بکەین لە ھەموو ئازارو تەنگ پى ھەڭچنىنەكان كە لە ژیانى رۆژانەماندا فراوانن، لەھەر كاريكى سادەو ھەر كيشەيەك كە بى

لامان ديّت، وهرن با ويستى خودا لهو كارهدا ببينين، وهرن با هـ موو شـ تيك قبـ وول بكـ وه بـ ق هـ و خوشـ حاليه كى بـ جووك سوویاسی خسودا بکهین و بسزانین لههه رچییه کی که بومان ديته پيشه وه و رووده دات مانايه ك له ره حمه ت و سنوزى خودايي شاراوه ته وه به م جوره یه که پاکی و که مالی ووجودمان زیاتر دەبنىت. كاتنىك كە مەترسى كونىر بوون ھەرەشەى لە كاگاوا دەكىرد، هه ندیك ده یان ووت: باشه كاتیك كاگاوا ژیانی خوی به خودا سپاردووه، ئهی بۆچی خودا پارێزگاری لی ناکات و لێدهگهرێت که كاگاوا كوير بينت؟ ئەوان وەكوو ئيمە تينەدەگەيىشىن كە بۆچى دەبنىت پىياونىكى خودايى تووشى ئازار بنىت، كاگىاوا بەوانى ووت :" لهتاريكيدا خودا دهبينم، رووبه روو، چاو لهناو چاو، من بيناييم لەدەست داوە تا بەم جۆرە خودا ببينم وە ئەمە ئامانجى نەخۆشى و ئازارى منه، من لهدايك دهبم بهلام ئهوجاره بن خودا و خوداوهند ئەركىكى گەورەى بىۆمن داناوه". ئەو ئەركەي كە خوداوهند بق کاگاوای دانابوی، زور گهوره بوی. نهو له نهخوشخانه هاتبه دەرەورە يەيامبەكانى غەشىقى خوداي ببە مليۆنبەها كبەس راگەياند، ئەو بوۋە ھۆكارى چارەسەركردنى نەخۆشىي روۋچى ۋ دەروونى زۆرېك لە خەلكى وە ئەوانى لـە ھـەژارى بـۆ دەولەمەنـدى

رووحی، له بیقه راری بو دامه زراوی، له خه مباری بو خوشحالی و له لاوازییه وه بر به میز بوون، وه له تاریکیه وه بر نوور رینمایی کرد. لەرنىگاى ئەرەۋە گياننىكى نوى و تازە ۋەبەر روۋچى مردوۋى زۆرنىك له خه لکی هاته وه، کاتیک کاگاوا له نه خوشخانه داخیل کرابوو، هاوریکانی که بز دیتنی ده هاتن، لیّیان دهپرسی : اله گه ل هه بوونی هەموو ئەو كارانــەى كــە چــاوەرپىت دەكــەن، ئايــا لــه نەخىشــخانەدا ههست به بنتاقهتی و ماندووبوون ناکهیت؟"، کاگاوا له وه لامی ئەواندا ووتى :" دەزانم كارى زۆرم ھەيە، بەلام كار ئامانجى ژيانى من نيه، ژيان به من بهخشراوه تاكوو بژيم، چۆن دهتوانم ئهم ساته به نرخه به بیّتاقهتی یان بیرکردنه وه له سبه ی بهفیری بدهم! ژیانی من لهسهر ئهم ساته راوهستاوه كه تيايدام، ئەركى راستەقىنەي من ليّرهدا و لهم شويّنه و له و جيي خهوه نه خوشهدا، هاوريّيه تي و پهیوهندیکردنه له گهل خودا. من بیر لهسبهی و روّژهکانی دوایی ناكەمەوە، من ھەتا بىر لە رۆژئاوا بوونى ئەمرۆ ناكەمەوە، من تەنيا بير لهوه دهكه مهوه كه لهو ساته دا لهگه ل خودا بم. تيپه راندنى كاتهكان لهگهل خودا و ستایش كردنی ماندووكهر نیه، لیرهدایه كه نهیننی پیاویکی نهترس شاراوهتهوه، ئهو نیگهرانی سبهی نیه، سبهیش له کاتی خوّیدا دیّت، ئه و ده زانیّت که له و دونیایه ریّب واره دا

تهنیا شه و ساته ی که تیایدایه مولکی شه وه ، شه و ساته ی که پیشتووه مولکی شه و نییه و داهاتووش هی شه نییه ، وه باشترین که لك وه رگرتن له کاتی نیستا، نیگه رانی ده رباره ی رابردوویان داهاتوونیه! به لكوو ستایشی خوایه له به روه رگرتنی چیژ له گه ل شه ودا.

كۆملەننىك هلاورى لىھ ئىسوارە خوانىكىدا لىھ دەورى يلەكتر كىق ببوونه وه مهرکام لهوان باسی بیرهوهرییکی رابردووی خوی دەكرد. يەكىك پرسىيارى كرد:" باشترين رۆژى تەمەنتان چ رۆژىك بووه ؟ ژن و پیاویک ووتیان :" باشترین روّژی تهمهنی ئیمه، ئه رۆژە بوو كە لە گەل يەكترى ئاشىنا بووين " ژننىك ووتى : " باشـترين رِفِرْی ژیانم ئه و رِفِرْه بوو که یه که م منالم هاته دونیا"، پیاویکی تـر ووتى : " رِوْژْيْك كه له سهر ئيشهكهم دهركرام، باشترين و خرابترين پۆژى تەمەنم بووە چوونكە ئەم رۆژە بووە ھۆى ئەوەى كە لە سـەر پنی خوم راوهستم وه رنگاینکی نوی بگرمه به رو له و روژهوه له هـهموو بهشـیکی ژیانم رازی بوومـه ".، ئـهم گفتووگویـه دریدژهی ههبوو تاوهکوو نۆبەت گەيشتە ژنێك كە تا ئەوكاتە بى دەنگ بـوو پرسیاریان لیکرد: " باشترین رؤثی ژیانت چ رؤژیک بوو؟" ژنهکه ووتى :" باشترين رۆژى ژيانم، ئەم رۆيە، چوونكە ئەمرۆ رۆژيكە كـە له ههموو روّژه کانی تر بوّم گرنگتره ، چوونکه من ناتوانم دویّنی بگه ریّنمه و داهاتووش هی من نیه به آلم نهمروّ مولّکی منه تاکوو ههر جوّریّك که دهمه ویّت به سه ری به رم وه له به رئه وهی که نهمروّ نویّیه و منیش زیندووم ، که واتا باشترین روّژی منه وه سووپاسی خودای له سه رده که م . "

كاتيك كاوگا يارمەتى ئەو نەخۆشانەى دەدا كە تووشى نەخۆشى سیل ببون، خوشی تووشی ئهم نهخوشیه ببوو، پزیشکهکان پیدان ووت : " تق له ماوه ي سالنيكدا دهمريت " به لام كاوگا گويي نه دايه قسهی ئهوان و رووی کرده ئه و خودایهی که له دلیدا بوو و ووتی:" ئەى خودايە دەبنت ھەموو رۆژنك بە خزمەتكردنى تى تىپەر بكەم "، ئەر ھەمور رۆژىكى بەخزمەتكردنى خودا تىپەراند. رۆژور مانگ و ساله کان تیپه رین کاوگا زیندوو بوو وه به جلی هه ژارانه و خق به که م زانینه وه خزمه تی شهوانی ده کرد و له ههمان کات بهرده وام پەيوەندى لەگەل سەروەرو خوداي خىزى ھەبوو. ئەو دەپووت:" پزیشکهکان چهند سال له مهوبه ر له زیندوومانه وهی من بی هیوا بوون، به لام ئيمان به خودا منى زيندوو هيشتوتهوه، ئهو هيزو ووزهیهی که له دوای دوعا و پشت بهستن بهخودا له مندا زیندوو دەبىتەرە سەرسامم دەكات ". تىرس مىالىكى بى بارەرە،ئەر

که سهی که له ترسدا ده ژیپت بروایپکی پته و راستی به خودا نیه، با وهکوو بهردهوامیش ناوی خودای لهسهر زمان بیّت، کهسیک که بروای به خودایه، له کوت و به ندی ترس و خوویسنتی نازاده، نه که ر خىرابترىن رووداوەكانى بىق بىتسەپىش، لىسى ناترسىيت، ئەگسەر بەدبەختى و كەساسى بى بە بى وەدواى كەويت ناترسىيت. ئەگەر هه ژاری رووبه رووی بیته وه، دیسانیش ناترسیت. ئهگه رئه و له زيندانێكى تاريكدا زيندانى بكهن يان بۆ لهسێدارهدانى ببهن ياخود بیهاویّنه ناو ناژهله درندهکان، دیسان نهترس و بویّرو راوستاوه، چوونکه خوی سیاردووه بهخوداینکی عاشق و زانا و حکیم. ئهو ئىيتر مىولكى خىزى نىسە، بىەلكوو مىولكى خودايسە و ئىەوە بهریرسیاریهتی خودایه که یاریزگاری لیدهکات و دهییاریزیت و دلنیای دهکات. بق نه و که سه هیچ شتیك باشتر و به رزتر له ویسسی خودا نیه، ههر بزیهش له ههر بارودوخ و حاله تیکی ژیاندا خودا دهپهرستیت و بهردهوام دهانیت ((سووپاس! سووپاس!)). رۆژنك دەرونشتك له رووبارتكدا حەمامى دەكرد كه تىمساحتك ینیه کی بریندار کرد و خوین له پنیه کهی هاته خواره وه، بزیه هاته قەراغ رووبارەكەو ووتى :" خودايا ! سىووياس، سىووياس!". پیاویدك که لهویوه تیده په ری به بینینی ئه و ده رویشه تووشی سهرسورمان بوو و ووتی :" تیمساحیّك توّی بریندار كردووه، بوّچی هیشتا سووپاسی خودا ده که یت؟ "، ده رویّشه که ووتی :" من سووپاسی خودا ده که یه خسیری زاری تیمساحیّك بووم نهوه ك زاری پر له ترس و نازاری خه لك."

كەسىنك كە خاوەن بروايە دەزانىت كەخودا چارەنووسى ئەو و ههموی تاکهکان و نهته وهکانی سهرتاپای جیهانی بوون کونترولا دەكات و ژيانى ھەموو كەسىپك بەشىپكى بىچووك بەلام گرنگە لە حه یاتی تؤری ژیانی زهوی نهم جیهانه فراوانه دا، وه هه رچینکی له هـهر شـويننيكى ئـهم جيهانـه پـان و پــۆرەدا روودەدات لـه لايـهن خوداوه کونترول دهکریت و خودا عاشقیکی باش و زانسا و دانایه. که واتا که سیک که خاوه نی وه ها بیروبرواییکه، له ژیاندا به بی تـرس، مـشهوهشي و نيگـهراني دهچـيته پيـشهوه و دهزانيـت هەرچىيەكى بۆى بېتە پېش باشىترىن شىتە،بۆيە بەرەنگارى ھىچ شتنك نابنته وه . نه و هيچ چاوه روانييه كى نييه وه له هه رچييه كى بنى رووبىدات چىنى وەردەگرىست، ئىسە ھىسەرگىز حالسەتى بەرپەرچدانەرەى نىيە، ھەرگىز ھەسىت بەتسەنيايى و گۆشسەگىرى ناکات، ژیان بری ناشته واییه، سیقهی به هه موو شت و هه موو كەسىنك ھەيە و ئەم خەسىلەتانەش پارىزگارى لىدەكات كە لە

سهردهمیکی ترساویدا بویروئازا بیت.ترس ژههریکه بهخیرایی له هموو سیستهمی لاشه و میشك بلاو دهبیتهوه و هیری ویست و ئیرادهی مرؤ فه لهج و ویران دهکات، ترس یه کیکه له گهوره ترین دوژمنانی مرؤ فه له جایدا که ترس پهیدا دهبیت یان دهیه ویت به سهر ئیوه دا زال دهبیت، ئیوه به سهریدا زال بن. ترس سهروهریکی بی بهزه یه، بویه هه ول بده ن به چه کی باوه پو که لامی خودا له ناوی ببه ن، هه رکاتیک ترس به سهرتاندا زال دهبیت هه ول بده ن یه کیک له ناوه کانی خودا که لاتان خوشه ویسته دووبارهی به که نه و که سه ی بانگی ده که ن به هاناتانه و دیت، نه و دوعایه بان یه کیک له و شیعاره نومید به خشانه ی که دیته ناو دلاتانه وه؛ و هکوو نه م شیعره ی سادو واسوانی به ده نگیکی به رز بخویننه وه:

زەريا بى كۆتاييەو بەلەمى من بچووك.

پشت بهتن دهبهستم که پشتیوانی له ههموی کهسیک دهکهی.

ئەو قسەيەى كە دىتە سەر زمان، خاوەن ھىزىكە كە دەتوانىت بەرەنگارى وەسوەسەو تىرس بىتەوە، لە ساتەكانى تىرس و تەنيايىدا چەند شىعرىكى وەكوو (لەگەلمدا بمىنەوە!) بەدەنگىكى بەرز بخويننەوە:

له گه لمدا بمینه وه که تاریکی شه و دیته یی

كاتيك كه هيچ فرياد وهسيك نيه ئاسايش راى كردووه

ئهى خودايه! ئهى يارمه تيده رى بى كه سان، لهگه لمدا بمينه وه! له هه ر ساتيكدا ييويستم به بوونى تق هه په

چ شتنك،جگه له سۆزى تۆ دەتوانئت ترسهكان تنك بشكننيت؟

چ کهسیّك، جگه له تق دهتوانیّت ریّنیشانده رو پشت و پهنای من بیّت ! ؟

له روزه سامال و ههورييه كاندا له گهلم بمينهوه!

له هيچ دوژمنيك باكم نيه، چوونكه تو له لاى منى!

ئەو شوينەى كە تۆى لىيە، فرمىسكەكان سووتىنەر نىيە،

مەرگىش تال نىيە!

ئەگەر لە گەلمد بمىننىتەرە ھەمىشە سەركەرتروم.

جگه لهم شیعره، شیعریکی تریش که له کاتی ترس و تهنیاییدا هیواو ووزهی به خشیوه ته ژماره بیککی زور، نهوه یه:

بهلهمهكانم جرونهته زهريا

هه تا ئهگه ر به چار قرکه و ده که ل و دیره کی شکاو بگه رینه وه، سیقه م به ده ستیکه که هه رگیز تووشی شکست نابیت وه له نایاکی، چاکی و یاکی دینیته به رهه م. هه تا ئهگهر به له مه کانم تیك بشکین و هه موو هیواو ئومیده کانم بخنکین هیشتا هاوار ده که م : پشتم به تی ده به ستم.

ئایا بی باکی و نهترسان، یه که مین مه رجی سه ره کی گه شه سه ندن نیه ؟ سری شانکارا چاریا (Sri Shankara Charya) که یه کینکه له گهوره ترین مامزستا مه عنه وییه کانی هیندستان، ووتویه تی: مرزف ده بیت دلایکی پته وی وه کوو هه وره تریشقه هسه بیت. کاتیک کسه سسوامی فیقیکینانسدا (Swami) یه کینکی تر له مامزستا گهوره کانی مه عنه وی له سه ره تای سه ده ی بیسته م له سه فه ری ته مریکا بی هیندستان گهرایه وه، تیشی خزی ده ست پی کرد. ته و له سه رزه مینی باو باپیرانیدا، شار به شار و گوند به گوند ده گه راو ته م په یامه ی دووباره ده کرده وه: " بویر بن، چاو نه ترس بن، بوه ستن، به هیز بن ".

به هیزی ژیانه و لاوازی مردنه، لاوازی تاکه هزکاری ئازاره، ئیمه تووشی که ساسی و داماوی دهبین چوونکه لاوازین، درق دهکهین و دزی دهکهین و تووشی کوشتن و باقی تاوانه کانی تر دهبین چوونکه لاوازین، ئازار ده چیزین چوونکه لاوازین، دهمرین چوونکه لاوازین،

لهو شوینهی که لاوازی تیدا نهبیت مردن و خهمباریش له ویدا نابیت.

رووداويكى دلتهزينم له ژياني سوامي ڤيڤيكناندا وهبيره، ئه وچوو بوو بن ئەمرىكا و بن خەلكى ئەوى باسى ژيرى مەعنەوى ھىندستانى دهکرد، شهو دیووت که ریکای مهمشهوی ریکای کهسانی لاوازو ترسنۆك نيه، به لكوو ريكاى قارەمانان و كەسانى بوير و بى باكه، که له بهرامیهر ههر رووداویکدا، ههتا له بهرامیهر مهرگیشدا بویر و چاونهترسانه رادهوهستن. ئهو بهم شيّوه له سالوّني ووتار بيّژيدا سهرقائي قسه كردن بوو بن خهاك كه له ناكاو تهقهي ليكرا، گولله کان به ته نیشتیدا تنپه رین، سالانه که پربوو له ده نگه دهنگ و قیژه، ژنهکان هاواریان دهکرد و ههندیکیان بیهوش بوون، ههر كەسىنك بۆ لايەك راى دەكرد تاكوو بتوانىت خۆى بشارىتەو، يان لە سالۆنەكە بچىتە دەرەوە، بەلام لەو نىوەندەدا تەنىيا كەسىنىك كە وهکوو شاخ خۆراگر و چاونەترسانە وەستا بوو، سىوامى ڤيڤێكنانىدا بوو.چوونکه ئه و گولله یه ی که بن ئه و نه نووسرا بنت ناتواننیت هیچ زیانیکی پئ بگهیهنیت وه ئهگهر له چارهنووسیدا نووسرا بیت سەرەراى ھەزارەھا ياسەوان ھەردەكورريت.

تەقەكە راوەستا و دواتر سوامى ريك لەو شوينەى كـە قـسەكانى راوهستا بوو، دریژهی به قسه کانی دا، خه لك گهرانه و م بن سالانه که و ژنهكان وهموش خويان هاتنهوه ههموو شتيك گهرايهوه بو بارى ئاسايى خۆى. كاتۆك ووتاربۆژيەكە تەوالى بوق، چەند پىياوۆكى گەنج چوونه لای سوامی و پنیان ووت :" بمان بووره، ئهوه ئیمه بووین تەقەمان كرد تاكوو بزانين ئيوە تاچەندە كار بە قسەكانتان دەكەن وباوه رتان پیه تی؟. به راستی بویری و دلنیا بوونی ئیوه ئیمه شەرمەزار كرد، ئيوم يەكىكن لە چاو نەترسىتىن خەلكى جيھان ". له راستيدا ئهم گهنجانه دهيان ويست، سوامي ڤيڤێكناندا تاقي بکەنەوە، چونکە زۆر ووتاربێژيان بينيبوو کە تەنيا قسە دەكەن و ئیش بەقسەي خۆیان ناكەن. بەلام بۆچى زۆربەي ئىمە لەترسىپكى ھەمىشەييدا بەسەر دەبەين؟ رەنگە يەكۆك لـﻪ ھۆكارەكانى ترسان ئەوھيە كە ھەست بە تەنيايى دەكەين. سەرەراى زۆربوونى رۆڈ لـە دوای رۆژی نادیــهکان، ســینهماکان، مۆزەخانــهکان، پارکــهکان، ئۆتنلەكان و رئىستورانتەكان، بەلام لە دلەوھ ھەست بەتەنيايى دەكەين.پرسىياريان لە كەسىپكى لىنھاتوو كرد كە بىق دىيتنى ئەمرىكا چوو بوو. ئايا خويندنهوهت چيه بن ئهم نۆبه دريزانهي خهلك كه له بەرامبەر سىينەما وەستاون.؟ ئەو ووتى :" ديارە ئەمرىكىيەكان زۆر

ههست بهتهنیایی دهکهن دهنا نهم نوّبه دریّژانه له بهرامبهر سینهما دروست نهدهبوو"، به لي ته گهر به لاني كهمهوه خومان دان بەراستىدا بنىين دەبىنىن كە ھەست بەتەنيايى دەكەين، ئىمە هه ست به ناسایش ناکه ین و وه کوو منالیّن واین که له بازاریّکی قەرەبالغدا دايكى خۆى وون كردووه، تەنيا بەر جياوازىيـ كە مناله که بانگی دایکی خوی ده کات و تیمه له بیرمان کردووه که بانگی خودای بهبهزهیی خورمان بکهین. ئیمه وهکوو منالیکی یهتیم واین که گلهیی دهکات لهو دونیایه فراوانه دا که سیّك نیه پاریزگاری ليّ بكات، ئەمە ھەسىتى تەنياييە كە دەبيّتە ھۆي بىيّ ھيوايى و دەبيته هۆى ئەوەى زۆرىك لەئىمە بەچاويكى بى بايەخەوە سەيرى ژيان بکەين.

دهمیّك لهمه و پیاویّکی ده و لهمه ند خوّی کوشت، له ته ك ئه و دا نووسراویّك ده بینرا که تیایدا نووسرا بوو: "زور زور هه ست به ته نیایی ده که مه ر له به رئه وه شخرم ده کوژم "ژیان بر ملیزنه ها مروّف برته ئازارده روگیانبی، ژماره یه کی که مخوّیان ده کوژن و ئه وانی تر به مردنی سروشتی به لام زوو ده مرن. زوریّك له خه لکی هه ست به ته نیایی ده که ن و ته نیایی وه کو باریّکی قورس ده نیشیّته سه رداّمان و وزه ی ئیمه ده مرتّیت، ئه مروّن نه خوشیه کانی

دل زیادیان کردووه و بهرزی زهضتی خوین بووهته نهخوشیهکی باو، كيشه رؤحى و عەسەبيەكانيش بلال بوونەتەرە، ئىمە ھەست بەتەنيايى دەكەين،ھەسىت دەكەين كە رون بورىن،ھەسىت كىردن به ته نیایی و دووره په ریزی و خه مباریمان هه په هه ست کردن به ئاسایش که مولّکی ئیّمهی بهندهکانی خودایه، لهدهستمان دارهو كەوتووينەتە ناو چاڭى ترس. ھەرگيز روالەتى دلگىرى منالېكم لەبىر ناچینت کهشه سبت و شهش سبال لهمه و به بینیم. من سواری بەلەمنىك بووم كە لە شارى بەمباى ھىندستان بۆ لاى شارى كراچى دەرۆپشت، ئەو كات تەمەنم دە سال بوو، لە ناكاو تۆفانىكى توونىد دەسىتى پىي كىرد و ھەورە رەشەكان ئاسمانيان داپۆشىي و رۆژ وهكوو شهوى رهشى ليهات،شهيۆله گهورهكان خۆيان بهتهنيشتى كەشىتيەكەي ئىمەدا دەكىشا و ھەر جارەو بى لايەكيان دەبرد، هـهموو سهرنـشينهكاني نيّـو بهلهمهكـه تووشـي تـرس ببـون، لـهو ساتەدا كچۆلەيەكى بچووك كە رەنگە تەمەنى شەش سال دەبوو، لهسه رخل و خلاشحال بوو، سه رم سورما له ئارامى و لهسه رخلايى هیچ ناترسی؟! " ئه و پیکهنی و ووتی : " بۆچی بترسم کاتیك دایكم له گەڭمدانە."

ههرکاتیک له قولایی خهم و نیگهرانیدام قسهی خودا بن خوم دووباره دهکهمهوه، ئه و کات ئوقره دهگرم و ئارام دهبمه وه

((کاتیک خودای میهرهبان له گه لمدایه له دایك به به دره تره برخچی و له چی بترسم!)).

خوای گهوره له تاك - تاكی ئيمه نزيكه، ئه و له هه ناسه كانمان ليمانهوه نزيكتره، به لام به داخهوه كه ئيمه پشتمان تيكردوهو وله ژیانی رۆژانهماندا خودامان لهبیر کردووه، ئیمه رووحیه تی منالیمان لهدهست داوه منال بوون واتا وهلاناني ههرجوره رهخنه و ئيراد گرتن، چێژ وهرگرتن له ژيان، هاوبه شبوون له هـهموی شتهباشـهکان لهگهل ئەوانى ترداو، خۆشەويسىتى كردن و پېكەنىن. ئېمە وادەزانىن که گهورهبووین و ئیتر پیویستمان به باوهشی پر سوزی دایك نیه، به لام پیویسته دووباره منال بینه وه و له که ل ههموواندا به به زهیی و هاورئ بین نه وه ك ره خنه گر و زراو چوو.ئیمه پیویستمانه كه له گەل خوداى خۆمان پەيوەندىمان ھەبيت، دەكىرى ئەم كارە لە ریکای دوعا یان پارانهوه، چاودیری و دووباره کردنهوهی بهردهوامی ناوی خودا ئهنجام بدهین، نووسینی ناوی خوداش دهکریّت زور کاریگهر بیّت. نووسینی ناوی خودا، زهحمه تدیّته پیشه چاوو به لام که ته رکیزمان زورتر دهبیت، نووسینی ناوی خودا

دەبیّته کاریّکی زور بهتام و چیّن، کاتیک ناوی خودا چهندین جار دەنووسن، رۆزىك بۆتان دەردەكەويت كە ئىرە تەنيا نىن و خواتان دۆزىتەرەر ئەمە تەنيا بابەتىكە كە گرنگى ر بايەخى ھەيە، نابىت ئەوە لە بىربكەين كە پەيوەندىكردن لە گەل خودا تەنيا دەرەنجامى هەولدانەكانى خودى كەسەكەيە و تەنيا لە رېگاى سۆزى خۆدايە كە دەكىرى خىوا بدۆزىنىدوە، بەشىي ئىلىمە ئەرەپ كە ھەول بىدەين بیرۆکەی عەشق، قسەی ئارام كەرەوەو خزمەت كردن بى ھەموو لایهك بلاو بکهینهوه، شری کریشنا به ئهرجونای ووتووه:" ئهی ئەرجونا! مىن لەگەل تۆدام،لەناخى تىزو لەدەورووبەرى تىز، هەرچىيەك بخىزى، ھەرچىيەك ببەخىشى، وە ھەرچىيەك ئەنجامى بدەيت، دەبيّت لەگەل ويسىتى منىدا يەك بگريّتەوە! " بە ھەمان شيوهش دهبيت زوريك له كارهكانمان له گهل ويسسى خودا يهك بگریتهوه. ههرچهنده ویستی ئیمه له گهل ویستی خودا یهك بگریّته وه به هه مان ریّره له خودا نزیك دهبینه وه و دهبینه که سیّکی خودایی و ئه و کات به شنوه یه ك بیر ده که ینه و که خودا ده یه و نت و به شنوه یه که قسمه ده که ین و ده جوولینی نه و که ویستی خودای لەسبەرە و بەم شىيوەيە ترسى ئىمە سىەبارەت بە زىان لىەناق دهچێت.سیقه به ههر تیشکێکی نوور، ههر دڵۆپێکی باران، درك و

گـوول، هـهر دهنکسه زیخیّه، بسهرد و پووبار، پوژ، مانگ و ئهستیرهکان، ههوره تریشقه و با و ههر شتیک و کهسیک دهکهین و بهخوشحالیه و هارمهتیان دهدهین، سنت فرانسیس ووتوویهتی:" له و شوینه ی که سوّزو مهعریفهتی تیدابیّت هیچ ترس و نهزانینیکی لینابیّت ". پازو نهیینی بویّری، سوّزداری و دلّسوّزی و عهشقه بهرامبه ر به ههمووان، کاتیک که خوشهویستییه کی بی و شهرت و مهرج بیّته ناو دلّه وه، ترس کوّچ دهکات و ده پوات.

پورنا که یهکیک بوو له شوین کهوتووانی بوودا، رؤژیک ههستی ده کرد که دهبیّت پهیامی ماموستاکه ی له ناو قهومیّکی وه حشی و تووړه بلاو بکاتهوه، زوریک له هاوریکانی تهم کارهیان به ترسناك زانی به لام پورنا سوور بوو لهسه رئهوهی که دهبیّت نهم کارهبکات ئەو ئىمانىكى پتەوى ھەبوو و دائى پر بوو لە سۆزو خۆشەويسىتى بۆ ههموی بهشهریهت ههتا ئهوانهی که له نهزانی و جههلدا ده ژیان، پورنا چووه لای بوودا ههتاکوو بن رۆیشتن مووبارهکی بکات، بـوودا پێی ووت : " پوورنا، تۆ باش دەزانی که خەلکی ئەم قەومە تورەن و هیرش دهکهنه سهریهکتر، ئهگهر ئیهانهیان پی کردیت و توویه بوون تق چى دەكەيت؟! ، بوودا ووتى : " لـهو حالهتـهدا دەزانم كـه

ئەوان دۆست و بە بەزەيين لە گەلمدا، چوونكە بە سىيلاح بريندارم ناكەن "، بوودا ووتى :" ئەى ئەگەر بەسىيلاح ھۆرشىيان بۆ ھۆناى؟"، پوورنا ووتى :" لەو حالەتەدا دەزانم كە ئەوان دۆست و بە بەزەيين لەگەلمدا، چوونكە منيان نەكووشت "، بوودا ووتى :" ئەى ئەگەر تۆيان كووشت؟" پوورنا ووتى :" ھەتا ئەگەر بمكوژن دەزانم كە ئەوان دۆست و بە بەزەيين لەگەلمدا چوونكە پزگارم دەكەن لەو جەستە خاكيە."

بوودا که به تهواوی له پوورنا رازی ببوو موباره کی کرد و ووتی:" پورنا، تق به هره مه ندی له به خشینی سه بر و خقراگری، برق له ناو ئه و قه و مه دا بری و فیریان بکه که چون وه ك تو ئازاد بن "، پوورنا موباره ك و ئازاد بوو، ئه و نه ترس بوو و ریگای ئازادی و رزگار بوونی فیسری قه و مه که کرد. له راستیدا ئه مه چیژی کوکردنه و ه مال و گه و ره یی نیه که مرق فر رزگار ده کات، به لکوو ته نیا ئه گه ر بزانین که نزیکین له خودا و لای خودا خق شه و یستین رزگارمان ده بیت. سوو پاس کردنی خودا له هه موو بار و د فیک دا و پرنگارمان ده بیت. سوو پاس کردنی خودا له هه موو بار و د فیک دا و خق شه ای بیش، نهینی

پزگاربوونه . ((پۆژگارى زيرپينى من، ئەمرۆ لە دلى مندايه)). يان وەكوو تۆكارام ووتوويەتى:

نەخواردنىكم ھەيە نە پەنايىك.

بي جيْكه و ريْكهم.

منالنكم نيه كه له مالهوه چاوه ريم بكات،

بهڵام كەسێك له من دەولەمەندتر نييە

چونکه به هرهمه ندم له شادی و خوشه ویستی.

من خودام هه یه، پر دهبم لهسور و عهشقی نهو.

وهره ههژاری، وهره دهرد!

كاتيك كه خودا سولتاني دلى منه،

هیچ زیانیّکم پیّ ناگات.

ههموو شتيك تيده پهريت

وهكوو خەيال دين و دەرين

من لهشادی نهبراوهییدا جیگیرم و ترسیکم نیه

چوونکه لهودا جێڰيرم.

وه سێبهری ههمیشهیی ئهو ((خودا)) بهسهر روّحمدا زاله.

بەشى شەشەم

چاودٽِري

ئیمه له دونیای سهرنج راکیشی خهیالاوی و یهخسیر بوونهکاندا ده ژین، تیغی ویستی نامروّقانه، خوّ بهزل زانین، جههل و نهزانین، بیزاری، دلهراوکی و قهلهقی، ترس و تهماح روّحی ئیمهی بریندار کردووه.

رۆحى ئىمە برين و زامى زۆرە، ئەم برينانە دەبىت سارى بكرين. بى دەنگى دەتوانىت ئەم برينانەسارى بكات.

چاودێري چيپه؟

دهسته واژه ی چاود نیری (میدیته پیشن) له پیشه ی لاتینی و به مانای (ساریّژ) ه، ئیمه له دونیای سه رنج پاکیشی خه یالاوی و یه خسیر بوونه کاندا ده ژین، تیغی ویستی نامروّقانه، خوّبه زل زانین، جه هل و نه زانی، بیزاری، دله پاوکی و قه له قی، ترس و ته ماح، پودی ئیمه ی بریندار کردووه، پودی ئیمه برینداری زامه کانی زوره، ئه م برینانه ده بیت ساپیر بکرین، بی ده نگی ده توانیت نه م برینانه ساپیر بکرین. بی ده نگی ده توانیت نه م برینانه ساپیر بکات.

تۆماس ميدرتن (Thomas merton) لـه كتيبى (ئاوه بىي دەنگەكاندا) نووسىيوويەتى :(ئەگەر دمانەويت چاك بينەوە، ياك بینه وه و بن رایه راندنی کاره کانمان ووزه و هربگرین، ده بیت هه موق رۆژنىك لىەئاۋە بىئ دەنگەكانىدا رۆ بىچىن). ۋەكىۋو بىاپىرەى خۆشەويست دەلىن، بى ئەنجامدانى چاودىرى يىويستە ھەرچى قىورلاتر بىچىنە نىاخى خۆمانەوە.ھىچ كەسىپكى تىر ناتواننىت ئىەم كارەمان بى ئەنجام بدات، ئىمەدەبىت خۇمان چاودىرى خۇمان بكهین تاكوو بگهینه ئاسوودهیی دهروون، دبئ قیده همهرای میشکی بی قهرارمان بکوژینینهوهو غرور، دهمارگیری، خوویستی و مەشغەلەكانى مىشك لى خۇمان دوور بخەينەوە .ئىدمە يىوپىستمان بەرەپ كە پەردەكان پەك لەدواي پەك لابدەين تاكور بگەينە قوولاایی دهروون و ههست به و تیشکه پاك و سییهی دهروون بكەين. چاودىرى وەكوو ھەموو ئەزموونەكانى تىرى مەعنەوى، لە دەرەوە بۆمان نابىت. ھەرچەندە لە قۇناغە سەرەتاييەكانى گەشەي مەعنەويدا، ھۆكارە دەرەكيەكان دەتىوانن ژيبانى دەروونىي ئێمه بخەنە ژێر كاريگەرىيەوە. ھەموو ئەو شتانەي كە ھەسىتى يىێ دەكەين، بىر دەكەينەوە، دەخەوين، دەبىستىن، يان دەلىيىن، لـەو كاتانهى كه له بيدهنگيدا رۆدەجين، ههموويان لهميشكى ئيمهدا رەنگ دەداتەرە، ھەر لەبەر ئەرەپ كە دەبى ئاگامان لە لايەنى دەرەكى ژيانمان بىت و دەبى ئاگامان لەئەفكار، ھەسىتەكان، ويستو ئاراتەكان، قسەر كردارمان بىت.

چاودنری و ناگا لنبوون، کردنه وهی ده رگای میشك و رووانینه بن ناوهوه، پشت تێکردنه له ههموو بابهته دهرهکیهکان و سهرقال بوونه به دهروون و دوزینه وهی نه و تاکه راستی و واقیعیه ته یکه خودایه، چاودێري چاوپێکهوتنێکي دهروونیه که لهوێدا ههموو پەردە ناراستيەكان يەك لەدواى يەك ھەلدەگرين. زيارەتكەردەبيت به شيوازى (نه ئەوه نه ئەويتر)بچيته پيش : ((ئەمه خودا نيه، ئەمەش خودا نيە، من تەنيا ئەوم دەويت)). زيارەتكەر ھەرچى زياتر بچنته ناو بندهنگيهوه زياتر حهقيهقت دهناسينت، ئهو له بیدهنگیدا بری دهردهکهویت که نهو دروستکراویک نیه که یابهندی کات و شوین بید، به لکوو کوری ههتا ههتاییه و لیره بوونی هەيە.ئەو بوونەوەرىكى گۆشەگىر نىيە، بەلكوو شەپۆلىكە لە زەرياى بىي كۆتا، ئەو لەگەل سەرتاپاى ژيان وخيلقەتىدا يەكە، لە هه موواندایه و هه مووانیش له ودان. له سه فه ریکدا بر لای نه به دیه ت و ههمیشهیی باشتر وایه که به هرهمه ند بین له سوزو رینمایی خوا پهرستان و پياو چاكان. كهستك كه له گهل خودا ده ژيت زيندووه. وه ها که سیک ناو ده به ین به گوورو (Guru) یان مام ستای مه عنه وییه کان. نه و دره و شاوه یه و و له فیرکرده ی هه زاره ها کتیب باشتره.

ئەگەر بمانەوى نەيننى ژيان بىزانىن - كەھمەمان خودايە- باشىتر وایه به دوای که سیکدا بگهریین که پاك، بی گهرد، پیرفز و ئازاده.به هنري سۆزى ئەوە كە رۆيشتن بە ريكادا ئاسان دەبيت. ریگایه که توپانیشادا بهباریکتر له لیدی تیغی ناو بردووه به مەبەسىتى گەشەي مەعنەويمان دەبى دوور بكەوينەوە لە دونياي پر له ههراو قيـ ژه، ههموو رۆژنيك بهلانى كهمهوه كاتـ ژمنرنيك بهبى دەنگى بەسسەر بەرىن. لەسسەرەتادا يەك كاتى رەنگى دەنگى زه حمه ته، بۆیه واباشتره که به یانزده دهقه بیده نگی دهست یسی بکهین و دواتر زیاتری بکهین، به لام چۆن دهبی بیدهنگ بین؟ ئهگهر بکریت گزشه یه ک سروشت هه لبریرین که دوور بیت له دهنگی سەيارەو خەلك، بەلام كاتپىك شوينىكى وامان دۆزىيەوە، رەنگە جگه له ئهمانه دهنگیکی تر ببیستین، چوونکه دهنگ دووجوّره: دەنگە دەرەكىيەكان و ناوەكىيەكان، دووركەوتنيەوە لىه دەنگە دەرەكيەكان ئاسانە، بەلام بېدەنگ كردنى دەنگە ناوەكيەكان زۆر

زه حمه ته، ئهم دهنگه ناوه کیانه پینك هاتوون له هات و هاوار و دەنگە دەنگى ئەفكار و ويستە جياواز وەھەندى جار در بەيەكەكان. دەلدىن رۆژىك ئامۆژگارىكەرىك بە گوورونانكى ووت: " تى كە قسه له یه کیهتی هیندوه کان، مسولمانه کان و مهسیحیه کان و زەردەشتيەكان دەكەيت و پنت وايە كە ھەموو بەندەكانى خودا يه كسانن و بن خودا خزشه ويستن، له گه ل من وه ره و وه كوو من خواپه رستى بكه"، گوورونانك قبوولى كرد و له گهليدا رؤيشته پەرستگاكەي ئامۆژگارىكەرەكە و ئەويش چۆنيەتى پەرسىتنەكەي خزی فیری گرورونانك كرد و دواتر دهستی كرد بهیهرستیش، به لام له میانهی په رستندا بینی که گوورونانك وهستاوه و په رستش ناكات، بۆيــه پێــى ووت: "بۆچــى وەك دار رەق راوەســتاوى و پەرسىتش ناكەيت؟" گوورونانك وەلامى دايەوە:" براكەم! ئەگەر تۆ تەنيا زيكرو پەرستشت كردبايە منيش پەرستشم لەگەل دەكردى به لام له کاتیکدا که لیوه کانت ووته ی سیروز و موباره ک ده لینه وه کهچی میشکت سهرقاله و بیر له مایینه کهت ده که یته وه که بریار وایه بنیچوویهکی ببنیت، ئینجا تق ده تهویت بزانی که رهنگی پێستهکهی چۆنه، وه حهز دهکهیت که رهنگی سیی بێت". به لی نهمه حیکایه تی زوریک له نیمه یه ، نیمه بیده نگ دهبین، لیوه کانمان زیکرده که ن به لام میشکمان خهریکی چهند شتیکی ترمو به رده وام پرسیار ده کات له کاتی بیده نگیدا. ئه و بابات و ئه فکارانه ی که به دریزایی روز بیریان لیده که ینه وه، پهیدا دهبن و وه کوو کومه لیک پیشووله ئارامی و ئاسایشی ئیمه تیک دهده ن و همرچهنده همول بده ین که لایان بده ین شهوان زیاتر به رگری ده که ن.

به الم دهبی چی بکه ین؟ هیچ! ته نها بیده نگ بین، بینه ری بیده نگیه ک بین، بینه ری بیده نگیه ک بین که سه ریری دیمه نه جوراوجوره کانی میشک ده کات، ریا وه کو تسوه ی که له ژووری شانودا دانی شتبین و هونه رمه نده کان دینه سه ردیمه نه که و روائیان ده گیرین و دواتر ده روزن. ته نیا سه یر بکه ن، سه یری نهم هزره زورانه بکه ن که له قووالیی میشک دینه ده ره وه، نهم نه فکارانه تایبه ت نین به نیوه نیوه هیچ پهیوه ندیه کتان له گه از نهم نه فکارانه وه نیه، نه وان دین، نیزه هیچ پهیوه ندیه کتان له گه از نهم نه فکارانه وه نیه، نه وان دین، لیبگه رین با بین، به زوویی تیده په پن و ژووری میشکتان پوونتر و دره وشاوه تر ده بیت له پیشان. نهم نه فکارانه بریتییه له و لیل و دره وشاوه تر ده بیت له پیشان. نهم نه فکارانه بریتییه له و لیل و تهموومژه ییه ی که به دریزایی سالانی رابردو و له ناو خانه کانی

میشکتان که له کهی کردووه، ئه گهر ئهم چلك و پیسیه بشنون شاد و خۆشحال دەبىن و ئەو بۆنە ناخۆشەي كە لەم شۆرىنەوە پەيدا دەبنىت نابنىت بنزارمان بكات. بە تنپەربوونى زەمەن، منىشك هه روه کوی گو لاوه کان ساف و ئارام ده بینته وه .وه ها میشکیک ده بینته سەرچاوەى خۆشى ئەبرارە ئارامى. ئە ئۆپانىشادا ھاتورە:" میشکی مرؤهٔ تاکه هزکاری یه خسیری و له ههمان کاتدا تاکه ئامرازى رِزگاربوونى مرۆقه ". بۆ ئەوەى بى دەنگ بىن، دەبى فىدى بى دەنگى و خامۇشى بىين، واتا ھىچ كارنىك ئەنجام نەدەين. خواناسيكى ئينگليزى دەليت: "مرزة هەرچەندە زياتر چالاكى ههبينت زياتر زيندوهو ههرچهنده زياتر زيندوو چالاك بينت، خودا لهودا زیاتر چالاك و ئەكتىقە.كەواتا بق بى دەنگ بوون دەبى فيرى هوونهری جیاکردنه وهی باروخی گۆراوی میشك و راكردنه كانی بین كه زؤر خيراتره له فرؤكه شهركهرهكان. ئهم مهشقه سادهيه دەتىوانى لەو بارەيەۋە زۆر كارىگەر بىت. وا دابنىدىن كە مىشك وه کوو ژووریکه، لهم ژووره دا گزشهیه ک هه لبریرین و دوات ر شهم گۆشەيە ھەلگرن و پاكى بكەنەوە، دواتر لەناوى دابنيشين و سەيرى حەرەكات و جوولەكان و ھەلچوونەكانى مىنشك بكەن. ئەگەر بتىوانن خۆتان لەم ئەفكارە جيا بكەنەرە، ئەوا لەراستىدا توانيوتانە بە سهر میشکی خوتاندا زال بن و ههوای نه فستان تیک شکاندووه که نه فس که نیسوان ئیسوه و خودادا راده و هستیت. دوات دهگه نه زانیاریه کی ترکه واده کات له نیوان کارو نهرکه کانی روزانه، دلتان له لای خودا بمینیته وه.

مهشقى تر : كاتنك لهبى دەنگىدا دادنىشن مىشكتان پىسكەشى خودا بكهن وبهوى بسپيرن، ههر كاتيك دهبينن ميشكتان ههلديت دووباره بیگهریننهوه بق حزوری خودا. ههتا ئهگهر یهك كاترمیری تهواو تهنیا سهرقائی ئهوهبن که میشکتان بگهریننهوه لای خودا ئەوا مەشقى چاودىرىتان سەركەوتوو بووەو ئەم كاتى دەيرەتان بهخۆرایی تننهپهراندوهو ورده ورده منشکتان ئارام دهبنت وتامی شيريني بي دەنگى دەچيۆن. بە مەبەسىتى چوونە ناوە بىي دەنگيەوە، دەبى ناوى خودا دووبارە بكەنەوە يان بير لـ لايـەنيكى حەقىقەتى خودا يان رووداويكى ژيانى خوا پەرسىتان و عاشىقانى خودا دووباره بکهنهوه.بئ گوومان خواوهند له سهرووی ههموو ناویّکه به لام خواناسان بهناوه جوّراوجوّرهکان بانگی خودایان كردووه، ئيدوهش ئهو ناوه هه لبريزن كه به دلتانهو دووبارهى بكەنەوە بەلام تەنيا بە زمانتان ناوەكە دووبارە مەكەنەوە، بەلكوو بهدلتانه وه دووباره ی بکهنه وه، به عیشق و مهدح و سووپاس. له كاتيكدا كه فرميد سكتان له چاودايه، ئهوه نده ناوه كه دووياره

بکهنه وه که خوّتان لهبیر بکهن و ههست به حزوری موباره کی خوا بكەن لەلاى خۆتان. ووتوپانە كە (ابو سعید ابوالخیر) لەسەرەتادا شاعیریکی بهناویانگ بوو که شیعری دونیایی دهووت، روزیکیان که به ناگا هاتهوه، وازی له ریکای ناویانگی هیناو له خزمه ت مامۆسىتايەك دانيىشت، مامۆسىتاكەي يىلى ووت: " ھەموو سەدو بیست و چوار ههزار پیغهمبهری خودا هاتوون تاکوو پهك ووشه رابگەيەنن، ئەوان داوايان لەخەلك دەكىرد كەناوى (الله) لـ دلـەوھ بلَّيْن و خوِّيان پيشكهشي ئه و بكهن، جا ئه وانه ي كه تهنيا به گويّي ئاسایی بیستیان، به گوییه ک وهریان گرت و له گویکه ی تریانه و ه چووه دهرهوه، به لام ئهوانهی که به دل بیستیان له روسی خویاندا جيْگايان كردهوهو خۆيان لهگهل خودا تيكهل بوون. ئهوان له زولم و ستهمی دونیا رزگاریان بوو و بهشیوهیه ک له ناو که لامی خودا رۆچۈۈن كەئيتر خۆيان وۈن كرد." بەبرواي من ناوى خودا وەكوو دەرگاپەكى داخىراۋە ئەگەر ئىەم دەرگاپەمان كىردەۋە، ئىمەش دهچینه حزوری ههمیشهیی خودا. ریگای کردنهوهی نهم دهرگایه، عهشق و خۆشهویستیه، دهکری جگه له ناوی خودا بیر له ههندی هه لبازارده و بياوه مه زنه كانى بكه ينهوه وهكوو ييغه مبه و محمد (ﷺ) و حەزرەتى عيسى (سەلامى خواى لى بين)، يان ئەو پياوە له خوا ترسانه ي كه خوشمان دهوين. خواوهند بهدووره له شيوهو جهسته و فیزو خر به زل زانین، به آلم روون کردنه وه ی سنووری اله رینگای مروّقه خواد وسته کان وه کوو پیغه مبه ران، ته ولیاو، پاکان و عارفان نارد و ته خواره وه تاکوو رینمایی به شه رییه تبکه ن نیوه ش یه کیک له م روونکه ره وانه هه آلبژیرن و بیری لی بکه نه وه به آلم بیرتان نه چیت نابیات خوتان به ند بکه ن بهم روون که ره وه و رین نیشانده رانه چوونکه ده بیت هموو رینیشانده ره کان تیبیه رینن نیشانده را تیبیه رینن باکی یه روه ردگارو بید و زینه وه ...

بوودا باسی پینج جور چاودیری کردووه،،

یه که مین جوّری چاودیّری، چاودیّری عهشقه که لیّره دا به دلهوه هیوای خوّشبه ختی هه موو بوونه وه رهکان و هه تا دوژمنه کانیشمان دهویّت.

جۆرى دووهم: چاوديرى سۆزو بەزەييە، كە ليرەدا بىر لەھەموو بوونەوەرە خەمبارو ئازار ديووەكان دەكەينەوە و ويناى خەم و ئازاره کانیان ده که ین تاکوو سوزی قوولی دلمان بیدار بکه ینهوه به رامبه ربه نه وان.

چاودیّری سییهم :چاودیّری شادی و سرووره، کهلیّرهدا بیر لهخوّشحال بوونی خه لك و شاد بوون له ریّگای شادی ئهوانهوه ده که ینه وه.

له چاود نیری چواره مدا: بیر له ده ره نجامه کانی ره چاو نه کردنی شه خلاق ده که ینه وه ، له و چاود نیرییه دا ده ری ده خه ین که چیژی ماددی زوو تیده پریت و ده ره نجامی و نیرانکه ری هه یه .

له چاودیری پینجه مدا: که چاودیری تارامی و تاسایشه له خوشه و یستی و بینزاری و سامان و پیویسستی تیده په پین و به تارامیه و سهیری چاره نووسمان ده کهین.

له ژیاندا دهبی چاودیری لهگه ل پیداویستیه دونیاییه کان تیکه ل بکهین، چوونکه نابیت واز له نهرك و ته کلیفه دنیایی یه کان بهینین و شهنیا خهریکی چاودیری و خوگرتنه وهبین، به لکو له و پوژه دا دهبیت ساتیك له دونیا دوور بکه وینه وه و به ته واوی خومان تهسلیمی خودا بکهین و له دوای چاودیری و خوگرتنه وه دهبی بگه پینه وه بوکاری پوژانه و ووزه ی چاودیری بی کاری پوژانه مان به کاریه ینین. وه ها کاریک دونیا پیروزو موباره ك ده کات. له پیگه ی

ئهم کارهیه که خودا ختری حزوری دیته سهر زهوی، واتا کاریکی وا پردیکه له نیوان بهنده و خودا، که وابوو بهدهستیك دامهنی خودا دهگرین و داوای یارمهتی لیده کهین و به دهستیکی تریش خهریکی کاری پقرانه مان ده بین، به لام مهسه له که لیره دایه که چنن ده توانین هه تا له نیو کاری پقرانه ماندا خودا وه بیر خقمان بهینینه وه.

۱. جاروبار ههرچهنده که دهتوانن له میانه یکاری پۆژانه بوهستن و دلتان تهرخان بکهن بق گفتوگو کردن لهگه لا خودا. به شیوه یه که قسه ی لهگه لا بکهن که ته شبیه نه بیت ده لینی لهگه لا دایکتان یان هاورید یه کوشه ویستتان قسه ده کهن. پیویست ناکات ووشه کانتان زور موحته ره مانه و جیددی بیت یان له کتیبیکی ئاینی هه لتان بژاردبیت و بیلینه وه به لکوو نه وه ی که به خودای ده لین با به شدیوه یه ی سروشتی و خوویست له پاکی و ساده یی دلتان به شه لقو و لات.

داداجي ووتوويەتى :-

خودایا دلّم تینووی نوورو عهشقی تۆیه ههموو رۆژیّك وهره بۆ ناو هزرو ئاواتهكانم بۆناو خەيالەكانم، پێكەنىن و فرمێسكەكانم بە مىھرەبانى خۆت لەكاتى فەرامۆشكارىيەكانمدا، پەيدا ببە

وهره بن ناو پرستشم، كارم، مهرگ وژيانم!

بەسۆزو عەشقى خۆت لەگەلم به!

لهساته کانی ده ردو ترسدا بانگی خودا بکه ن وبلین: " ئه ی یارمه تیده ری بی په نایان ! ". هه تا ئه گهر به هه له دا چوونه و تووشی گرناه بوون، دیسان ده سته کانتان بکه نه وه و بلین ئه ی خودایه ده ستم بگره! " کاتیک سه رقالی کارووباری رفزانه تانن داوا له خودا بکه ن که له لاتان بیت، تاکوو هه رکاریکی بچووک که ئه نجامی ده ده ن ببیته پهیوه ندییه که له گه ک له گه ک نه نجامی به کاره کانی ئیمه نیه به للم زور تامه زروی هه موو ئه و کارانه یه که به عه شقه وه نه نجامیان ده ده ین

۲.کاریّک مهکهن که ئاسایشی میّشک و دلتیان تیّک بدات. ژیانی رفرژانه تان به شیّوه یه ک ریّک بخه ن که ئاسایشی ده روونتیان به هیّن بکات و له ناوی نه بات، که واتا خوّتان به دوور بگرن له زیاده په وی له کارکردندا، هیچ کات پهله مهکهن، کاره که تان له سه رخوّ و به نه رمی و خوّشه ویستیه وه نه نجام بده ن. میّشک و دلتیان پیشکه شی خودا بکهن ئه و کات روّحتان به هیز ده بیت و هه مو و جیهان به رووتان پیده که نیت.

 لهمیانه ی کاره کانتان، هه تا له ستایش و دوعاکانتاندا، دووبارهو دووباره بق ساتيك بچنهوه بق ناخى دلتانهوه قسه له گەل خودا بكەن.بەچاوى دل سەيرى جوانى خودا بكەن، ھەست بە حزورو بوونی خودا بکهن، ئهم کاره بهدریدژایی روز، کاتیک که دەچنە قوولايى روحتان چەندىن جار ئەنجامى بىدەن. ھەرچىيەكى که ههتانه و ههنه، پیشکه شی بکهن به خودا و سوویاسی عه شق و ره حمه تى ئەبەدى و ھەمىشەيى خودا بكەن. بەدلنىيايەوھ ناكرى لهماوهى رۆژىك يان ھەفتەيەك يان مانگىك بگەنىە ئەو قۆناغەوه، به لام هیچ شتیک مه حال نیه بن که سیک که به نیمان و ئیخلاسه وه ریگای کار بگریتهبهر،، مهگهر خواوهند نهیفهرمووه (بهههولدانی بهردهوام و ئیرادهی دلهوه، دهتوانن بگهنه من). که واتبا وهرن با رنگای عەمەل بگرینە بەر، ھەروەكوو چىنيەكان ووتوويانە:" سەفەرىكى ھەزاران كىلۆمەترى تەنيا بىە ھەنگاوىكەوە دەسىت يىي دەكات ". رەنگە لە ھەدەف و ئامانج دووربىن، بەلام بە تەنيا ھەنگاوپىك كە ھەلى دەگرىن تاكوو بگەينە خودا، ئەو سەدان ھەنگاو

بزلای ئیمه دیت. ئیمه وا گرومان دهکهین که ئیمه بهدوای خودادا دهگهریین، لهکاتیکدا ئهوه خودایه که بهدوای ئیمهدا دهگهریت.

چۆن بەرەر پېشەرە بچين؟

- لیسره دا کومه لیک رینمایی ده خه بنه پوو که وه کوو هه ریستردن پیشنیاریکی تر مه رج نیه ته نیا ئیش به مانه بکه ین. چاود بریکردن ئه زموونیکی زور تایبه ته که قوولاترین به شی ووجودی هه رکه سیک سه رقالی ده بیت. هه رکه سیک بو چاود بری کردن شیوازیکی هه یه که سسیک که سیک که خه ریکی چاود بری و خوگرتنه وه یه به ده بیت که ده بیت که ده بیت تاکوو زیاره تکه ریکی عاشق و هه میشه له جووله دایه و تامه زرویه تاکوو زیات له قوولایی ووجوودی خوی رو بچیت تا نه و راده یه که له ناو تیشکی سپی و پاکدا رود ه چیت و نقووم ده بیت. لیره دا چه ند پیشنیاریک ده خه بینه روو:
- ۱. گزشه ینکی خه لوه ت و بنده نگ هه لبرین، تاکوو بتوانن تیایدا ساتنگ له رفی به بی شازاردان و ته نگ پی هه لپنینی خه لک له ویدا به سه ربه رن، نهم شوینه ده بیت دوور بیت له ده نگی ته له فین و نووری که م بیت.
- ۲۰ وا باشتره بهیانی زوو، پیش خور هه لاتن له خه و هه لسن.
 سسی کات رسی به ر له خوره هه لاتن پیسی ده و تریب براهم الله می کات رسیدی به دور به می براهم الله می کات رسیدی به دور به می براهم الله می کات رسیدی به دور به می براهم الله می کات رسیدی به براهم الله بر

میوترالا(Brahma Meotral)وه بن چاودنری کردن کاتنکی شازه و گونجاوه الله سانه دا زهوی نارام و پاکه و لهش شازه و گونجاوه ده میشك هنشیاره به لام نه کتیف نیه . کاتی رنز ژناوا بوونیش ساتنکی گوونجاوه ، به لام نه گهر له به رهه رهنیه ک نهم ساتانه بنتان گرونجاو نین ده توانن هه رکاتنکی هه لبزیرن که تیایدا ناسووده ن.

- ۳. ئەگەر لەكاتى چاودىرى كردنىدا ھەسىت دەكەن خەوتان
 دىنت، دەتوانن يەك ئىستىكان چا يان قاوە بخىنەوە يان تۆرىنىك
 پياسە بكەن و وەرزشىنكى سووك ئەنجام بدەن.
- 3. وا باشتره له کات و شویننیکی دیاری کراودا چاودیری ئه نجام بدهن. ئهم کاره دهبیته هنی ئهوهی که کاتیك وهضتی چاودیری کردن دیت، ئیوه بهشیوهیه کی ئوتوماتیکی بچنه ناو حالهتی چاودیرییه وه.
- ه. بهلایهنی کهمهوه دهبیت دوو کاترنمیر پاش نان خواردن و ههروه ها کاتیک چاودیری ئهنجامی بدهین که لاشهمان زور ماندوو نهبیت.
- ٦. کاتی چاود نری وا باشتره جلی فه راح و گوشاد له به ر بکه ن،
 په چاوکردنی ئه م کاره ش ده بنته هنی ئه وه ی که به ته واوی هه ست

به ئاسوودهیی بکهن، جلهکان دهبیّت پاك بن وه ئهگهر بكریّت دهبی جلی تایبهتیتان ههبیّت.

۷. پیشنیاری حالهتیکی تایبهتی ناکریّت بو چونیهتی دانیشتن لهچاودیّری کردندا، حالهتیّك هه لبرژیرن که بتوانن بو کاتیّکی زوربه ئاسوودهیی و به بی جوولاندنی لهش دابنیشن. ئه و جار له خوارووی ژووره که دابنیشن (وا باشتره خوارووی ژووره که به بهتانیه کی تهنك داپوشین) وه به حاله تی چوارئه ژبو یان لهسه ر کورسیه ک دانیشن به شیوه یه که بنی پیتان لهسه ر زهوی بیت، به لام ئاگاتان لی بیت که ده بی ستوونی فه قه راتتان ساف بیت به لام ئاگاتان لی بیت که ده بی ساوونی فه قه راتتان ساف بیت به لام ئاگاتان لی بیت که ده بی ساوونی فه قه راتتان ساف بیت به بوولین ناسووده و برانا (Prana)یان ووزه ی سه ره کی به ئازادی له له شتاندا بجوولیّن، ئاسووده ده بن، ئاسووده و هرشیاربن.

۸. ئەگەر لەكاتى چاودىرىدا ھەستتان بەدەرد يان خوران كرد لەھەر بەشىكى جەستە، ئەم بەشە مەجوولىنىن، بەلكور لەمىلىكى خىرتانسدا بىلسىن، دەرد.... دەرد... دەرد. ئىسەوكات دەردەكس لادەچىت و دەتوانن درىن بەدەن بەچاودىرى كردنەوە، بەلام ئەگەر ئىلىشەكە تەخسەموول نىسەدەكرا، حالىساتى دانىلىشتىتان بىسەبى چەماندنەوەى بىشت بىكىرىن. ۹. وا باشتره له کاتی چاود نری کردندا پیبکه نن ئه و کاره میشکتان روون و شاد ده کات.

١٠. بحه سينه وه و چهند هه ناسه په كى قبوول هه لمرثن، چهند جار ناوی خودا به شیر ده یه دووباره بکهنه وه که دهنگی له میشکتاندا بزرنگێت،وهو خوتان بيبيستن. سهرنجي مێشكتان با بو لاي سەرەوە يان ناوەوە بيت. دەكرى سەرنجى ميشك بى سى لايەن بروات : يەكمەم:دل، مەبەست دللى ئاسمايى نيم، بەلكور دللى مەعنەوى كە لەميانەي قەفەسەي سنگ بەدريدايى دلى ئاسايى قەرارى گرتووه .دووهم: خالى نيوان برۆكان .سىيىهم: تـەوقى سـەر، ههر شويّننيك كه زانياريتان ئاسانتر لهويدا جيّگير دهبي، هه ليبژيّرن. ١١.ناچارنين جهخت لهسهر ئهم خالانه بكهنهوه به لكوو تهنيا ناكاتان لهم خالانه بيت و لهكاتى جاوديريدا زانياريهكانتان ئاراسىتەي ئەوي بكەن و ئەو كات چاودىرى كردن دەست يىي دەكات.لەبەشى تىر چەند جۆر چاودېريەك پېشنياركراوە، ديارە شێوهکانی چاودێری زوره، بهڵام شێوهیهك ههڵبژێرن که بهدڵتانـهو حەزى لىدەكەن

^{****}

۱۸.کاتیک لهسهره تاوه هه ول ده ده ن ته رکیز بکه ن، ئه فکارتان بلا ده بینت ومینشکتان دهست ده کات به پرسیار کردن. شه مکاره ئاساییه، میشک عاده تی وایه پرسیار ده کات، ده بی پرسیار بکات و بلا و بیت. مینشکتان چه ندین جار بلا و ده بینت، ده بی به میهره بانیه وه رووبه رووی لادانه کانی میشک ببنه وه، به تووره ییه وه ئه م لادانانه له مینشک دوور مه خه نه وه اله گه لیاندا له سه رخون و هینمایه ک له سه ره م کام له م لادانانه دابنین. بی نموونه: رابردوو، ئیمایه ک له سه ره رکام له م لادانانه دابنین، بی نموونه: رابردوو، ئاینده، به نرخ، حساده ت، خوزگه، نه فره ت، تیه چاو، مه یل، خوویستی و ... هند، کاتیک ناویان له سه رداده نین، لیتان دوورده که و نه و ه نیو ئارامیدا جیده هیلن، کاتیک ئه وان و ون ده بن، ته رکیز ده گه ریته و ه سه رپروسه ی چاود یری کردن.

۱۹. نهگهر لهگهل چاودیری کردندا، نوور یان شیوهوینه دهبین، دهنگیک ببیستن، یان بیونیکی خوشتان بی دیت، بهبی خو بهند کردن پییانهوه سهیریان بکهن. ههست بهغرور مهکهن و لهههمان کاتدا نه و شتانه دوورمهخهنهوه، نهوان عادهتهن نیشانهی بههیزتر بوونی ههستهکانی بینین، بیستن، و بون کردنن. ههندیک لهخهاکی نهم نهزموونانهیان ههیه و ههندیک نیانه، نهزموونهکان بهتهنیایی مانایکیان نیه به لام نهوه ی که جیگهی بایه خه، بریتییه له گهیشتن به پاکی، نارامی، عهشق، سوزو شادی و گورینی ژیانی تاك.

۱۶. لــهدوای چــاودێری کــردن، يهکــسهر مهچــوون بــهلای ئيـشهکانتانهوه بـهلکوو بـق چـهند دهقهيـهك ئـارام دابنيـشن و بـه لهسـهرخوّييهوه لـه دونيـای خـهلّوهت و بـی دهنگيـهوه بـچنه نيّـو دونيای چالاکيهکان.

۱۰.دهبی روّحی چاودیری کردن لهگه لا خوتان ببه نه لای دونیای کاره کانتان، ئه و ئارامی و پاکیه ی که له چاودیریدا و هرتان گرتووه ده بیت له هه نسو که وت و مامه نه کردنتاندا لهگه لا خه نکیدا رهنگ بداته وه ده بی واز له کومه نیك هه ست وه کوو بیزاری، تووره یی، رق و قین، خراب ویسسی، ته ماح، فیزلیدان، خوویسسی، پهسسی، حه سوودی، پهریشانی و دنه راوکی بهینن.

بەلام لەپرۆسەي چاودىرى كردندا:

۱. یه ای مانترا (mantra)، واتا ووشه یان برگهیه کی پیروز که بوتان نمادو نیشانه ی خودا، حه قیقه ت یاخود عه شقه هه لیب ژیرین، هه رچه نده ی مانتراکه بچووکتر بیت باشتره، وه ووشه که به ناوازو عه شقیکی قوول و ویستی دله وه، ئه وه نده دووباره ی بکه نه وه که له میشکتاندا جیگیر بیت و له هه موو کاته کاندا ناگاتان لینی بیت، هه تا نه و ساته ش که کارده که ن یان نووستوون.

مانترا یان ئەو دەستەواۋەيەى كە بەدلتانە ھەلىبۇيرن، خواوەند ئەسەرووى ھەر ناويكە، بەلام خواناسان بەر ناوە جۆرارجۆرانە بانگیان کردووه، ههموو ناوهکان رینمایی ئیوه دهکات بهرهو ئهو ناوه تاکه.

۲.چاودیری لهسه رئه و شته یان ئه و وینه یه بکه ن که خواتان وه بسیر ده هینینته وه، له قرناغه سه ره تاییه کاندا ده توانن به پیچه وانه ی یه کیک له خواپه رسته مه رنه کان بیربکه نه وه، ئه و شته یان وینه یه له به رامبه رچاوه کانتاندا دابنین، چاو ببرنه وینه که، ئه م کاره به بی شله ژانی و له سه رخق ئه نجام بده ن، چاوه کانتان له سه ریه که دابنین، وینه یه که ماوشیوه ی وینه که ی پیشوو له په رده ی میشکتاندا ده بیان که له دوای ماوه یه که ده روات و نامینیت، چاوه کانتان بکه نه وه دووباره سه یری وینه که بکه نه وه، ئه م کاره چه ندین جار دووباره بکه نه وه، دواتر ده گه نه قرناغید که کاره چه ندین جار دووباره بکه نه وه، دواتر ده گه نه قرناغید که ده توانن وینه که له مه رشوینیکی تر که ئیره ی لین ببینن.

- ۳. شیوه کانی یه که م و دووه م تیکه لا بکه ن، جه خت له سه ر
 وینه که بکه نه وه ، له هه مان کات دا ناوی خود ا دووباره بکه نه وه
 ده بینن که نه مه شق و خق راهینانه زور سوود به خشه .
- ٤٠ بير له پووداويكي ژياني خوا پهرستان و ئهولياي خوا
 بكەنەوه، ميشكتان سەرقال بكەن بەو پووداوھوه، بەخۆتان بلين:"
 كەي وەكوو ئەوم ليديت؟ ئەو زۆر ميهرەبان، بەخشەر و خۆچاگر

بوو". بهته رکیز کردنه وه له سه رئه م جوّره راست و رووداوانه له نیّو قوولاًییّکی زورتر له وجوودی خوّتان روّده چن.

٥.تەركىز بكەنە سەر سۆز، بىرۆكەيەك، ئاواتىك يان خەسلەتىكى وەكـوو عەشىق، ئاسايش، خىق بەكـەم زانـىن، سىۆز و نـەرمى و لەسەرخۆيى.

7. له سهرهتاوه راستهوخو بیر له خودا مهکهنهوه،به لکوو سهرنج بدهنه ئه و خودایهی که له دلّی ماموستایه کدایه که ئه ویش خوی به نده ی خوایه و خودا ده په رستیّت، ئینجا ئه و که سه رهنگه زیندوو بیّت یان مردبیّت وپیّغه مبه ریا پیاو چاکیّکی خودا بیّت. له هه رحاله تیکدا له میّشکی خوتاندا ویّنه ی ئه و که سه بکه ن که به حه ماسه ته وه خوا ده په رستیّت، چاودیّری ئه م ویّنه یه بکه ن، دوات رده ره نجامیّکی باشتان ده ست ده که ویّت.

۷.بیر له قسه ی پیاویکی مه زن یان ووشه یه ک له نووسراویکی پیروز بکه نه و به دلاتانه اله به شی داها تووی نه م کتیبه دا کومه لیک له م ووتانه ها تووه ، چه ندین جار نه م قسانه دووباره بکه نه وه ، پیگا بده ن که میشک له ده وره ی نه م ده سته واژانه بسوری یته وه ناو قوولایی مانای ووشه کان ، کرمه لیک نه فکار ده بینن که له ده ره وه ی که م ووشانه و وجودیان هه یه ، دواتر ده گه نه قرناغیک که نه فکارتان له ناوده چن و نیوه له میشک تیپه رده بن .

٨٠ تەركىز لەسەر نەنستان بكەنەرە، ھەست بە ھەرا بكەن كە له لووتتان دينته ژوورهوه، وهدواي ههوا مهكهون، به لكوو تهنيا ئاگاتان لەكورنەكانى لورتتان بيت كه هەوا ديته ناويان و دواتىر دەچىتە دەرەوە، كۆنترۆلى ھەناسەتان مەكەن ھەول مەدەن كە هەناسەكەتان قوول بكەنەوە، ئەم كارە مەشقى ھەناسە نيە. مەبنە ریکسری مهناسسهتان، کاتیک مسهول دهدهن کسه تسهرکیز لهسسهر كوونه كانى لووتتان بكهنه وه، ميشكتان چهندين جار له و مهبه سته لادهدات له کاته دا تهنیا دهبی به هیواشیه و میشکتان بگهریننه و ه بــق لاى هەناســه، شــه ولهگـه لا ئــه فكارو هەســته كانتان مەكــهن، بەنەرميەرە بىرتان بگەرىننەرە بى ھەناسەكە،دەبىن ھەناسەكە هيواش تر و هيواش تر دهبيت، ئەوەندە لەسەرخى كە بەزەحمەت دەكرى ھەسىتى يى بكەن. نابيت عەزەلات وبەشەكانى جەستەتان رەق بكسەن، ھسەول نسەدان بىق ئسەم كارانسە كليلىي سسەركەوتنى چاودێرىيە،كاتێك ئەم جۆرە چاودێرى كردنه مەشق دەكەن، دواتىر بۆتان دەردەكەويت كە ھەناسە باشترين ھاوريتانە لە رووبەروو بوونه وه له گهل ههرجوره كيشهيهكدا. ئهم مهشقه ئهنجام بدهن ئەر كات ئاسوودە دەبن وەريىنمايى دەكرين.

۹۰ کاتنیک بن چاودنری کردن دادهنیشن، سهرنجتان بن دهروونتان پابکیشن. سهیری سووپانه وهی سروشتی ههناسه بکهن،

له کاتی ههناسه هه لکینشاندا گوی بگرن له به شیک له مانترا (ووشهیه ک) وه له ههناسه دانه وه دا گوی له به شیکی تر بگرن، پیویست ناکات که مانتراکه به میشکتان دووباره بکه نه وه به لکوو گوی بگرن له و ده نگه ی که له میشکتاندایه.

۱۰.لێرهدا باسی جۆرێك لهچاودێری دهکهین کهشهش قۆناغی ههیه و ههر قۆناغێکیش نزیکهی دوو دهقیقهونیو دهخایهنێت،

یه که مقزناغ "ههناسه کیسشانیکی هاوسه نگه الهسه رخی، به تاسووده یی، به قوولی، و به هاوسه نگی هه وا هه لمرثن و به هه مان شیوه، به له سه رخیی، هاوسه نگ، و به قوولی هه وا بده نه ده ره وه، له ماوه ی دوو ده قه و نیو ده توانن پانزده جارهه وا هه لمرثن کاتیک که ههناسه تان هاوسه نگ ده بیت، ناکو کیه کانتان له ناو ده چیت نه گه رحه زبکه ن ده توانن نه م کاره له گه ل دووباره کردنه وه ی ناوی خود ا بلینه وه .

قۆناغى دووه م" بينينى بى خۆ پێوه بەند كردنه، وەكوو بينەرێك سەيرى جوولەكانى مێشك بكەن، بەرەنگارى مێشك مەبنـهوه،ئێوه مێشك نىن و مێشكیش هى ئێوه نیه،ئێوه تەنیا بینەرێكى بێدەنگن، به بى داوەرى سەیر بكەن،

قوناغی سیدهم "قوناغی ئاسایشه، ئیوه وهکوو تاشهبهردیکن له ناو زهریا، ئینجا شهپولی (ئهفکاری ئیزعاج کهر) هه لاهستنو تاشهبهرد دهکهون، به لام هیچ کاریگهرییه کیان لهسهر تاشهبهرده که نیه، تاشهبهرده که به هیز، نارام و بیده نگه.

قزناغی چوارهم" کاتیکه که ئیره بزتان دهردهکهویت که له گه لا ههموو بوونه وه ره کان، بارود و و ئافرینراوه کان یه کیکن، ئیره له ئه وانی تر جیا نین و نه وانی تر و ئیره ش به شکن له ته واوی هه ستی و بوون، ئیره له چیه تی و ووجودی هه ر مرز فیک بالنده، گیانله به ر، ماسی و مریشکه کان، زینده وه ر، گیاو گیول و داره کاندان، ئیره مولکی ههموو سه رزهمینه کان و کوبوونه وه کانن، داره کاندان، ئیره مولکی ههموو سه رزهمینه کان و کوبوونه وه کانن،

(ئهم جوره چاودیریه دلتان پردهکات له عهشاق و خوشه ویستی، به شیره یه که لهمهودوا ها کوشاتنی بیشوله یه کتا کوشات نی پیشوله یه کتان لا دژوار ده بیت)، ئیسوه ته نها له نیسو لاشه ی فیزیکی و ماددیدا بوونتان نیه، به لکوو له ههرچیه کی که بوونی ههیه، ئیره شهن، ئه گهر لاشه تان له ناو بچیت ژیانتان به رده وام ده بیت شاو ده نکه زیخه کان، له ناو دلا په کاریگهرییه کی لهسه رتان تیشکی خوردا ده بن، مه رگ ناتوانیت هیچ کاریگه رییه کی لهسه رتان هه بیت، ئیوه هه میشه یی و جاویدانن.

قرناغی پینجهم چاودیرییه له سهر ههمیشه یی و نهمریدا. کاتیک له که که که معرو به شهرییه ت یه کن، هه تا نه که در ته نیا به رکیک

بميننيتهوه، ئيسوهش زيندوو دهميننهوه، بهلى ئيسوه نهمرو

قۆناغى شەشەم" كاتۆكە كە ھەموو بوونەوەرەكان، ئاسايش، شادى وچاكخوازى دەبەخىشن و دەدرەوشىننەوە، ئىسوە لىه ههموواندان، کهواتا زور ئاساییه که ئارامی و شادی و چاکخوازی بق هـ مووان بلاوبکه نـ ه وه ، هیـ وای شادی بخـ وازن بـ ق هـ موو ئـ ه و که سانه ی که له باکوور، باشوور، روزهه الات و روزناوای ئیوه نیستهجین، لمه ئیده دوورن یان لمهنزیکی ئیدههن، همه ژار یا دەولەمەنىدن، نەخوينىدەۋار يان خوينىدەۋارن، لەدايك بوونىه يان هیشتا نهبوونه، بق نهو کهسانهی که ئیوهیان خوشی دهویت یان به هه و هزييه ك ناتوانن ئيوه يان خوشى بويت، بق هه موو ئه و کەسانەی کە زیکری چاکەی ئیوه دەکەن یان لەبەر چەند هۆکاریك باسی خەرابەی ئیوه دەكەن، هیوای شادیان بق بخوانن، تەنیا كاتبك كه ئەوان خۆشىحال بىن، ئېيوەش دەتىوانن شاد بىن. ھيوا بخوازن که ههمووی شهوان رزگهار بسن لهنهخوشهی و نهزانی و خەمبارى. لەدواى ئەنجامدانى ئەم چاودىدىيە ھەست بەخۇشحالى و سىروور دەكمەن. شىيوازەكان زۆرن، ئەو شىيوەيەي كە ھەزتان لێيهتي ههڵي بژێرن. مهشق و راهێنانتان دهبێت راست و رێك و پێك

بن، پۆژانیک دادین که مهشق کردن ووشک و ماندووکهر دهبیت به الم ئیوه دلسارد مهبن، دهبیت کومه لیک جوگهی تر لیبدهن، میشک به دریّبژایی سالانیکی زور عاده تی به پرسیار کردن کردووه، پاوهستاندنی نهم عاده ته پیویستی به کات و سهبرگرتن ههیه، له ماوهی چهند مانگ مهشقی به ردوه وام و ریّک و پیک ده گهینه قوناغیّک که پره له شادی و خوشی کهناوی ((خوشی

كەسانىك كە جارىك تاميان چەشىتورە ھەرگىز لەبىرى ناكەن و بەردوام بەدوايدا دەگەرين. ئەمروكە راماريەكى رۆر لەتاكەكان روق دەكەنى چاودىرى كردن تاكوو فىشارو قەلەقىسەكانيان كسەم بكەنەوه، زانيارىيان زۆرتر بيت و تەندروسىتيان باشىتر بيت. ئەوان دەگەنە ئەو دەرەنجامانەى كە دەيانەويت. بەلام نابيت ئەرە لـەبير بکهین که مهبهست له چاودیری کردن گهیشتن به خودایه دهبیت ئامانجی چاودیری کردن جیاکردنهوهی دل بیت له ههرچییهکی غهیری خودا بیت، کهواته دهبیت ئامانجی ئه وچاود نیرییه دۆزىنەوھى پەيوھندى بيت لەگەل خودا. كەوابوو لـ ميانـ كارى رِهْرُانه، ساتيك بوهستن و بلين : "خودايه شانازيت پيوه دهكهم ". دەمەويىت زياترو زياتر خۆشەويستىت لەگەلدا بكەم، عەشقى پاك و

ئیرادهت به ده رگای خوتم پی ببه خشه هه تاکوو ئه م دونیایه سیحراویه گومرام نه کات. خودایا پیروزو موباره کم بکه هه تاکوو بیمه ئامرازیک بو ساریژ کردنی ئه م دونیای ره نج و ئازاره له و شوینه ی که عه شقی لی بیت چاودیری کردن ئاسان و سروشتی ده بیت.

بحه سنینه وه، بحه سنینه وه، بحه سنینه وه.... چاودیری کردن بەئاسوودە بوونەوە دەست يىي دەكات، زۆربەي كاتەكان، بەبى ئەوەى كە بزانىن لەژىر زەخت و فىشارداين، ھەتا ئەو كاتەى كە دەخەوين، لاشەو مىشكمان ناھەسىتەوە.ئىمە مەشغەلەكانى روژانە له گهل خومان هه لده گرین وبویه ش ناتوانین خهویکی قوولمان هەبنىت، بەيانى رۆژى تر بەھەست كىردن بەماندوويەتىيەو، لـە خـەو هه لده ستین. هه ست به فره حنایی و ووزه ناکه ین تاکوو کاره کانمان ئەنجام بىدەين. ئىم باسى ھەموق رۆژنىك درنىردى ھەيلەق ململانیکانیش ههموو روزیک زیاتر دهبن، وه له دهره نجامدا به نەخۆشىيەكانى ئىەمرىق وەكىوق جەڭىدەكانى دل، زەخستى خىويىن ق ناره حه تیه روو حیه کان و ته نگه نه فه سی، ده ره نجامی زوربوونی ناكۆكى و ململانتكانن. راستیان ووتووه که مروّق لهبهر نهخوّشی نامریّت، به لکوو له ئه نجامی زهخته رووحیه کانه که تووشی مهرگ دهبیّت، ئهموو داواکردنی دهرمانه موسه کین و ئارام به خشه کان زیادی کردووه، به لام ئهوه ی که ئهموو ئیمه پیویستمانه، روّری دووجار حهسانه وه و ئاسووده بوونه. شیوازی جوّراوجوّر بو گهیشتن به ناسووده یی ههیه لیرددا باسی شیوه یه ده کهین:

- ۱. له خوارهوه ی ژوور له سهرپشت دریّژ بن یان له حالّه تیکی ئاسووده دابنیشن، یان له سهر کورسی دابنیشن له کاتیکدا بهری پیّتان له سهر زهوییه، چهند ههناسه یه کی قرول هه لمرژن و به میواشی هه وای ده متان بخه نه ده ره وه و به ئاسووده یی و له سهر خوّوه هه وای سییه کانتان بنیّرنه ده ره وه .
- ۳. بسیر له عسه زه لاتی ده ورووب به ری چساوه کان بکه نسه وه ، ئاسسووده بن، ئاسسووده بن. چاوه کانتان بکه نسه وه ، وا دابنین کسه پیلکی چاوتان گران ده بیت، لیبگه رین با خویان پیوه بدرین، سسی جار چاوه کانتان بکه نه وه و دایخه ن.

- سەرىنجى عەزەلاتى دەورووبەرى زارتان بدەن. بحەسىنئەوە،
 بحەسىنئەوە، بحەسىنئەوە.
- ه. با عهزه لاتی دهموو چاوتان بحه سنتهوه، لنبگه رین با
 دهموو چاوتان بحه سنتهوه.
- ۲. ههر ئه و کارهش له گه ل عه زه لاتی تری لاشه ئه نجام بده ن، وه کوو: گه ردن، پیلی پاست، ئه نیشك، قول ن، مه چه کی ده ست، ده ست، ئه نگووسته کان، پیلی چه پ، ئه نیشك، قول ن، مه چه کی ده ست، ده ست، ئه نگووسته کان، پییه کان و په نجه کان، ئه نجام بده ن. په نجه کان بولای خواره و مینشن و ئیستراحه تیان بده نی.
- ۷. ههناسه یه کی قوول هه لمژن و له شتان بکیشنه و ههناسه بده نه ده ره و ههناسه بده نه ده ره دار ئه م کاره ئه نجام بده ن گیوه ئارام، ئاسووده و بی ده نگن له حزوری خودادان و ئاسووده ن.
- ۸. کیشتان دادهبهزیت، سووك دهبن و دهچنه لای سهرهوه وهكوو ههورهكان مهله دهكهن، ئارام، ئاسوودهو خاموش.
- ۹. ئۆوە لە حزورى خودادان، ئەم دوعايە سادەيە پێشكەشى خودا بكەن:

ئەي خودايە تۆ لە لامى

ئهی حزوری پووناك و درهوشاوه!

من ئاسوودهم، ئارام و خاموش.

بەشى حەوتەم

رازو نهينيهكان...

چراکان زورن به لام نوور یه کنکه. نوور یه یوهسته به چرایه که وه.

نوور له و تاکه گهوره و شاراوه وه سه رچاوه ده گريت.

مرۆشە پاكەكانى سەرزەمىنە جياوازەكان، عەشق و حەقىقەتيان لەيەك كانى خواردۆتەوە، ئەوان بەزمانە جۆراوجۆرەكان سروودى عه شق و بهندایسه تی خزیانیان داناوه، نمادی جزراوجزریان به کارهینناوه، به لام ئه و حه قیقه ته ی که قسه یان له باره و ه کردووه یه کیکه، به م شیوه یه جیاوازی بنه رهتی له فیرکرده کانی نه واندا بوونی نیه، ئهوان ههرکام به پینی حالی خوی رازی نهینی خویان به پهرستراوی خویان ووتووه. وه له بهر ئهوهی که ههموویان قسهیان لەبارەى ئەر تاكە پيويستيەى راستەقىنە ووتورە، بۆيە قسەكانيان بەدلى ھەمووانە.لەم بەشىەى كتيبەدا ھەلبراردەيەك لەنىەجواكانى ((سادو واسوانی)) هاتووه که دهکری که لکیان لی وهر بگیری وهكوو بابسهتى ووردو بوونسهوه لسه چساوديرى كردنسدا، هسهروهكوو لەبەشى پىشوودا ئامارەى پىكىرا، دەكىرى يەكىك لەم ووتانە

بخویننینه وه و بیر له مانای ئه وان بکه ینه وه، ئینجا مانایه کی قرولتر که له پشته وه ی ووشه کانه وه شاراوه ته وه، برّمان ناشکرا ده بیّت. ئه م زانسته نوییه، زانستیکی دلّه چوونکه له ریّگای دلّه وه به ده ست هاتووه و تهجروب کراوه، وه ها زانستیکه که له گهان ده میّنیّته وه و ده بیّته به شیّك له ئیّمه و هیچ کات له بیرمان ناچیّت.

ههر گووتاریّك، چهندین جار دووباره بکهنهوه، لیّبگه پیّن که میشکتان بیر له و ووشانه بکاته وه، بچنه قوولّایی مانای ووشه کان ئه وکات دهگهنه ئه فکاریّکی نوی که له ده ورووبه ری ئه م ووشه یه دان. دهگهنه قیناغیّك که هزره کان له ناو ده چن و ئیّوه له میشك تیّده په پن. خواوه ند ئه و پووحانه ی ده ویّت که به تامه زروّییه وه، بوون و دلا و میشك و توانایی و دارایی خویان پیشکه شی خودا ده که ن. به سه رنج دان و بیر کردنه وه له م ووتانه، ئه م ویست و په خوماندا دروست ده که ین و هه ست به په یوه ندی له گه ل خودادا ده که ین.

خۆتان بەكەم بىزانن، ئەو كات دوعاكانتان، ھەورەكان
 دەبرن و دەگەنە عەرشى خودا.

- ئىيىتىكە كە مرۆۋايەتى
 پزگار دەكات.
- ئاگاتان لێبێت، ئەوەى كە دەيبەخشن با وەكوو نهێنيەك
 لەدلتاندا بمێنێتەوە.
- مرۆ دەبئ بگات قزناغى كەمال، وە تەقدىرى و ويستى
 مرۆ بەماناى ئىهمال كردنى خودا نيە، بەلكوو دەبئ ببيت كانوون
 و سەنتەرى ويست وئيرادەى خودا.
- خوداوهند خاوهن نهزم وريك و پيكيه، لهدونيادا برين،
 به لام ريگا مهدهن كه دونيا بچيته ناو دلتانهوه، به لكوو كونتروللى
 بكهن.
- رۆحى خوداوەند لە ھەموواندا بوونى ھەيە و تايبەت نيە بـه
 پاكان، ھەتا گوناھبارانيش دەتوانن وەسىلەى ئەو بن.
- بریار له بارهی هیچ کهسیکهوه مهدهن، به لکوو دوعا بکهن
 بر ههموو ئهو کهسانهی که به خرابه باسی ئیوه ده کهن.

- باشترین ساته کانی ژیان، کاتیکه که ههست ده که ین عهشق و خوشه ویستی ده گوازینه وه بو ئه وانی ترو وا ده که ین که خه لکی تر ههست به په یام و حزوری خود ا بکات و ده رکی پی بکه ن.
- هـهر ئازاریّنك لـه خزمـهتی تـهكامول و كهمالدایـه، خـودا عهشـقه، دیـن عهشـقه.گـهورهترین هیّـزی ژیـان، عهشـق و خوشهویستیه، له راستیدا عهشق، قوولترین فهلسهفهی ژیانه خودای عهشـق، ئیلـهام بهخـشی هـهموو دینهكانـه وه ئاینـهكان ریّگای جوراوجورن بو کهسانی جوراوجور بهحالهتی دهروونی جیاوازو ئاستی گهشهسهندن و پیویستیان به رینماییهكانی جوراوجور.
- هیچ پینه مبه رو له خواترسیک ناتوانیت شادی و خوشی به تق ببه خشیت به لکوو تی خوت ده بی نهم سامانه به ده ست به پنیت.
- سهرچاوهی زورنه لهبه هیلاك چوونه كانی مروف ههست كردنه به تهنیایی، كاتنك ههست ده كهین پهیوه ندیمان له گه لا هنزیکی گهوره تر له خومانه وه هه یه، به هنز ده بین و به ناگا لیبوون و زانین له بوونیکی وه ها به رزو گهوره، له ژیاندا بی نیاز ده بین.
- پهکێك لـهگرنگترين رێگاكانى گهپشتن بـهخودا، عهشـق و
 پارمهتيدانى ههژارانه.

- لهبیدهنگیدا فیرببن تاکوو گوئ له و بوون و حزوره خاموشه
 بگرن که له ناختانه وه به زمانی دل قسه تان له گه ل ده کات.
- به ناگا وه ره وه ، به هیز به ، کومه له کاریکی زور هه ن که ده بین له ده بینت ئه نجامیان بده ین کومه له باریکی زور هه ن که ده بین له کولایان بکه ین به هیزیه ، باشی شه ر بکه و سه ر بکه وه .
- دان، ئەنسدامى رۆھسە، لسەبى دەنگىداىسە كسە دان روونساك
 دەبىتەوە، لەبىنە دەنگىدايە كە پەردەكان لا دەدرىنەوھو لسە دادايسە
 كە نوورى خودا دەدرەوشىتەوھ.
- نهی خودای نوورو ژیان! ههموو روزین پرم بکه له عهشقی خوت تاکوو واز له خوم بینم و یارمهتی ئازار چهشتووهکان بدهم، دوعا و فرمیسکهکانمت بو دینم خوم پیشکهشی تو دهکهم.
- کاتیک کهتاریکی بوونی ههیه، ناوی خودا نووریک لهناخم پۆشن دهکاتهوه که وهکوو بلیسهیه په پوون دهبیتهوه، پۆژو شهو لهدلمدا و له بهرامبهردا دهدرهوشیتهوه.
 - له گەرائم بەدواى ئەودا، ئەوە كە بەدوامدا دەگەريىت.

دەكەىت.

• تۆ دەبىتە ئەر شتەي كە بىرى لى دەكەيتەرەر ئىشى پى

- له به رزترین مه عریفه ت و زانیندا، له هه موو ووشه کان، لاژیکه کان، و ده رهاوی شته کان به رزتر ده روّیت و ده چیّته ناو بیده نگیه وه.
- ئەو ناناسىم، بەلام دەزانى كە ناوپىك لە سەرووى ناوى
 ئەوەوە نىيە وە ئەو فەرمانرەواو گەورەى دلى منە.
- لەمەرگ مەترسە، مەرگىش پەھەندىكى ژيانە، ژيان تەواق
 نابىت.
- ئاسمان و زەوى رەنگە رۆژنك تەواو بن، بەلام حەقىقەت و
 عەشق لەناو ناچنت، ئنوەش رووبكەنە ئەو شتەى كە لەناو ناچنت.
- ئەو جيھانەى كە دەيبىنى كەمترە لـە دەنكـە زىخنىك، ئـەو
 دونيايەى كە دەيبىنى سنبەرنكەو تندەپـەرنت، لنى ناترسـم و دلنى
 پنوەبەند ناكەم.
- ئەى خودايە، وەرە بۆلام، سارێژم بكە، برينەكانم سارێژ بكە، يارمەتىم بدە تاكە يارمەتىدەرى راستەقىنە تۆى.
- خودایه، به و شیوه ی جوراوجور به دیار ده که وی، له هه رکام
 له و شیوانه عه شقی تو شاراوه ته وه.

- كاتنك بچووكترين خزمهتنك به كهسنك دهكهن، له راستيدا ئه و كاره بـ ق خـودا ئه نجام دهدهن، هـه تا ئه گـه ر خوشـتان لـه و حهقیقه ته ئاگادار نه بن.
- بهویستی خوم نههاتوومه ته نهم دونیایه وه، خودا منی هیناوه ته نیره، ههست ده کهم که نیره مالی من نیه، مالی من سهرزهمینی نووره، لیره دا سهرلیشیواوم به لام نیمانم ههیه نهو که سهی که منی هیناوه ته نیره، روزیک دهمگه یه نیته مالا.
- ئەگلەر كارنىك پىلىشكەشى خلودا بكلەين، عيبادەت و پەرسىشە.
- له گهل ژیان تێکهل بن، یارمهتی بێنهوایان بدهن، عهشق و خۆشهویستی بۆ ههموو کهس بکهن، ئهو کات خۆتان، چارهنووس، نهێنی ژیان و خودا دهناسن.
- کاتین کهدایی میلله تان وه کوو بورکان بینت، گوله کانی ئاشتی ناروین.
- لهچاکی و خرابی تێپه پبن، ئيتر شوێنێك نابێت، له قاپی خودادان.
- پێغهمبهران، خوايان لهناو تۆفان و بوومه لـهرزه نهناسي،
 ئهوان خوايان له ناو خامۆشى دەروونيان دۆزىيهوه.

- بهتهنیا بن، به لام نهوه ک گزشه گیر، مامه له تان له گه لا خه لک هه بیّت، وه خوا له ناو نه وان ببینن.
 - كەم قسەبكەن، گوئ لەنىداى دەروون بگرن.
- ئەو كەسەى بويرى ئەوەى ھەيە، ئەگەل خودا بە تەنيا
 بيت، بەراستى بەھيزە.
- ئایا ژیان بۆتان دژواره؟ ئەركەكانتان ئەنجام بدەن و دوعا
 بكەن لەخوا، بەلام بە ملكەچپەوە ئەركەكانتان ئەنجام بدەن، ئەو
 سات تاریكى دژوارىپەكان لەناو دەچپت.
- پێگا مهدهن لهکاتی ناخوشی و مهشهقهتندا، ئیمانتان
 لاوازو لهرزۆك بێت، وهفادار بن بهرامبهر بهخودا، تۆفان تهواو ههردمبێت.

- فیر بوونیکی نوی پیویسته تاکوو دل به ناگا بیته وه، کاتیک دل به ناگا بیته وه، کاتیک دل به ناگا بیته وه، رینمایی میشک ده کات تاکوو به ریگای راستدا بروات وه نوور له دله وه بی میشک ده دره وشیته وه.
- کرداره پوالهتیهکان ئهوهنده گرنگ نین، به لکوو دوعاکانی
 پۆژانهی ئیوهیه که گرنگی ههیه.

ئیمه به چاوی روالهتی بریار لهسهر ههموی شتیک دهدهین، به لام خودا سهیری دهروون ده کات، ئیمه کرداره رواله تیه کان به باشی ده زانین، به لام خودا سهیری نیه ته ده روونیه کان ده کات.

- مرۆڭ ئەر شتە نيە كەرا گومانى دەكات، بەلكور شتىكە كە ئىرادە دەكات و دەپەرىت.
 - بي رهحمي لهترس پهيدا دهبيّت.
- ئايين و زمانه كان زۆرن، به لام زمانى رۆحى يەكىكە، ئەويش زمانى عەشق.
- عه شق و خزشه ویستی ده ریرین واتا هاوکاری کردن له گه ل
 خودا.
- ئەگەر عەشق و خۆشەويستىتان نەبىت، ناتوانن ھىچ كارىك
 ئەنجام بدەن.

- دەروازەكانى نوور بەپووى ھەموو ئەو كەسانەى كە لە دۆلە
 تارىكەكاندا دەۋىن كراوەيە.
- مەترسـه كاتێـك كـه هـەورە تريـشقە دەنرێنێـت ودەبێتـه
 تۆڧان، چوونكه لەو ديوى ئەم ھەورە تريـشقەو تۆڧانـەوە، كەسـێك
 بوونى ھەيە كە زەوى خوڵقاند و ئەو عاشق و ميهرەبانه.
- مرۆڭ دەبئت چارەنووسى خودايى خۆى لىه سىنوورى
 عەشقدا بچەسىيننيت.
- کاتیک ئازاریکمان تووش دهبیت، خودا پیدهکهنی چوونکه
 دهزانیت که ئازار زوو تیدهپهریت و بههنی رهنج و ئازاره که ژیان
 دهولهمهند دهبیت.
- خودا رازو نهینی مروقه، مروقه هیچ کات خوی ناناسیت،
 مهگهر ئهوهی که خودا بناسیت، قوولترین کهسایهتی مروقه شتیك
 نیه جگه له خودا.

- با وابیّت که ئه و که سه ی که هیچ کات فه راموشمان ناکات،
 ئیمه ش له بیری نه که ین.
- شەر لە گەل شەپتانى ناخى مرۆۋەكان بكەن، نەوھك خودى مرۆۋەكان.
- به دوای شادی عه شقدا بگه ری هیلاکی له میشکی تودایه ،
 عه شق له سه رووی میشکه و هیه .
- ناکری له پیگای فه لسه فه وه خود ابناسی، به لکوو به دوای خود ادا بگه پی، وه کوو وه لامده ره وه یه ک بی هه موو پیویستیه کانی پوحت.
- به بههرهترین گهنجی ژیان، دلیکه که عاشقه و له گهان
 ههمووان له تاسووده یی دایه.

لەرنىگاى ژياندا، ھەرگىز لەھىچ شكستىك بى ئومىد مەب، خوات لە گەلدايە.

• سهردهمی ناسن وتوندی، پیویستی به ته ساموح و لیک تیگه یشتنه، دونیا پوژانیکی پهش به پی ده کات، به نام پوژیک ده گاته هاوده ردی و ته فاهوم و لیک تیگه یشتن لیک تیگه یشتن له دله وه هه لده قوولیت وه ناشتی و نارامی له دلی که سانیکدا ده پویت که عه شق ده که ن.

- میللهتیک که سهرکرده و خواپه رست و زانایانی عاشقی خودانه، به راستی پیروز و موباره کن.
 - بۆرزگاركردنى كەسانى ناپاك و شوومىش ھەول بده،
- هیچ کهس دوژمنی تۆ نیه، چوونکه له بهرنامهی خوداییدا،
 ویسنتی خودا پشتیوانی کردنه له تۆ.
- ژیان به ههموو رههانده کانیشهوه جوانه، ههر سیبهریک بواریک و دیمهنیکی جوانی خودایه.
 - كەمتر قسەبكەين، زۆرتر ئىش بكەين.
- ئاواته کان و موشکیله کانتان و ته نانه ت گوناهه کان بخه نه
 پال قاپی خودا، مه ترسن له بردنی تاریکی ووجوودتان بر حزوودی
 خودا، له قاپی خودا دانیشن، هیچ شتیك مه شارنه وه، له خزمه ت
 ئه ودا به هه مان شیوه بن که هه ن.
- پیرۆزن ئەو كەسانەى كە دلتكى پاكیان ھەیـە، چـوونكە لـه
 ھەموو رووداوەكان حزورى خودا دەبينن.
 - بەرزترىن و بەھيزترىن ياساى ژيان، ياساى عەشقە.

ناوەرۆك

Odi	مفن	
شهکی ومرگیر		
گەڻ بەديھێنەرى گەردوون	،گەل بەديھێنەرى گەردوون	له
شهکی:	بِشُهُ کی:	پێ
شی پهکهم	شی پهکهم	به
چى مرۆڤە باشەكان ئازار دەچێڗْن؟	چی مروّقه باشهکان نازار دهچیّرْ	بۆ
ن خوّمان لهگهل ريّساكانى ژياندا بگوو نجيّنين؟		
شى دووەم		
ن بەسەر كيشەكاندا زال بين؟	يْن بەسەر كێشەكاندا زاڵ بين؟	چۆ
ئى سێيەم :		
ی دوعا کردنم بکه	ری دوعا کردنم بکه	فير
ئى چوارەم	شی چوارهم	بدا
ن خۆشبەخت ببين؟	ِن خۆشبەخت بېين؟	چۆ
نی بینجهم:	شي يينجهم:	يەن

چۆن بەسەر تىرسدا زال بىن؟	۹۳
بەشى شەشەم	117
چاودێری	117
بەشى حەوتەم	1 2 4
رازو نهێنيهكان	